

ಶಿವಲಿಂಗವೇ.

ජී නා ල ඩිකා ර ය.

හෙ ව න්

සම්මුදයන්වහන්සේගේ අතිවිචිත්‍රවර්තෘප්‍රකාශිත ධර්මප්‍රකරණය.

ත්‍රිපිටක වාගිඥරාචායකී

හදනා බුබුරුකුම මහාඥානපාදයන්වහන්සේ විසින්
වි ර වි ත සි.

දෙ බ න් ද ව

සෛල බිම්බ රාම විහාර වාසී

ගෞරවාර්ථ ආවාසී සිලකම්මසංඝවරපාදයන් වහන්සේගේ

ශිෂ්‍ය වූ

වැලිපටන්විල දිසබ්බකරසාමිත්වහන්සේ විසින්

ස හ

බවපොලේ ධම්මපාලසාමිත්වහන්සේ විසින්

ලියනලද පද්ධිව්‍යාකෘතයෙන් සමුපෙනයි.

M. Penna

තැ දි මා ලේ

ජසසුරියආරච්ඡිගේ හෙලේහිස්ප්‍රේරා විසින්

මුද්‍රණයකරවා ප්‍රසිද්ධකරණලදී.

ශා ල ලේ

විද්‍යාලෝක මුද්‍රායන්ත්‍රාලයේ මුද්‍රණයකරණලදී.

1900.

THE
JINĀLĀṆKĀRĀ.

A treatise on the Life and Teachings of Sākyamuni.

BY

TRIPITAKA VĀGĪSWARĀCĀRYA

The Venerable Buddhārakkhita Mahā Thera

ROHANA OF CEYLON.

TRANSLATED IN TO SINHALESE AND EDITED

BY

REV. W. DĪPANKARA,

AND

REV. B. DHAMMAPĀLA,

at the suggestion of their Teacher

The Very Rev. C. A. Seelakkhandha Thera,

Saṅgābimbārāma Vihāra,

DODANDUWA.

Published by

J. A. HELENIS PERERA,

of Nedimāla.

Printed at the Vidyaloka Press,

GALLE.

1900.

P R E F A C E.

This book "Jinálankára" was composed by a Sinhalese scholar of renown viz:—ane Venerable Buddharakkhita. He was learned in the thri Pitakas and various sciences such as grammer, Nyáya philosophy, metrical science, rhetoric etc. He attained to great eminence in Ceylon as a scholar and his fame extended to countries beyond Ceylon.

The book treats of the life of Buddha and is written in verse and prose and in excellent style. Not only is the book older in composition than other works such as Jinacarita, Samantakúta Vannaná, describing the life of the Buddha, but is universally admitted by the learned to be superior to them in all respects.

This book will be found very useful to those who wish to acquire a knowledge of the interesting legends connected with the life of Sakya-muni and of important doctrines taught by Him. The following verses appearing at the conclusion of the book show that it was written in the year 1700 (Buddhist era) or about 1200 A. D.

"Evam hi Buddhabhūtaṣṣa
Katakiṇṇaṣṣa tāḍina,
Parinibbutaṣṣa maḷḷaṇaṃ
Yamaṣaḷana maṇṭare.

Sattaraṣaṣaṭṭe vaṣṣe
Gaṭṭa lankāṭaḷe tāḍa,
Rohane ṣaṇṇavaṣṣaṃhi
Jāṭa paṭṭhaṭṭa kiṭṭimā.

Buddharakkhiṭṭa nāma so
Bikkūṇaṃ gaṇavācako
Abhidhammaṇaḷhe vāyu
Vagga maṭṭiyā gaṭṭo.

Nāṇaṣiṇa tiṭikkheṇa
Jiṭṭamaṇaḷaḷaṃ jinaṃ
Jināḷankāra nāmena
Alankāreṇa' lankari."

"In the seventeen hundreth year, Buddharakkhita Thega born in the Rohona principality of Lanka in an unsallied clan, of wide renown, teacher of a number of Bhikkhus and endowed with a knowledge

of Abhidhamma as widespread as a gale in the heavens, did adorn with the jewel of "Jināṅkara" the lord Sākyamuni, who with the extinguishing of passions and with the sword of wisdom vanquished evils of attachment etc." This venerable Buddhārakkhita Thera lived in a famous temple in the principality of Rohona in Māgampattu in the Southern Province. The name of the Vihāra (temple) where he lived is mentioned neither in this book nor elsewhere. He lived in the reign of the great king Sri Parākrama bāhu who reigned in Ceylon with Polonnaru (Pulatthi) as his capital and who extended his rule to countries beyond the Island.* Mahākāsyapa, Moggallāna, Sāfiputta and other learned priests, authors of well known works on grammar, metrical science, rhetoric etc., were contemporaries of Buddhārakkhita in this famous age of learning.

This book consists of sixteen chapters and describes separately the various wonderful attributes of the Buddha. While this book is highly valued by Buddhist scholars of all countries, the absence of a Sinhalese translation has prevented those ignorant of Pāli from making use of the book. Several educated friends who felt this want, having invited us to write and publish a paraphrase into Sinhalese we, for the present, give a Sinhalese version of the "gāthas" (verses).

We submitted this publication to our respected tutor the Very Rev: C. A. Seelakkhandha Thera, who upon seeing our work approved of it and corrected a number of errors. We have to thank other friends also helped us in procuring old manuscripts of the work.

Welipatanwila Deepankara Bhikkhu.

Batapole Dhammapala Bhikkhu.

Sailabimbārāma Vihāra,

Dodanduwa, 1st October 1900.

* Vide Mahāvamsa, Chapters LXII-LXXIX.

වි ඥ පි න ය .

ශ්‍රීවජ්ජිකනශාසනොදයකාමී සමඤ්චිවජ්ජන හාදයානඤ්ඤ න නිදනවු ජිනාලඛකාරනම් මේ ගුඩමාගධිහාමය ප්‍රශස්තධම්ම දුකරණය සලලුඛවම්මයෙන් එක්දහස්සත්සියවන්තෙහි හෙවත් මෙයින් හවුරුදු සත්සියසුසාලිසකට පූජිතයෙහිදී මෙම ලක්දිව රොහණජනපදයෙහි සුපරිගුඩවංශාභිජානවු ත්‍රිපිටකවානිඥොරාවා යඹී තඤ්ඤ ව්‍යාකරණකාව්‍යා ලඛකාරාදී නානාශාස්ත්‍රානතාර ප්‍රවිණ විවල විපුල බුඩ්ධි ඇති බුඩ්ධරක්‍ෂිතමහාස්වාමිපාදයන් විසින් සවිතින පරිනිකාශනයෙහි පැවති පරම කරුණාධ්‍යායය පූජිතම කොටගෙන බුඩ්ධ ගුණානුසරණ ස්වරූපයෙන් රචනාකරණලද බම් කථාබහසහගත මාහැඟි ප්‍රකරණයෙකි.

මේ ප්‍රකරණයෙහි ශ්‍රීශාක්‍යමුනීඤ්ඤාන අප තථාගත සමන් සලලුඛ සථිවඤ්ඤාපොඤ්ඤානමයානන්වහන්සේගේ අනන්‍යසාධාරණ වූ නෛසර්ගික ගුණසමුදය වනාහි හෙතුඵලනිදර්ශිතමුඛයෙන් සථිප්‍රකාරයෙන් වචනිකාකරණලද්දේය, “ජිනාලඛකාර” යන එතද්ග්‍රන්ථපාදිත අංකිතධර්මයෙන්ම තදවිස සුප්‍රතිතයි, අප සමන් සලලුඛයන්වහන්සේගේ ගුඩානිශුඛ චරිතය ප්‍රකාශකොට තදනිත්‍යනස්ථායී කවිවරයන් විසින් ගුඩමාගධිහාමයෙන් විරචිත ජිනවරිත-සමන්තපාදවචනිකාදී පද්‍යාලක අන්‍යප්‍රකරණයන්ට වඩා මේධම්ප්‍රකරණය සවිකාර සලලුඛවරිතයෙන් සමුපෙනකොට තිබේ, එහෙයින් සලලුඛවරිතය දූතගැණීමෙහි අති ලාභීවූ සකලසුඤ්ඤාන තදනිලාපාරිපූරණයෙහි මේ ධම්ප්‍රකරණය අතිශයප්‍රයෝජනජනකම්භී සුඤ්ඤාට මනාවවැටහේ.

ආවායඹී බුඩ්ධරක්‍ෂිතමහාස්වාමිපාදයන් විසින් මේ ග්‍රන්ථනිමිතය කුල කාලනිමිතය හා තදවායඹීයන්වහන්සේගේ පාණ්ඩිත මාහාගමයන් දූතගැණීමට ග්‍රන්ථව්‍යාකෘතයෙහි ග්‍රන්ථකර්තෘවූ මේ ආවායඹීවරයන්විසින්ම යොදනලද ගාථාපඬිකතියද අතිශයෝපකාරීවන්තීමයි. ඒ මෙසේයි:—

“එවංහි බුඩ්ධගුණස්ස කතකිව්වස්ස තාදිනො,
පරිනිබ්බුතස්ස මලලානං යමකසාලාන මත්තරෙ.
සත්තරසසතෙ වසෙස්ස ගතෙ ලඛකානලෙ තදා,
රොහණෙ සුචිවංසමහි ජිනො පඤ්ඤිකිකතිමා.”

බුද්ධරක්ඛිතනාමො සො භික්ඛුනං ගණවාචකො,
අභිධම්මනභෙ වායුවෙගොව මනියා ගතො.

ඤ්ඤාසිනා ' නිතිකෙඛන ජිනමාරබලං ජිනං,
ජිනාලංකාරනාමෙන අලංකාරෙන 'ලංකරී" යි.

මෙහි දක්වනලද මේවෘක්ඛිතාචේ හැටියට මේකාලයෙහි ලක්දිව රජපෑමිණ රාජ්‍යානුශාසනාකරණලද්දේ පුලහනිපුරය හෙවත් පොලොන්නරුවට අගුරාජධානිය කොට විසූ අනෙකතෙජේබලපරාක්‍රමාන්විත ශ්‍රීපරාක්‍රමබාහුනමින් ප්‍රකටවූ මහලු පැරකුමො මහරජතෝයි, මේ රාජ්‍යනාමනෙම ශත්‍රුකුඤ්ජර කුමාවිදුරණයෙහි කෙරෙහිම වික්‍රමානිශයෙන් සකල ලංකාවේ පතලය එකමුණු කොට රාජ්‍යශ්‍රීපදප්‍රාප්තවූයේ ග්‍රිබුඩවෘක්ඛියෙන් එක්දහස්සසිය අටානුවන්නේදීබව මහාවංශගත නියායෙන් පෙනේ, මේ වෘක්ඛිතාච මීට මදක් වෙනස්ව සමුද්‍රැවපරිත්ථිකයෙන් එක්දහස් සසිය සයානු හවිරුද්දක් ගියපසු මහලු පැරකුමො මහරජතුමා සිරිලක රජපෑමිණියේයයි ශාසනාවතාරයෙහි කියාතිබේ, මහාවංශයෙහි හා ශාසනාවතාරයෙහිත් පෙනෙන වෘක්ඛිතාචල එකිනෙකට මදමද වෙනසක් දකින්නට ලැබේ තත් ශාසනාවතාරයෙහි පෙනෙන වෘක්ඛිතාචම මෙහිදී ගරුවශයෙන් ගතයුතුවේ, වෙසේ මේ පරාක්‍රමබාහු මහරජානන් රජපෑමිණි වෘක්ඛිතා හා ග්‍රන්ථිමාණය කළවෘක්ඛියත් සමකොට බැලූ විට පරාක්‍රමබාහු මහරජානන් රජපෑමිණි සිව්වනවෘක්ඛියේදී මෙම පොත රචනාකරණලදබැව් පෙනේ, මේ මහරජතුමා රාජ්‍යශ්‍රීපද ප්‍රාප්තව බුදුසසුනෙහි අනිශ්ඨන් පහන්සිත්ඇතිව නොයෙක් කුල ලකෂීයන්හි යෙදෙමින් තෙතිස් හවුරුද්දක් ලක්දිව රාජ්‍යානුශාසනා කළබැව්ද මහාවංශයෙහි ප්‍රකාශව තිබේ. ඒ වෙසේයි:—

“ඉති විහිතවිවිධතානෙකපුඤ්ඤප්පකාරො
සත්තමත්පසනොනා සඤ්ඤා සාසනසම්මං,
වරධිතිමනිසුනොනා සො පරපාකනති බාහු
නරපති රජිරජං ' කාසි තෙතතිංසවස්සං.”

මේ මහලු පැරකුමො මහරජානන්ගේ කාලයත් ජිනශාසනා හරණවිභූෂිතවූ ශ්‍රධාශීලාද්‍ය නන්තගුණගණාහරණයෙන් සමලංකිත පිටකත්‍රයධාරී පුජ්‍යවිභාසථවීරයන් වහන්සේලාගෙන් ලක්දිව ශෝභනාවතුවුනු කාලයක්විය, මේ කාලයෙහි බුද්ධරක්ඛිතමහා සාමිපාදයන්වහන්සේ ස්වදේශදේශානතාරයන්හි පහලකිත්තිඇති ව ප්‍රසිද්ධපණ්ඩිතවරයන්ගෙන් පවා බොහෝ ගරුබ්‍රහ්මන් ලබමින් නොයෙක් ඡක්‍ෂුසමුහසාට ආවායම්භාවයෙන් විජාලාමාණවූ බවට වැදගත් සාක්ෂි තිබේ, මෙයින් මුත්වහන්සේගේ පාණ්ඩිතයේ

ගරුභාවය සිතාගැනීම සියල්ලන්ටම අපහසුනොවේ. මුත්වහන්සේගේ ජනතුමියන් රොහණජනපදයබැව් ගුණාවසානයෙහි කියා තිබෙනනමුත් කිනම් ප්‍රදේශයක කිනම් විහාරයක වැඩවිසුයේ දැයි නිශ්චයක් නොමැතිබැවින් මුත්වහන්සේ රොහණජනපදයෙහි එක්තරා ප්‍රසිද්ධිභාරයකම වැඩවිසුයේයයි සිතියහැකියි, මහලු පැරකුමා මහරජතුමා තමන් රාජ්‍යශ්‍රීපදප්‍රාප්තවූ සතරවන හවුරැද්දේදී තත්කාලශාසනානුශාසක අබණ්ඩාවජ්ජුනාදි විවිධ ගුණගණොපලක්ෂිත ඔහුදමරගිරිඅරණ්‍යවාසී මහාකාශ්‍යපස්ථිරයන්වහන්සේ ඉවහල් කොටගෙන නිකායත්‍රයවාසී භික්ෂූන් සාමාග්‍රියට පමුණුවා කරණලද ශාසනශුභියටද මේ බුද්ධරක්ෂිතවාසී මිත්‍රයන්වහන්සේන් ආධාරකාරකයෙන් පමුණුවාගන්නා ලද්දේ දැයි නිශ්චයවශයෙන් දැනගැනීමට සැලකෙනතරම් සැලකියයුතු යමක් කිසිපොතකපතක සඳහන්ව තිබෙනවා මේතාක් අපට දකින්නට නොලැබුණේය, එසේ නමුත් එම ශාසනශුභිය සඳහා අනුරාධපුරය ස්වර්ණමුව රොහණජනපදය ආදී ලක්දිව නොයෙක් දිශාවල වැඩසිටි නිකායත්‍රයවාසී භික්ෂූන්වහන්සේලා පොළොන්නරුවට මහලු පැරකුමා මහරජතුමා විසින් කැඳවනු ලැබුවේ මහාවංශයෙහි පෙනේ. ඒ මෙසේයි:—

“අනුරාධපුරෙ ඤාණපාලථෙරං සසිසංකං,
රටෙය් ච සථරෙ භික්ඛු පුලකීපුර මානසී.
ස මොගහලොතථෙරඤ්ච ථෙරං නායිඤ්ජලලියං,
සුවරාජස්ස රට්ඨයමිං අඤ්ඤා සබ්බෙ ච භික්ඛවො.
නාඤ්ථෙරවරං සෙලනතරායනනවාසිනං,
රොහණෙ පමුඛං කත්වා නිකායනනයවාසිනො” යි.

මේ ආවායඝී බුද්ධරක්ෂිතමහාස්වාමිපාදයන්වහන්සේගේ නාමය මෙහි සඳහන්නුවුවත් ඒකාලේදී මුත්වහන්සේත් පතල කීර්තියක්ඇති ගණප්‍රධාන ස්ථිරකෙනෙක්ව වැඩසිටි බැවින් එම ශාසනශුභියට කැඳවන ලදුව එහි මහාකාශ්‍යපස්ථිරප්‍රමුඛ වූ විනිශ්චයාධිකාරීසබ්බසභාවට ඇතුළත්කරගන්ව ඇතුළුව අනුමානනැත.

තවද අටුවාවාරී බුද්ධඝෝෂ මහාස්වාමිපාදයන්පටන් මේඅතුරෙහි නොයෙක් ටීකාපිකර්තෘ තත්ප්‍රවෘත්තාපායවූ අනෙකප්‍රකාර ධම්ප්‍රබන්ධා සන්න ගැටපද පිටපත්ආදිය උපදවා බුදුන්ගේ පයඝාතශාසනය බැබලවූ පූජ්‍යපාද මහාස්ථිරයන්ට මුත්වහන්සේත් ඇතුළත්බැව් ශාසනාවතාරයෙහි කියාතිබේ. ඒ මෙසේයි:—

“යට්ඨි මහානාමරජ්ජදවස බුද්ධඝෝෂනම් අටුවාවාරී මහාස්ථිරපාදයන් පටන් මේඅතුරෙහි බුද්ධිදානය-ධම්පාලය-ජොතිපා

ලං-කේශමය-ධම්මිය-නන්ද-ආනන්ද-අනුරාධ-උපතින්-බුධ-රක්ෂිත-මොදගලායක-යනාදී වූ ආවායම් මහාසථවිරයන්හා එකලැබීන් නෛකසහසු ග්‍රන්ථාරණයට සම්පීඩිත වුප්‍රයුතආභි ආරිප්‍රමහාසාමිපාදයන් පටන් සමුදරක්ෂිත-සුමනල-වාහින-රය-ධම්මිකීනිය-නානසෙන-ආනන්ද-වෙදෙහය-බුධප්‍රිය-අනට-මදර්ශිය-යනාදී මහාසථවිරවරයෝ නොයෙක් විකාරිකථාහා තත් ප්‍රවේශොපායවූ අනෙකප්‍රකාර ධම්මප්‍රකෘතියා සන්න ගැටපද පිට පත්ආදිය උපදවා මුද්‍රණයේ පය්‍යාපනියාසනය බැබලවුනි” යනුයි.

මෙහි නම් සඳහන් වූ බුධරක්ෂිත මහාසාමි පාදයෝනම් ජිනාලංකාර කෘතිය වූ මේ ආවායම් බුධරක්ෂිත සාමිපාදයෝමැයි, මුත්වහන්සේ විසින් ඉපදවූ ධම්මප්‍රකරණයත් මේ ජිනාලංකාර යම මිස අතිකක් නොවේ, එහෙයින් ආවායම් ගෞරවයහා ග්‍රන්ථ ගෞරවයත් ගැඟවීමට වැඩිදුර කරුණු නොදක්වුවාට මෙතෙක්ම ප්‍රමාණවේමැයි.

ආවායම් බුධරක්ෂිත මහාසාමිපාදයන් විසින් මේ පොත පළමු කොට පද්‍යාමක ශ්‍රව්‍ය කාව්‍ය සවරූපයෙන් රචනාකොට පසුව මිට වණිතාව ලියන ලද්දේවනැයි සිතීමට කරුණු පෙණෙන නමුත් “ජිනාලංකාර” යන නාමය අටවිසි බණවරකින් සමපිණ්ඩනය කරණලද වණිතාවත් සමගම ග්‍රන්ථයට ව්‍යවහාරවූ නාමයයි වැඩිදෙනා සලකනබැවිද පෙනේ, එහෙයින් මෙහිදී ඒ ගැණ වැඩිදුර කාරණා ලියන්ට අපි නොකැමැත්තෙමු, එතකු දුවුවත් ග්‍රන්ථාරභයෙහි “ජිනාලංකාර” යනාදි ගාථාවගේ හාචාරී දක්වන ප්‍රකාරවෙහි පෙනෙන ජිනාලංකාර. සුදුසු සං වර්ණනාසාධන වූ නාමය හෙයින් යන මෙයින්හා ග්‍රන්ථව සාකසෙහි “ජිනාලංකාරවර්ණනා නිව්ඛිතා” යන මෙයින්හා වෙනත් මෙබඳු කියමන්වලින් හැඟෙන්නේ මේ ධම්මප්‍රකරණ යට ඇතුළත් පද්‍යාමකකාව්‍යයට ජිනාලංකාරය කියාත් නදර් වණිතාවට ජිනාලංකාරවණිතාවය කියාත් ව්‍යවහාර කළබවයි, එසේවුවහොත් ග්‍රන්ථයාගේ ආදියෙහිවූ “සුමනෙව දුකං” යනා දි ගාථාත්‍රයහා පරිච්ඡේදවසානයන්හි දශ්‍යමාන නමසකාර සවරූ පගාථාත් අවසානයෙහි “ලබ්ධිසංසකා වරපණ්ණිකා” යනා දි ගාථාත්‍රයත් වණිතාවට අයත් ඒවාමිස මූලග්‍රන්ථයට අයත් ඒ වායයි නොහැරේ, කුමක්හෙයින්දයත්? “සො ලොකානුසංසුමො” යනාදි ගාථාවෙන් නමසකාර දක්වා ජිනාලංකාර කාව්‍යය ප්‍රා රබ්ධිකොට “ජිනාලංකාර නාමනාම සංකීර්ණකාථ සංඛ්‍යාවා” යන්නෙන් අවසානකළ හෙයින්, මෙතෙකින්ම මේ ජිනාලංකාර කාව්‍යයාගේ පරිච්ඡේදසංග්‍රහය මනාව හැඟෙයි, මෙහිදී කළ පරිච්ඡේදවෙන්කිරීමත් වණිතාවට සුදුසුපරිද්දෙන්ම සාකාව්‍යයට

සුදුසුපරිද්දෙන් නොවනබවද පෙනේ, එසේවිනමුත් වණිතාග
නක්‍රමයෙන්ම මෙහිදී අපිදු පරිච්ඡේද වෙන් කෙළේමු, මේ පො
ත පරිච්ඡේද සොලසකින් සමාප්තකොට තිබේ, විවිත්‍යාලඛකාර
යන්ගෙන්මා යමකබකිනාදි දුෂකරබකිනයන්ගෙන් උපලක්ෂිත
වූ ගුඩමාගධිභාෂාවය පද්‍යාගවක ප්‍රශස්තාකාවයක් මේපිතා වෙන
නොමැත්තේයයි කියහැකිය, එහෙයින් ගුඩමාගධි පද්‍යබකින
යෙහි නියැලී ආධුනිකයන්විසින් මේ පොත සමාදරයෙන් පරි
ශීලනය කටයුතුමේ, මිට කරුණලද වණිතාවද තත්ති තත්ති
නොයෙක් දෙශනාපිකථාදියෙන් හොබවා බුදුරජානන්වහන්සේ
ගේ විශිෂ්ටතර අතිශයාද්භූත චරිතය විද්‍යාර්ථින්ට නිරායාසයෙන්
අවබෝධකරගැනීමට හැකිවනලෙස පිඩුකොට ලියනලද විවිත්‍ය
ව්‍යාකෘතයකි, ජිනාලඛකාර කාව්‍යයමා තද්වණිතාවත් මේතාක්
එකටම පැවැත්තාමිස හුදු ජිනාලඛකාර කාව්‍යය පමණක් වෙන්
වශයෙන් නොපැවැත්තේය, මේ ග්‍රන්ථය වණිතා සහිතව ගුඩ
කොට සලසුණිණියෙන් මුද්‍රණය කරවීමට අපේ අදහස තිබුන
නුමුත් මේ වරට ජිනාලඛකාර කාව්‍යය පමණක් සිංහලාපිව්‍යා
කෘතයක් සමග මුද්‍රණය කරවා විසුරුවා හැරියොත් එයින්
වර්තමානකාලයෙහි විද්‍යාර්ථින්ට විපුල ප්‍රයෝජනයක් වේයයි
ප්‍රාමාණික කීපදෙනෙකුත් විසින් එසේ කරන්ට ආරාධනා කළහ
යින් එසේ කිරීම යොග්‍යයයි අපටද වැටහුනු බැවින් පරණ පිටපත්
කීපයක් එකතුකරවාගෙන එකිනෙක සමකොට බලා බොහෝ
උග්‍රසාහයෙන් විරකාලාකීණිණුවු ලිපිකරප්‍රමාදයෙන් ජනිතදෝෂ
යන් පහකොට මෙහි මතු නම් සඳහන්වන අප දෙනම විසින්
පළමුකොට මේ පොත ගුඩ කරගැනීමෙන් තද්වණිතාවත්
ඇසුරුකොටගෙන යථායකතින් මේ සිංහලාපි ව්‍යාකෘතය ලියා
අපගේ ධර්මවායීවූ දෙඩන්දුව ශෛලබ්මාරාමාධිවාසී ගෞරවානී
ආවායී සීලකඩකාභිධාන සථවිරපාදයන්වහන්සේට හතනිපුරු
සරව ගෞරවයෙන් ඔප්පුකරණ ලද්දේය, එවිට උන්වහන්සේ
විසින්ද යථාවකාශවශයෙන් බලා මේ ව්‍යාකෘතය යහපත්යයි
සතුටුවී අපේ ප්‍රමාදග්‍රමාදියෙන් වැරිතුබුනු දෝෂසථාන කීපයක්
ද කරුණාසිතින් ගුඩකර දෙනලද්දේය, මේ ව්‍යාකෘතය ලියන
අපවිසින් පද්‍යමාත්‍රයකින් ගාථාවල අපිසුගම නොවන තැන්ව
ලදී භාවාපිත් දක්වා ආධුනිකජනතාවට පහසුවෙන් අභිවබෝ
ධය වනසේ මේ ව්‍යාකෘතය ලියන ලද්දේය.

බාලාවස්ථාවෙහි පටන් අපට ධර්මශාස්ත්‍රාද්‍රහණය කරවිමා
දියෙන් බොහෝසේ උපසාමානාව ක්‍රියාකළාවූ අපගේ ආවායී
යන්වහන්සේලාවූ වැලිපටන්විල පුලිතනලාරාමාධිවාසී සරණ
නිසසාභිධාන සථවිරයන්වහන්සේද බටපොලේ සුභද්‍රාරාමාධිවාසී

THE JINALANKARA.

ස න් න ස සි ත .

ජී නා ල ඩිකා ර ය .

නමෝ තස්ස භග්වතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස.

- 1 සුවිඤ්ච දුක්ඛං සමතාසු පෙකඛං
නො විච්ඡි යො කාමමකාමනිතං,
අසඬිතං සඬිතසංකපං භවං
තික්ඛා ගතො තං සුගතං නමාමි.

මධුරතරවිචිත්තකවිසමයෙහි අසද්දශවාගම්චු ත්‍රිපිටකපරිපාටන ප්‍රභේදනවාසිත ශාස්ත්‍රාශාසනයෙහි උද්ග්‍රහප්‍රතිපාදිතායෝගිකාමන සංකාරවශයෙන් යහපත්සේ අවිනිශ්චයට අතිශයප්‍රගලභවු සම්ප්‍රදායසංග්‍රහානාරයන්හි අනුලෝමාශ්‍රයෙන් සුකතවු ගණිත ජ්‍යෙෂ්ඨ තඤ්ඤාකරණාලංකාරාදි නානා ශාස්ත්‍රපාරප්‍රාප්තවු සුනිශ්චිත විශද විමල විපුල බුද්ධිප්‍රභාවඇති බුද්ධිමත්මහාසම්මානිපාදයෝ ගෙනිත පරතිකකරණවුදියෙන් බුද්ධිවිඤ්චායෙහි අසංකෘතප්‍රසාදඇත් තවුන්ගේ ප්‍රසාදාවගතයපිණිසත් ප්‍රසන්නාවුන්ගේ ප්‍රසාදතිවාදිය පිණිසත් ඕප්පාද්‍යවියගේ පරිවෘත්තයපිණිසත් සමන්දසංයමය නිශ්චලවපිතිවිමපිණිසත් අනන්‍යාද්‍යානුභවයටගෙතුටු සකලකෙල ශයන්ගේ නිරවශෙෂප්‍රභාණයපිණිසත් සියලුගුණසමූහයාගේ ප්‍රති ලාභයපිණිසත් සමාධිසමාපන්නන්ගේ අභිනිෂ්ඨතනියපිණිසත් විද්‍යා විමුක්තාදිවිශිෂ්ට රහතුන්ගේ සමධිගමයපිණිසත් නිත්‍යසුඛසව රූපවු පරමශාන්තනිශ්චාණයාගේ ප්‍රත්‍යක්ෂකිරිමපිණිසත් ජිනාල චිකාරනම්චු බුද්ධානුසංචිත්‍රකාශක මේප්‍රශංසාග්‍රන්ථය කටුවුවුවෝ ග්‍රන්ථාරථයෙහි රතනත්‍රයට නමසකාරකරණුසදහා “සුඛසංචිතං” යනාදිගාථාවය උපනාස කළෝ.

1. යො, (පරද්‍යානුකම්පිතලක්ෂණකරුණාවෙන්සුකතවු) යම්සම්මාදයෙක්; සුඛං, කායිකවේතසිකසුඛද; ගෙවත් (අපරිච්ඡිත කුශලබලයෙන් පැමිණි) සත්විතිරජසුඛද; දුක්ඛං, කායිකවේත සිකදුක්ද; ගෙවත් (දුෂ්කරක්‍රියාකරණසමයෙහි හා පාරමිසංග්‍රහණ කාලයෙහි නෙත්‍රපරිත්‍යාගකිරීමෙන් හා තෙරසිකාදිසංසාරගතියෙන් පැමිණි) දුක්ද; තෙවදුමි, නොකැමතිවුසේක්ද; (මෙයින් කාම

ස න් න ස හි න .

2. යඤ්චා භුක්තාන 'ජරාමරා' සුං
 යෙ වානු භුක්තාන 'ජරාමරා' සුං,
 තං තෙ නඤ්චාන ගුණාණවස්ස
 වණ්ණානා පුරෙමි මනාණාණවස්ස.

සුඛලලිකානුයොගආභාමකලමථානුයොග යනඅන්තරායයෙන් ප්‍රභාණයම සඤ්ජයනයි.) සමත්තා, මධ්‍යමප්‍රතිපදාසඛානානසමත්තාවෙන්; (ලැබියයුතු වූ) උපෙකකං, (උපෙක්ෂාසමාතිපාරිශුද්ධිසඛානාන වතු විශ්වානායෙන් හා තත්පාදකකොට ඇති අතීත් ඵලවිමුක්තියෙන් ලත් භවිෂ්ඨාපලාසිතවූ) මධ්‍යසමත්තාවද; නෙවඉච්ඡි, නොකැමති වූයේ ක්ද; (මෙහි පරිනිවෘණයම කැමති වියයනු අහිප්‍රාප්ති) කාමම කාමනීතං- කාමනීතං, කාමතාපණාවෙන් ඵලවනලදහවසමපත්ද; අකාමනීතං, කාමවෘත්තප්‍රභාණයෙන් ලත් ලොකොත්තරසමපත්ද; නොහොත් කාමනීතං, සෙවච්ඡාවෙන් ඵලවනලද දුක්ද; හෙවත් දීපඛකරබුදුන්ගේ පාමුල්හි අහිනීහාරය කොට අප්‍රමෙයකාලයක් නෙත්‍රදනාදියෙහිදී උපන්දුක් ඉවසා මහොත්තරායයෙන් ලත් බුද්ධි නියද ඵලිණික සියකැමැත්තෙන්ම ඉවසූ දුක්ද; අකාමනීතං, නිව්වාණාලබ්ධිකොට ඇති අතීත් ඵලයද; නෙවඉච්ඡි, නොකැමති වූයේ ක්ද; අසඛිතසමාපං, නිව්වාණය සාක්ෂාත්කිරීමෙන් ලත්; භවං, මාහිඵලසමාපදාදනාදි සමපත් හා ප්‍රඥපතිආලබ්ධිකොට ඇති ධ්‍යානසමපත්ද; සඛිතසමාපං, අපරිමිත කුශලඵලයෙන් ජනිතවූ; භවං, භවභොගසමපත්ද; හිත්වා, හැරපියා; ගතො, (නිරූපයීමෙහි නිව්වාණධාතුවට) පැමිණීමේ ක්ද; සුගතං, ගොහනගමන් ඇති හෙයින් සුගත් නම් වූ; තං, ඵලසමාපදායෙන්; නමාමි, (කායාදිවාරත්‍රයෙන් සකසා) වදිමි.

2. යඤ්චා නවවිධවූ යම් ලොකොත්තරසඤ්චයක්; අනුභුක්තාන (සෙවනාභාවනාවශයෙන්) ප්‍රතිවේධකොට; හෙවත් තත්තාවබෝධ කොට; අජරාමරා, (ප්‍රමාණානික්‍රාන්තාදිව්‍යමනුෂ්‍යයෝ) ජරාමරණ රහිත වූවාහු; හෙවත් ජරාමරණාදිව්‍යතද්‍රූඛයෙන් මිදුනාහු; ආසුං, වූද; තං, ඵලප්‍රසංගාපතික නව ලොකොත්තරසඤ්චයද; යෙ, යම් ශාරිපුත්‍රමොදගලායනාදි ආයතීයඛිකකෙනෙක්; අනුභුක්තාන, (ඵල ශාරිපුත්‍රමොදගලායනාදි ආයතීයඛිකකෙනෙක්) අවබෝධකොට; අජරාමරා, ඤාණය පුළුල්වනාකාරයෙන්)

3. ජ්‍යෙෂ්ඨ නොවන ප්‍රධාන නිලධාරීන්
ජ්‍යෙෂ්ඨ නොවන. මුලික නිලධාරීන්,
සරසවි මේ මුලික නිලධාරීන්
රමක' නායක සඳහා සිටිති.

පරාමරණතැන්ගේ; ආසුං, වූද; තෙව, සුප්‍රතිපතනසාප්‍රභාව,
දීත් යුක්තවූ ඒ ආයතීයසායාද; නම්නාන, වැද; අණ
ණණවසස, ගුණාණිණවූ; අසස, (මඩිතිදේශෙන්සමුප ලක්‍ෂි
තවූ). ඒසථවඥයන්ගේ; වණෙණන, ගුණකීර්තනනැමැතිපල
යෙන්; නොහොත් ගුණදීපතවූ ඒනාලසිකාරනම්ප්‍රකරණයෙන්;
මනණණවං, ශ්‍රොතෘපනයන්ගේ සිත්නැමැතියාගරය; පුරෙමි, පුර්මි;

3. ජිනෙහු, සම්මුතියන් නැමැති; මනෙහු, මදන්හුයේ; හෙවත් ආකාශගාමී මිනිසුන්ගේ රාජ්‍යයක් හුයේ; (අපට පිළිගත හැකි මහාමාත්‍යයෙකු කොට ගෙන සම්මුතියෙන් මනෙහුට වාරණය කළ බවට නිසි දැක්වුණ) සතුට, ආසන්නාමිතිය මදජලයෙහි; වාරණ, ගාමි රෙණසුලු; (සතුටෙන් මනෙහුට අතිශය ව්‍යාකූලත්වයක් හෙවත් හුයේ ව්‍යාකූලත්වයෙන් පැවති අතිශය ව්‍යාකූලත්වය මදජලයෙහි කියන ලදී) ගාමිනී, ගාමිනී; හෙවත් (හෙවත් හුයේ ආසන්නාමිතියෙන් මනෙහුට වාරණය කොට ගෙන නොගිනිනා මිනිසුන්ගෙන් පිරුණු හෙයින්) ගන්තාලය ගාමිනී; ජිනෙහු, සම්මුතියෙන්; මුළු පරිසරය, මුළු පරිසරය; අලිනි (සංවිතර්මාණය ව්‍යාකූලත්වයෙන් කාමරයෙන් අතිශය ව්‍යාකූලත්වයෙන් ගාමිනියෙන් කළු ව්‍යාකූලත්වයෙන් මුළු මුළු පරිසරයෙන් හෙයින් පදාදියෙන් රසයෙන් මිසරයෙන්) ගාමිනියෙන් පැවති; සරසවිය, (සරසවියෙන් හෙයින්) ව්‍යාකූලත්වයෙන්; (ව්‍යාකූලත්වයෙන් ආසන්නාමිතියෙන් ගන්තාලය ගාමිනී සම්මුතියෙන් මුළු පරිසරයෙන් මිසරයෙන් පරිසරයෙන් ඇති දුන් පරිසරයෙන් පිරිනිවිතියෙන් අනෙකුත් ස්වයං සන්තොලනයන් මුළු රසයෙන් මිසරයෙන්) අනෙකුත්, නිරායයෙන් සරසවිය පරිසරයෙන්; නොගිනිනා මිනිසුන්; සුදු, සුදු කරන්නී; නොගිනිනා ප්‍රකාශ කරන්නී; මෙ, (මුළු පරිසරයෙන්) ව්‍යාකූලත්වයෙන්; මුළු පරිසරය, මුළු පරිසරයෙන්; හෙවත් මුළු පරිසරය; රසය (ඉන්ද්‍රියයෙන්) අතිශය ව්‍යාකූලත්වය; හෙවත් ව්‍යාකූලත්වය

සත්තසතින.

4. යො ලොකත්ථාය බුද්ධො ධනසුතභරියාඅඛණ්ථෙ චජ්ඣා
පුරෙත්ථා පාරමිසො තිදසමනුපමෙ බොධිපක්ඛියධමෙම *,
පඤ්ඤා බොධිං විසුඤ්ඤාං සකලගුණදදං සෙට්ඨභුතො නිලොකෙ
කත්ථා දුක්ඛස්ස අන්තං කතසුභජනතං දුක්ඛතො මොචයිත්ථ.
5. නත්ථා නාහං ජනං තං සමුපචිතසුභං සබ්බලොකෙකමඤ්ඤං
නාහු සෙතා පි තුලොසා කුසලමතිමතො උත්තමො භුතලොකෙ,
තස්සෙ' වෙදං සුචිතං සුචිත්තමමලං බොධිසංඝාරභූතං
හෙතුං හෙත්ථා' නුරුපං සුගතගතථිලං භාසතො මෙ සුඤ්ඤං.

4. යොබුද්ධො, යම්සම්මද්දෙසෙත්; ලොකත්ථාය, සත්ත්වයන්ට හිත
සුවකරණුපිණිස; ධන, (ඇත්අස්ආදිසවිඥානකධනභා මුතුමැණික්
ආදි අවිඥානක) ධනද; සුත, පුත්‍රදුභිතභාන්ද; භරියා, (කෙලෙසසංසඨි
යට පැමිණි) අඹුවන්ද; අඛණ, (හස්තපාදදිශරීර) අවයවයන්ද;
ඡ්වෙ; ඡ්විතෙත්ථෙපිළිබඳවූ සියසිරුරද; චජ්ඣා (දුනමුඛයෙහි)
පරිත්තාගකොට; (මෙයින් පසුවමහාපරිත්තාගයදක්වත්) තිදසපාර
මිසො, සමතිස්පෙරුම්ද; අනුපමෙ, උපමාවිෂයානිකු නනවූ; බොධි
පක්ඛියධමෙම, ආයුෂ්මාතීසාධනයකරණ බොධිපාත්තිකධර්මයන්ද;
පුරෙත්ථා, සපුණ්ණිකොට; විසුඤ්ඤා, (රාගාදිපාපාපගමයෙන්)
පිරිසිදුවූ; සකලගුණදදං, සියලුබුද්ධගුණදයකවූ; බොධිං, චතුෂ්ඨාඨි
ඥානාධිගමයට; හෙවත් සමාස්සමොධියට; පඤ්ඤා, (ඥානගතියෙන්)
පැමිණ; නිලොකෙ, ත්‍රිවිධලොකයෙහි; සෙට්ඨභුතො, (ඥානොත්ත
රාසීයට පැමිණීමෙන්) ශ්‍රේෂ්ඨවූයේ; දුක්ඛස්ස, සකලවාතනදුඃඛයාගේ;
අන්තං, පයභිවසානය; කතා, කොට; කතසුභ, පෙරබුදුවරයන්සම
යෙහි කළ පින්ඇති; ජනතං, ජනයමුගයා; දුක්ඛතො, සංසාරදුඃඛ
යෙන්; හෙවත් වෘත්තමුලකදුඃඛහෙතුවෙන්, මොචයිත්ථ, මිදුසේක්ද;
හෙවත් නිවැණටපැමිණවූසේක්ද.

5. සමුපචිත, සමාස්සමෙතුවුයෙන් රැස්කළාවූ; සුභං, ඉහට
විපාකදයකතුසල්ඇති; සබ්බලොක, සකලසත්ත්වන්ට; එකමඤ්ඤං,

* “බොධිපක්ඛියධමෙම”-සමහර.

ජී නා ල ඩිකා ර ය .

6. ජාතො යො නවමෙ බිණේ සුතධරො සිලෙන සුද්ධිඤ්ඤියො
සංසාරං භයතො භවකඛයකරං දිස්වා සිවං බෙමතො,
තංසමපාපකච්ඡෙදෙසකමුඛිං සමුප්පයනොතා තතො
බුද්ධානුස්සති භාවනාදිකමතො සමපාදයෙ තං සිවං.

අසද්දශබ්ඛ්‍යාවු; තං ජීනං (පස්මරුන්දිනුගෙයින් ජීනනම්වු) ඒසථි
ඥාය; අහං, (ග්‍රන්ථකරණාභිරතසින්ඇති) මම; නක්ඛාන, (වාරග්‍ර
යෙන් සකසා) වැද; යෙන, යම්තථාගතයකුහා; කුසලමතිමතො,
කුසලානුභාවයෙන්; තුළ්ලා, සද්දවුටෙක්ද; උත්තමො, ජ්‍යෙෂ්ඨ
යෙක්ද; භුතලොකෙ, සඤ්ජලොකයෙහි; නඤ්ජු, නොවීද; තස්සථව,
ඒභගවන්තූගේම; සුචිතං, ඉතාවිසමයවු; සුචිපුලං, ඉතාබහුලවු;
අවලං, නිමිලවු; බොධිසමාරභුතං, සමොධිසමධිගමයට පිටිවහ
ල්වු; ඉදං, (ප්‍රසතුතප්‍රසාදවෙති චක්කසමාණවු) මේ; හෙතො, දත
ශිලාදිගෙතුද; හෙතොනුරූපං, තදෙතනුත්ව අනුකූලවු; සුගතගත
ථලං, සමුද්ධාතාවයට පැමිණීමෙහි ඵලද; හෙවත් තථාගතයන්ගේ
රූපකායධර්මකායපිළිබඳවු ඵලද; භාසතො, කියන්නාවු; මෙ, මාගේ
වචනය; සුණොථ, අවිසමිත්තව ශ්‍රවණයකරවි, හෙවත් ශ්‍රොතවාර
යෙන් ශ්‍රවණය කොට උද්ග්‍රහණධාරණපරිප්‍රයනාදිකුමයෙන් ශි
ක්ෂාව කරවි.

6. නවමෙ, (අවද්‍රව්‍යක්ෂණයෙන් විනිර්මුක්තගෙයින්) නව
වෙතිවු; බිණේ, බුද්ධානුපාදකාලයපවත්නාකල්හි; ජාතො, (ප්‍රති
රූපදෙශයෙක්හි) උපන්නාවු; යො, යම් (සද්දහාවත් සමසක්ද
භටික) අවාරකූලපුත්‍රයෙක්; සුතධරො, බහුලාභවුයේ; සිලෙන,
චතුපාරිසුද්ධිසිලයෙන්; සුද්ධිඤ්ඤියො, පාපප්‍රවාහයකරණලද චක්ෂුරා
දිෂ්ඨෙඤ්ඤියන්ඇත්තේද; නොගොත් ශ්‍රධාදිපඤ්ඤාඤ්ඤියන්ඇත්
තේද; යො, හේකූලපුත්‍රතෙම; සංසාරං, (භවොත්පත්තියසිකියන
ලද අනමතාග්‍ර) සංසාරය; භයතො, භයවශයෙන්; දිස්වා, (ඥාන
චක්ෂුසෙන්) බලා; භවකඛයකරං, කම්භවයචිතාශකරන්නාවු; සිවං,
නිච්ඡාණය; බෙමතො, නිච්චයවශයෙන්; හෙවත් දුක්ඛවශයෙන්;
දිස්වා, දැක; තංසමපාපක, ඒනිච්චාණයටපමුණුවන; මග්ග, (විදුශී
නාවසතිත ලොකොත්තර) මාගිය; දෙසක, යථාභූතවශයෙන්

ස න් න ස හි න .

7. එවං යථාච්ඡන්ධිං කරොන්තො
මදප්පමාදා, විරතො යනන්තො,
බුද්ධානුබුද්ධෙති නිසෙවිතං තං
පපොසානු නිබ්බාණවරං වරාහං.

**ඉති සාධුජනානඤ්ඤානදිනෙ ජිනාලඛකාරෙ
යොගාවචරදීපනිගාථා නිව්ඪිතා.**

8. බුද්ධො නි කො? බුද්ධගුණො නි කො? සො
අවිනාශිකාදිත්ත මුපාගතො යො,
අනඤ්ඤාසාධාරණභූත මත්ථං
අකාසි කිං? සො කි? ම වොච බුද්ධො.

ප්‍රකාශකරන්නාවූ; මුනිං, සමුදයන්; තතො, ඒවාගීදෙශකතිය
ගෙනුකොටගෙන; සමුප්පජයන්තො, (ආමිප්පජා ප්‍රතිපත්තිප්පජා දෙ
කින්) මොනවට පුජාකරන්නේ, බුද්ධානුසාරී, “ඉතිපිසො හ
ගමා” යනාදී බුද්ධානුසාරීආදීවූ; භාවනාදිකමතො, භාවනා
වන්ගේ ක්‍රමයෙන්; (විගුහිමාගීදෙශිකවනලදකුලයෙන්ම භාවනා
පිළිවෙළින් ගොස්) තං සිවං, (යමක්තෘණාමුලික කම්භවය
විනාශකෙරේද) ඒනිව්ඪිතය; සමපාදයෙ, සිව්කරන්නේය.

7. එවං, මෙසේ; යථාච්ඡන්ධිං, යටදක්වූවිධිය; කරොන්තො,
කරතින්; මදප්පමාදා, ජීවිතමද්දිමදයෙන්හා සියලුකායඝීර්ණයට
බාධකවූ ප්‍රමාදයෙන්ද; තොගොත් මද, පුරුෂමදයෙන්ද; සමාදා,
කාලක්ෂෙපීවූ ප්‍රමාදයෙන්ද; විරතො, තොරවූයේ; යනන්තො, (ගුහි
නිකරණයෙහි) උත්සාහවත්සින්ඇත්තේ; බුද්ධානුබුද්ධෙති- බුද්ධ,
සමස්සමුබුද්ධප්‍රත්‍යක්ඛබ්බියන්විසින්හා; අනුබුද්ධෙති, සාධුප්‍රාදී
අනුබුද්ධියන්විසින්ද; නිසෙවිතං, නිතරසෙවිතාලද; වරාහං, ප්‍රකූ
මසාපඵලවන්නාවූ; තං නිබ්බාණවරං, ඒඋත්තමනිව්ඪිතයට, ප
පොසානු, පැමිණෙමා.

සාධුජන, හුදිජනයන්ට; ආනඤ්ඤා, සන්තොෂගෙණිමය,
නිදනෙ, කාරණාවූ; ජිනාලඛකාරෙ, ජිනාලඛකාරනම් ප්‍රකාශ
යෙහි; යොගාවචරදීපනිගාථා, යොගාවචරයන් ප්‍රකාශවූගාථාව; ඉති,
මෙතෙකින්; නිව්ඪිතා, නිමිග.

8. (මෙසේ බුද්ධානුසාරීප්‍රතිශ්‍රාහකවූ යොගාවචරානුප්‍රායක
දක්වා දුන් තමාවිසින් ප්‍රාරබ්ධවූ ජිනාලඛකාරනම් ප්‍රකරණයෙන්
අනිබ්බසවසනුව මේයයි වොදනාශාධනයද කියා වඳුගිරුපණය

- කොට බුද්ධගුණවණිනා කරණුකැවෙතිවූ බුදිරක්ෂිතාවාසී
ගෝ “බුද්ධා නිකා බුද්ධගුණාති කොසො” යනාදී
ශාරාව කියත්) බුද්ධොභි, (පළමුව “සොලොකන්ධා බුද්ධො”
සි වස්තුනිරූපණයකොට “හෙතං හෙතොනුරූපං සුගතන
ඵලං භාසනො මෙ සුණොථ” සි ඔහුසමකවූව ගුණවණිනා
වක් ප්‍රතිඥකරණලද්දේද ඒප්‍රතිඥාවෙහි) බුද්ධයනු; කො, කවර
ක්ද? (සනිගෙක්ද සංසාරයෙක්දැයි මෙහි එක්ප්‍රශ්නයෙකි) (නැව
නඵ්බුද්ධන්ගේ) සො, යම්ගුණයෙක්; අවිනිසාදිතං, අවිනිසය
බවට; (මෙහි ආදියබදයෙන් ගනුලබන අවේද්‍යබවටද අතුල්‍යබව
ටද) උපාගතො, පැමිණියේද; සොබුද්ධගුණො, ඵ්බුද්ධගුණය
කොභි, කවරෙක්දැයි? (ගනුඑක්ප්‍රශ්නයෙකි) (නැවතත්) සො
බුද්ධො, හේ සමසක්සම්බුධිතෙමේ; අනඤ්ඤාසාධාරණ, අන්‍යයන්ට
සාධාරණනුච්ඡි; භූතං, (අතීතානාගතවර්තමානවශයෙන්) විද්‍යමා
නච්ඡිගෝ සත්‍යච්ඡි; කිං අන්ධං, කිනම්වැඩක්; අකාසී, කළසේක්ද?
(ගනුඑක්ප්‍රශ්නයෙකි,) (නැවතත්) සො බුද්ධො, හේ සමසක්සම්බුධි
තෙමේ; අනඤ්ඤාසාධාරණ, අන්‍යයන්ට සාධාරණනුච්ඡි; භූතං, (අතී
තානාගතවර්තමානවශයෙන්) විද්‍යමානච්ඡිගෝ සත්‍යච්ඡි; අන්ධං, වැඩ
පිණිසච්ඡි; කිං, කවරඅවවාදනුශාසනාවක්; අවොච, වදළසේක්ද?
(ගනු එක්ප්‍රශ්නයෙකි) (මේ ප්‍රශ්නවතුමකයදන්විසජ්ජනය කටයුතු
වන්නේය.)

10. (මේ “බ්‍රිඩො නී කො බ්‍රිඩගුණා නී කොසො” යන්නෙන් ආරම්භය වන අතර විශිෂ්ටතාවක්) විසුළු, අතිරේක ලෙස; බැහැරවීම, සංකීර්ණයන් සම්පූර්ණයෙන්; ගෙවත්

සත්තසතිත.

11. අකාසි කිච්චානි දිනෙසු පඤ්ච
පසාදය ඤාති දිබ්බලෙන තෙන,
ජනාන 'සෙසං වරියානුකුලං
ඤාමාන 'වොවා' නුසය්‍යනානං.
12. බ්‍රිඛොව යො බ්‍රිඛගුණෙන සිඛො
යො කායවාචාති තුලාව භුතො,
හෙතුං ඵලඤ්චා පි සමෙකඛිසාන
තථාගතං සප්පරිසා භජනතු.

ඉති සාමුප්පතානඤ්ඤනනිදුතෙ ජිනාලඛිකාරෙ
වජ්‍රසොධනිගාථා නිට්ඨිතා.

(අනන්තසාධාරණු ඤාතිදානිකප්‍රාතිහාය්‍යාරූපකායධම්මකායවය
යෙන් පවත්නා) සන්තතිසමුදයෙන් යුක්තවූයේ; බ්‍රිඛොඉති, බ්‍රි
ඛසි; නිසමො, නිසමය; හෙවත් නිශ්චය; කතො, කරණලද්දේය;
බ්‍රිඛසන්තාන, සන්තතිසන්තතිසන්තති; සුඤ්චි තු, පරිගුඛිතාවයවනාති;
ගුණොඉති, (සමුදයන්පිළිබඳව) ගුණයයි; නිසමො, නිසමය; හෙ
වත් නිශ්චය; කතො, කරණලද්දේය.

11. (අටවෙනි ගාථාවෙහි "සො" යන්න මෙහි සම්බන්ධකටයු
තුයි) සො, හේසමාක්ෂණුබ්‍රිතෙම; තෙනඉදිබ්බලෙන, (යම් ඉද්ධලය
කින් හෙවත් තමන්ගේ පුණ්‍යමතිමයෙන් ජනිතවූ රූපකායධම්මකාය
යන්ගේබලයකින් හෝ සංවිධිතාදිප්‍රාතිහාය්‍යාරූපකායධම්මකාය
වේද) ඵ්ඤාතිලාදියෙන්; ජනානං, (වතුප්‍රමාණිකලොකසන්තිවාස
යෙහි වසන) ජනයන්ගේ; (සිත්) පසාදයඤ්ච, පහදවමින්; (මෙහි
"ව" ශබ්දයෙන් ලොකවිවරණප්‍රාතිහාය්‍යාරූපකායධම්මකායධම්මකාය
මෙන් බියපත්වුවත් භයසන්තාපසංවේගද උපදවමින් යනු
සංගාතිතයි) දිනෙසු, හැමදවත්හි; පඤ්චකිච්චානි, පඤ්චවිධකාතය
යන්; හෙවත් (පුරිච්චකාතකාතය-පශ්චාද්ධකාතකාතය-පුරිච්චකාත
කාතය-මධ්‍යමකාතකාතය-පශ්චිමකාතකාතය යන) පඤ්චවිධවු
ධකාතයන්; අකාසි, කලසේක; ජනානං, (උද්ඝටිතඤ්ච-විපටි
තඤ්ච-ඤෙය-යන හෙදයෙන් තුන්වැදැරුම්වූ) ජනයන්ගේ; වරියා
නුකුලං, රාගාදිවර්තයන්ට අනුකූලවූවා; අසෙසං, නිරවශේෂවශ
යෙන්; ඤාමා, (වේතොපසංඝායඤ්ඤාගෙන්) දැන; අනුසයප්පතානං,
රාගාදිකෙලයයන්ගේප්‍රභාණය; අවොවා, වදාලසේක.

12. යොබ්‍රිඛො, යම්සමුදයෙන්; බ්‍රිඛගුණෙන, බ්‍රිඛන්පිළි
බඳ උග්‍රතවගුණයන්ගෙන්; සිඛො, පරිනිෂ්පතනවූයේද; යො

ජිනාලංකාරය.

13. අබ්භුග්ගතා යස්ස ගුණා අනන්තා
තිබුද්ධබෙතෙන කදිවාකරො'ති,
ජානාති සො ලොකමිත්තං පරස්ස
සචෙතනස්සෙව' ව අචෙතනස්සෙව,
සකස්ස සන්තානගතං පරෙසං*
ව්‍යතීතං මප්පත්තකං මත්‍රභුතං.

යම්සච්ඡෙදයෙක්; කායවාචාහි, කායවාක්සමාවාරකරණකොටගෙන;
තුලාඉවභුතො, තරාදියක්සේ සමානපාවතුමිඤ්ඤාතිවුසේක්ද (“යත්
තනනිත්‍යසමඛනම්” යි කීහෙයින් තස්ස යනු මිටසමඛනකරණ)
තස්ස, හේසච්ඡෙදයන්සමඛනවු; හෙතෙම, කාරණයන්ද; හෙවත්
දුකඝිලාදිබුද්ධිකාරකධර්මයන්ද; ඵලස්සෙව, බුද්ධිනියටපැමිණිමිසකිංසා
හ ඵලයද; සමෙකකියාන, (නුවනින්) බලා; සප්පරිසා, සාධුජනයෝ;
තථාගතං, පුජ්‍යෝක්තගුණොපෙතවු තථාගතයන්; හජනතු, (ආශ්‍ර
යපරිපූජාසනාදිවිධියෙන්නිතර) සෙවනය කෙරෙත්වා.
සාධුජන, හුදිජනයන්ට; ආනන්දදන, සන්තොෂගෙනදීමට; නිදනො,
කාරණාවු; ජිනාලංකාරො, ජිනාලංකාරනම්ප්‍රකරණයෙහි; වත්ථි
සොධනිගාථා, වස්තුශෝධනිගාථාවෝ; ඉති, මෙතෙකින්; නිට්ඨිතා,
නිමිත:

13. (මෙසේ වස්තුවිශෝධනසද සකලලෝවැස්සන්විසින් පිදි
යසුතුබවද දක්වා දැන් යනවිෂයදක්වන්නෝ “අබ්භුග්ගතා”
යනාදියකියත්) තිබුද්ධබෙතෙන, ජාති-ආශ්‍ර-විෂය යන ත්‍රිවිධබුද්ධි
කොත්‍රයෙහි; එකදිවාකරොඉති, අවිනිශ්චයාසීයෙක්සේ; යස්ස, යමක්
හුගේ; අනන්තා, අපරිමිතාවු; ගුණා, (“ඉතිපිසොගගවා අරහං”
යනාදි) බුද්ධිගුණයෝ; අබ්භුග්ගතා, (හවාග්‍රයදක්වා) උස්වතාංතා
හුද; සො, හෙතෙම; ව්‍යතීතං, ඉකුත්වුද; හෙවත් අතීතවුද; අප්ප
ත්තකං, නොපැමිණියාවුද; හෙවත් අනාගතවුද; අත්‍රභුතං, මෙක
ල්හි පවත්නාවුද; හෙවත් වර්තමානවුද; (යනමේසියල්ලද) ඉමං
ලොකං, මේලොකයාවුද; පරංලොකස්සෙව, අන්‍යලොකයාවු
න්ද; හෙවත් ඉමංලොකං, මේලොවද; පරංලොකස්සෙව, පරලොවද;
සචෙතනස්සෙව, දිව්‍යමත්‍රස්සදිසචෙතනිකසත්තයන්ද; අචෙතනස්සෙව,
පෘථිවිපථිකාදි නිශ්චෙතනිකයන්ද; සකස්ස, තමාගේද; පරෙසං,

* “පරස්ස” සමහර.

සත් නසති න.

14. එවංචිබෙසු විසයෙසු හි යසස පඤ්ඤා
 ඛාටෙය්ස්' නාගතගතාවිගතෙසු තිකඛා,
 තසෙසව බොධි මුපයාතමනෙන නිවමං
 රතතිං දිවං මුනිගුණා වත විනතනියා.
15. එවංචිබෙසු විසයෙසු හි යසස පඤ්ඤා
 ඛාටෙය්ස්' නාගතගතාවිගතෙසු තිකඛා,
 තසෙසව බොධි මුපයාතමනෙන නිවමං
 රතතිං දිවං මුනිගුණා වත වජ්ජනියා.

අනායන්ගේද; සන්තානගතඤ්ඤා, සිත්හි අරමුණට පැමිණියාවූ පෘථි
 විපපඤ්ඤාදිධම්මයන්ද; ජානාතිඵල, (මෙවැනිසාධාරණඥානසංකරණකොට
 ගෙන පරොපදෙශරහිතව සවයලප්පනිභානගෙන්) දන්තාසේක්වැයි.

14. යසසහි, යමක්නුගේවනාහි; තිකඛා, තියුණුවූ; පඤ්ඤා,
 ප්‍රඥානාමෝ; හෙවත් නුවන; අනාගත, අප්‍රාප්තාවූද; ගත, ඉක්මියාවූද;
 අවිගතෙසු, පවත්නාවූද යනකාලත්‍රයෙහිවූ; එවංචිබෙසු, මෙ
 බදුප්‍රකාරඇති; විසයෙසු, දෙයවසතුන්හි; නිවමං, අනවරතයෙන්,
 ඛාටෙය්ස්, දුටාද; හෙවත් ඥානගතිවශයෙන් ගේද; තසෙස ඵල, උන්
 වහන්සේගේම; බොධිං, සමාස්සමෙබ්බිඥානසංකරා; උපයාත, එළ
 වනලද; මනෙන, සිත්ඇත්තනුවිසින්; (බ්‍රහ්මය මෙනෙහි කර
 න්නනුවිසිනැයිසේයි) මුනිගුණා, බුදුගුණ; රතතිං දිවං, රැදුවල්
 වත, එකානතයෙන්; විනතනියා, (“ඉතිපිසොගගවාඅරහං”
 යනාදිවශයෙන්) සිතියයුත්තාග.

15. යසසහි, යමක්නුගේවනාහි; තිකඛා, තියුණුවූ; පඤ්ඤා,
 ප්‍රඥානාමෝ; අනාගත, අප්‍රාප්තාවූද; ගත, ඉක්මියාවූද; අවිගතෙසු,
 පහනුවූද; හෙවත් පවත්නාවූද යනකාලත්‍රයෙහිවූ; එවංචිබෙසු,
 මෙබදුප්‍රකාරඇති; විසයෙසු, දෙයවසතුන්හි; නිවමං, සතතයෙන්;
 ඛාටෙය්ස්, දුටාද; හෙවත් ඥානගතිවශයෙන් පැමිණේද; තසෙස ඵල,
 උන්වහන්සේගේම; බොධිං, සමාස්සමෙබ්බිඥානසංකරා; උපයාත,
 එළවනලද; මනෙන, සිත්ඇත්තනුවිසින්; (බ්‍රහ්මය මෙනෙහි කර
 න්නනුවිසින් යයි සේයි) මුනිගුණා, බුදුගුණ; රතතිං දිවං, රැදුවල්
 ක්හි; වත, එකානතයෙන්; වජ්ජනියා, වැන්දියුත්තාග.

ජිනාලංකාර ස.

16. එවංවිබෙසු විසයෙසු හි සස්ස පඤ්ඤා
ධාවෙය් නාගතගතාවිගතෙසු තිකඛා,
තස්ස ව බොධි මුපයානමනෙන නිව්චං
රතතිං දිවං මුනිගුණං වත පුජනියා.

17. සඤ්ඤානං නෙ විනොය්සා නෙ
විඤ්ඤානං නෙ පුජෙය්සා නෙ,
බුද්ධාලොකාලොකෙ ලොකෙ
ජාතෙනෙ තං පඤ්ඤෙනෙ.

ඉති සාමුප්පනානද්දනනිද්දනෙ ජිනාලංකාරෙ
තිවිධබුද්ධකෙතිකත දීපනිභා ථානිට්ඨිභා.

16. සස්සති, සමක්ඛුසේවනාති; තිකඛා, තිකඛණ්ඩු; පඤ්ඤා,
පුඤ්ඤාමෝ; අනාගත, නොපැමිණියාවූද; ගත, ඉක්මනියාවූද; අවිග
තෙසු, පහනුවූද යනතුන්කල්කිවූ; එවංවිබෙසු, මෙබඳුප්‍රකාරඇති;
විසයෙසු, ඥායවස්තුන්හි; නිව්චං, නිරන්තරයෙන්; ධාවෙය්, දු
වාද; ගෙවත් ඥානගතිවශයෙන් යේද; තස්සථව, උන්වහන්සේ
සේම; බොධිං, සමසක්ඛයමොධිඥානයකරා; උපයාන, එළවනලද;
මනෙන, සිත්ඇත්තනුවිසින්; (බුද්ධාලොක මෙනෙතිකරන්තනුවිසින්
සහිතයේ) මුනිගුණ, බුද්දගුණ; රතතිං දිවං, රැදුවල්; වත, එකා
කතයෙන්; පුජනියා, පිදියයුත්තාග.

17. බුද්ධාලොක, වරණදීපඤ්චවිධබුද්ධතෙජසින්ගේ ජීවි
විඤ්ඤාප්‍රභායෙන්; ආලොකෙ, උප්භව්‍යවූ; ලොකෙ, ලෙව්හි; ජා
තෙන, උපත්තාවූ; එතං, මේ යටදැක්වූසමොධිසමධිගමය; පඤ්ඤ
ෙනෙන, පතන්තනුවිසින්; නෙ, ඒබුද්ධගුණයෝ; සඤ්ඤා, ඇද
තිසයුත්තාග; නෙ, ඒබුද්ධගුණයෝ; විනොය්සා, සිතියයුත්තාග;
නෙ, ඒබුද්ධගුණයෝ; පුජෙය්සා, පිදියයුත්තාග.

සාමුප්පනනදීපනසත්ව; ආනද්දන, සනෙතගාමණේදීමට;
නිද්දන, කාරණාවූ; ජිනාලංකාරෙ, ජිනාලංකාරනම්ප්‍රකරණයෙහි;
තිවිධබුද්ධකෙතිකත දීපනිභාථා, ත්‍රිවිධබුද්ධකෙතිකතයත් ප්‍රකාශකවූ
ගාථාවෝ; ඉති, මෙනෙතින්; නිව්චිතා, නිමිත්තාග.

ස න් න ස ති න .

18. අනන්තසතෙතසු ඵ ලොකධාතුසු
ඵකො පි සබ්බෙ පි සමා න තෙන,
දිසාසු පුබ්බාදිසු වක්කවාලා
සහස්සසංඛාය පි අප්පමෙය්‍යා,
යෙ තෙසු දෙවා මනුරා ව බ්‍රහ්මා
ඵකථ සබ්බම' භිමන්තයන්තා. *

19. අනාදිකාලාගත නාමරූපිනං
යථාසකං හෙතුඵලතනවුත්තිනං,
තබ්බාවභාවිතං මසමසුන්නන්තා
නානාවිපල්ලාස මනුසසවිට්ඨා.

18 (මෙසේ සමුදයන්වහන්සේගේ සකලධර්මයෙහි අප්‍රතිහත
ඥානාචාරයදක්වා දැන් මුලුලෙව්හි එබඳුවූ අනිකක්හුගේ අභාවයදක්
වන්නේ “අනන්තසතෙතසු” යනාදියකින්) ලොකධාතුසු, අතෙ
ක්ලෝදුහිද; හෙවත් එකිඑකිලොකධාතුවෙක්හිද; අනන්තසතෙත
සුව, අප්‍රමාණසත්‍යයන්වීමයෙහිද; තෙන, ඒභාග්‍යවතුන්හා සමවූ;
ඵකොඅපි, එකදසතියෙක්, න, නැත්තේය; සබ්බෙඅපි, සියල්ලෝද;
(එක්තැනකරැස්වූවාහු) න සමා, නොසමවෙත්; (මෙසේසංඝෙප
යෙන් හඟවත්හු සියලුලොව අභිභවනයට පොහොසත්බැව්දක්වා
දැන් නැවත එම ප්‍රකටකොට දක්වන්නේ “දිසාසු” යනාදිය
කින්) පුබ්බාදිසු, පුළුබ්බාදිවූ; දිසාසු, දිගුන්හි; සහස්සසංඛායපි,
දහස්ගණනිනුත්; අප්පමෙය්‍යා, පමණකළනොහැකිවූ; යෙවක්ක
වාලා, යම්වක්‍රවාටකෙනෙක්; (වෙද්ද) තෙසු, ඒවක්‍රවාටයන්හි;
දෙවා, දෙවියෝද; මනුරා, මනුෂ්‍යයෝද; බ්‍රහ්මාව, බ්‍රහ්මයෝද;
ඵකථ, එක්තැනෙක්හි; සබ්බම, එක්ව; (“සච්චංසකො පටිසංඝප්ප
ච්චයාකාරමෙව, දුරුසා චතුරො ධම්මා දෙසෙතුඤ්ඤා සුදුකකරං” යි
වදාලහෙයින්සත්‍යාදි මෙකියනලදසතරදෙනාඅතුරෙන් එකෙකුදු
නගන්ව නොහැකිව;) අභිමන්තයන්තා, සිතන්නාහුගේ කථා
කරන්නාහුද.

19. යථාසකං, සවකීයසවකීයපරිද්දෙන්; හෙතුඵලතනවුත්ති
නං, හෙතුඵලසම්බන්ධභාවයහෙතෙකොටගෙන පවත්නාවූ; අනාදි
කාල, (පුළුකෙළවරනොදැක්කහැකිගෙයින්) අනාදිමත්කාලවශ
යෙන්; අගත, (උතපත්තිපරමපරාවෙන්) පැවතආවාට; නාමරූපිනං,

* “අභිවිත්තය න්තා” ඇතැම්.

ජ නා ල ඛිකා ර ය .

20. කම්මප්පවතති ඤච ඵලප්පවතතිං
එකතතනානතනනිරිහධම්මතං,
විඤ්ඤතතිසන්තානසනෙන ජනනතො
සිවඤ්ඤසං නො භණ්ණිං සමන්තො.

21. එතො ව සො සන්තිකරො පහඞ්ගරො
සඞ්ඛාය ඤෙය්‍යානි අසෙසිනානි,
තෙසං හි මජ්ඣෙකෙ පරමාසතිං වදං
සිවඤ්ඤසං දිපසිං සමන්තො.

සකංකපඤ්ඤකයසි කියනලද නාමරූපීන්ගේ; තඛ්ඛාව, අවිජ්ජාදි තත්තත්ප්‍රත්‍යයධම්මයන්ගේ විද්‍යමානභාවයෙන්; භාවිතතං, මතුඵලය උපදනාමව; හෙවත් මේආකල්පවිසඞ්ඛාසාන නාමරූපපුඤ්ඤයෙහිලා උකකාමපරිවේෂ්ටයෙන් විඤ්ඤාදිඵලපඤ්ඤකයඋපදනාමව; අසමතු ණ්ණතා, (යුතයෙන්) නොදතහෙන්තාහු; නානාච්චලාසං, අනෙක විධිවිපක්ෂාසයන්ව; හෙවත් අනිත්‍ය-අසුඛ-අගුණ-අනාත්ම-යන මොවුන්කෙරෙහි නිත්‍ය-සුඛ-ගුණ-ආත්ම-වශයෙන් සංඥ-විතත-දෘෂ්ටිත්ගේ දෙලොස්වැදෑරුම්විපක්ෂාසයන්ව; අනුප්පට්ඨිං, නැවත නැවත ප්‍රවිභව්‍යව්‍යාහු.

20. කම්මප්පවතතිඤ්ච, කම්මයාගේපැවැත්මද; ඵලප්පවතතිඤ්ච, ඵලයාගේපැවැත්මද; එකතත, වෙන්හුවුමවද; නාතතත, වෙන් වුමවද; නිරිහ, නිරුක්තාගමවද; ධම්මතං, ලොකසම්භාවද; (යන මෙකී සය) විඤ්ඤතතිසන්තානසනෙන-විඤ්ඤතති, කායවාග්චිඤ්ඤ පතිය; සන්තාන, සන්තානිප්‍රමාණාකාරය; සනෙන, සංගතභාවය; හෙවත් විනිශ්චිතකරන්ව නොහැකිමවය යනමෙයින්; ජනනතො, ප්‍රතිවිෂ්ණනවුහෙයින්; සිවඤ්ඤසං, නිව්වාණමාග්ගය; භණ්ණිං, ප්‍රකාශ කරන්ව; නොසමන්තො, අපොහොසත්වුහ. (මෙතැන්හිදී විඤ්ඤාදක් වනුසදහා සියලුමඅභිධම්මපිටකය කියයුතුනමුදු එසේ කීමද නො හැකිවෙයි).

21. (මෙසේ නයසාගරය අලලා තද්භාවභාවිතසඞ්ඛාසාන හෙතුඵලවශයෙන් පවත්නාවූ නාමරූපයන්ගේසෂ්ණසන්තානිහඞ්ග යසි කියනලද අනිත්‍යලක්ෂණයද උදයව්‍යයපිළිනාකාරලක්ෂණවූද; ඛයද අවශ්‍යවන්නිවූ අනාත්මලක්ෂණයද දක්වා හයසන්ත්‍රාස උපදවා, සසරබිසෙන් බියපත්වූ දෙවිමිනිසුන්ව නිවන හා නිවන්මග දෙය

ස ත් ත ස ත් ත .

22. සො ගොතමො සකසසුතො මුනිඤ්ඤ
සබ්බස්ස ලොකස්ස පදීපභූතො,
අනන්තයතො භවබ්බතාමො
මොවෙසි කාරුඤ්ඤබලා' නපෙකම්.

23. සො සංසාරෙ සුදුකම්. අමත භිව භජං සබ්බසතො දසාය
තෙසං දෙසගතිජාලං කමලසලිලතො සාධුඤ්ඤාපයතො,
බුද්ධො බොධිඤ්ඤා පතො සකලමතිවසිප්පතනසබ්බ ඤ්ඤාභාවං
තඤ්ඤාමං තස්ස බොධිං පමුදිතමනසා සබ්බකාලං නමාමි.

ඉති සාධුජනානඤ්ඤානිදුතෙ ජීනාලඤ්ඤාතර
අසාධාරණඤ්ඤානිදිපතිගාථා නිවර්තා.

නාකොට දූන් නිළිවණය සමපාදනයකරන්ට පොහොසත්වුවෝ
මේමහාපුරුෂයානෝමයයි දක්වන්නෝ “එකොවසො” යනාදිය
කියත්) සනතිකරො, නිවන්සිදුකරන්නාවූ; පහඳනරො, ධර්මාලෝ
කයආභිකරන්නාවූ; එකො, අවිනිශ්චය; සොඵව, හේ මහාපුරුෂයා;
ඤ්ඤායාති, (සංසාරවිකාරලක්ෂණ නිළිවණප්‍රඥාපතිවශයෙන් පඤ්ඤා
විධිවූ) ඤ්ඤායාමිණින්; අසෙසිතාති, නිරවශේෂවූවන්කොට; සබ්බාදු;
දූත; තෙසංහි, ඒපුරුෂානිකුණානාදෙවිමිතිසුන්ගේ; මලේඛ, අතුරෙහි,
පරං, උතුම්වූ; නොහොත් පරම, උතුම්වූ, ආසනිං. විශාරදබවට
පැමිණිඅපරාධසමනවිතමධුරධම්මදෙශනාව; වදං, (පරාක්‍රමවතාවි
ජානයෙන්) තෙපලමින්; සිව්ඤ්ඤං, නිළිවණමායිය; දීපසිංහං, හෙළි
කරන්ට; සමනො, පොහොසත්වෙයි.

22. ගොතමො, (ගුරුගොත්‍රයෙන්) ගෞතමනම්වූ; සකසසුතො,
ශාකෘතවංශොද්භූතවුසුද්ධවුන්මහරජහුගේපුත්‍රහෙයින්) ශාකෘතපුත්‍රවූ;
මුනිඤ්ඤ; සබ්බවිධමුනීන්ගෙන් ශ්‍රේෂ්ඨවූ; සබ්බස්ස ලොකස්ස, සමස්ත
සක්කාට; පදීපභූතො, (ගුරුලොකයෙන් ලොකත්‍රයෙහි අදුරුදුරු
කරණහෙයින් හා සබ්බලොකයෙන් සත්‍යනානාගතමොහානි
කාරවිධංසනාකරණහෙයින්) පහනක්බඳවූ; සො, ඒමහාපුරුෂ
තෙම; අනපෙකම්, (තෘෂ්ණාව වාසනාසහිතකොට නැසූ හෙයින්
දිව්‍යබ්‍රහ්මාදීන්ගෙන් වතුර්විධප්‍රත්‍යයන් ලැබීමෙහි හා සත්කාරම
රුකාරාදීන් ලැබීමෙහි) අපේක්ෂානැත්තේ; කාරුඤ්ඤබලා, කරුණා
බලයෙන්; අනන්තයතො, නොයෙක්ප්‍රාණීන්; භවබ්බතාමො,
භංසාරබ්බතයෙන්; මොවෙසි, මිදුසේක.

23. සො, යමෙක්; සබ්බසතො, සකලසක්කයන්කෙරෙහි;
දසාය, කරුණාවෙන්; සංසාරෙ, භවචාරායෙහි; සුදුකම්, දැඩිවූයුක්;

ජී නාලඛකාරය.

24. විදේශීය තැනැත්තා අනුප්පාදන ගුණ,
නා නොනා තුළොසා පරමො ව. විජ්ජි,
කිං නං ගුණං තංසදිසෙන දිනනං
සයං කතං කිනත්තු අධිවෙලං.
25. නාසිද්ධි ලභිං නව ප්‍රබන්ධා
බ්‍රහ්මාදිතං සම්මුතියා බ්‍රහ්මතං,
සයං කතෙන ව අනුප්පාදන
දුනාදිනා ලභි මිදං විපාකං.

අමතංඉව, අමාරසයක්මෙන්; (සිතා) හජං, සෙවිනේ; නොසං, ඒ සති
සන්තේ; දෙසගතිජාලං, (රාගවේශාදි) කෙලශානිජාලාව; කාලසලි
ලතො, (කම්පාවිලිකාණ්ඩු) කරුණානාමානිජලයෙන් සාධු, මනා
කොට; නිරිබාපයනොනා, නිරිබාපණයකරමින්; සකල, සියලු; මනිවසි,
සම්මුතියෙන්වගන්සේලාවිසින්; පතා, පැමිණෙනලද; සබ්බසංඝ
භාවං, සම්මුතියෙන්වගන්; බොධිසත්ව, බොධිවංශයකරාද; පතොනා,
පැමිණියේ; බුද්ධො, වතුසත්තාවබොධියකළසේකේද; තං, ඒසම්මුතිය
සන්ද; තසං, උන්වගන්සේගේ; බොධිසත්ව, බොධියද; අහං, මම;
පමුදිතමනසා, ප්‍රමොදයවූසිතින්; සබ්බකාලං, සැමකල්හි; නමාමි,
(සකයා) වදිමි.

සාධුජන, හුදිජනයන්ට; ආනන්දන, සන්තොසගෙනදීමට;
නිදන, කාරණාව; ජිනාලඛකාරෙ, ජිනාලඛකාරනම්ප්‍රකරණයෙහි;
අසාධාරණඤ්ඤාදිපති භාවා, අවිඥාසාධාරණඤ්ඤානප්‍රකාශකවූ භා
වාවෝ; ඉති, මෙතෙකින්; නිවසිතා, නිමිස.

24. ඉධ, මෙලෙවිනි (උපන්තාවූ) තසං, ඒසම්මුතියෙන්ගේ;
අනුප්පාදනං, ඉතාබොහෝවූ; ගුණං, ගුණ; විදේශීය, කියවි; නොනා,
උන්වගන්සේනා; තුළොසා, සමානවූවෙක්ද; පරමො ව, උතමයෙ
ක්ද; නිවිජ්ජි, නැති; කිං, කිමෙක්ද?; තංගුණං, ඒබුද්ධගුණ;
තංසදිසෙන, උන්වගන්සේවැනි අනික්බුද්ධවරයකුවසින්; දිනනං,
දෙනලද්දේද?; (නැතහොත්) සයං කතං, සවයකතාද; හෙවත්
සවකියමානුබලයෙන් රැස්කරණලද්දේද?; කිනත්තු, කිම?; (නොප
අදහස්විචාරමිසි සේසි) අධිවෙලං, සමාසමාවවශයෙන් ලද්දේද?;
හෙවත් සියලුබුද්ධගුණඑක්ව හැසිරෙන්නෝ ඔහුදක ඔහුකෙරෙහි
ප්‍රවිච්ඡාවාහුද?; නොහොත් දුනාදිනාදිගෙතුබලයකින් තොරව
ලද්දේද? (කවරගෙතුබකින්ලද්දේදැයි විචාරමි යනු භාවයි).

25. (මෙසේ විමාලකාරණය දක්වන්නෝ “නාසිද්ධිලභං”
යනාදිය කියත්) නාසිද්ධිලභං, සමාසමාවවශයෙනුදු නොලද්දේය;

ස ත් ත ස හි ත .

26. ඉතො චතුනනං හි අසඛිකානං
සතං සහසානං 'ධිකාන මඤ්ඤා,
කප්ප අතීතමිති සුමෙධතාපසො
වෙහාසයං ගච්ඡති ඉදංකා නදා.
27. දීපඛකරො නාම ජිනො සසඤ්ඤා
රමිං පුරං යාති විරොච්චානො,
මනුස්සදෙවෙහ' හිපුජ්ජනො
සහසාරංසි විස භානුමා නහෙ.

හෙවත් සියලුමුද්ගුණ එක්වහැසිරෙන්නෝ ඔහුදක ඔහුකෙරෙහි ප්‍රවිෂ්ටදනුවුහ; නොතොත් දුනඤ්ඤාදිගෙතුබලයෙන් තොරව නො ලද්දේය; පුබ්බබ්බාච, පෙරබුදුවරයකුගෙන්ද; නලබං, ලද්දේ නොවෙයි; බහුනනං, බොහෝවූ; බ්‍රහ්මාදිනං, බ්‍රහ්මාදීන්ගේ; සමමු නියා, සමගියකින්ද; හෙවත් මහාසමමතරජ්‍රව මෙන් දෙව්බමුත් එක්ව මේතෙම අපගේශාස්තෘය අපට අනුශාසනාකරණයෙක්වයි කළසමමුතියකිනුත්; නලබං, නොලද්දේය; සයංකතෙනඵව, තමා විසින්මකළා වූ; අනුපමෙන, (ශීඝ්‍රදානාදියෙහිලා සමානකොටදැක්විය හැකිවූ අනිකක්නුගේ අභාවයෙන්) උපමාරහිතවූ; දානාදිනා, දාන ඤ්ඤාදියමතිස්පෙරුමිබෙලෙන්; ඉදං, මේබුද්ධිභාවසඛිකානවූ; විපාකං, ඵලය; හෙවත් බුද්දගුණ; ලබං, ලද්දේයි.

26. හි, එසේවැඩි; ඉතො, මෙයින්; හෙවත් මේමහාහදකල්‍යාණයෙන්; සතංසහසානාධිකානං, කල්‍යාණයක්අධිකකොටඇති; ච තුනනංඅසඛිකානං, සාරාසඛිකයක්නුගේ; හෙවත් සතරඅභ්‍යවේශ කාලයක්නුගේ; මඤ්ඤා, ඔබ්බෙහි; අතීතමිතිකප්ප, ඉකුත්කපෙ ක්ති; සුමෙධතාපසො, (සහපත්තුවනඇතිගෙයින්) සුමෙධනම්වූනවු ස්තෙම; ඉතියා; සාඛිමතිමයෙන්; වෙහාසයං, අහසින්; ගච්ඡති, යේ.

27. නදා, එකල්හි; දීපඛකරොනාම, (සබ්බිකාමැතිප්‍රදීපාලොකය කරණගෙයින්) දීපඛකරනම්වූ; ජිනො, සඵවඥතෙමේ; මනුස්සදෙ වෙහි, දෙවිභිනිසුන්විසින්; අහිපුජ්ජනො, මොනවට පුදනුලබ න්නේ; නහෙ, අහස්හි; සහසාරංසි, දහසක්රැස්ඇති; භානුමාවිය, බාලාකියාමෙන්; විරොච්චානො, (සවණක්රැස්හි) වොරදිඤ්; සසඤ්ඤා, (සාරලක්ෂයක් ක්ෂණප්‍රචණ්ඩ) සඛිකයාසහිතව; රමිං, පුරං, රඹගම්නුවරට; යාති, වඩනාසේක.

ස න් න ස හි ත .

28. තසස්' ඇප්සං කාතු මහුස්සභානං
බුඩො' ති සුඛා සුමනො පතීතො,
මම' ජ්ජ දෙහං පති මස්ස * දඬා
බුඩො අහම්ප' සස් මනාගතො' දිස්සො.
29. තසමිං, ඤාප්සෙ කඤ්ඤකමති පඤ්ඤා
කඛාන සෙතුං සසි සො සද්දෙහං,
බුද්ධො අයං ගච්ඡතු පිට්ඨියා මම
බොධිං සථෙ ගෙස්සති මෙ අනාගතො.
30. උසස්සක ' ස්සා, ථ ජිනො හි තසස්
අඤ්ඤාසයං සිද්ධිති' මස්ස' නාගතො,
ඤ්ඤාන ව්‍යාකාසි අසෙසතො හි
බුද්ධො අයං ගෙස්සති' නාගතෙසු.

28. තසස්, උත්ථගන්සේව; අඤ්ඤාසං, (වඩනා) මාගීය; කාතුං, (සම) කරන්ව; මහුස්සභානං, මහොනසාහිජනයන්ගේ; බුඩො ඉති, බුඩය බුඩය යන; වචනං, (ශ්‍රෙණි) තෙපුල; සුඛා, අසා; සුමනො, (අප්‍රමාණකල්ප කෙළුණ්ණයකින් හුදු දුලිහඉපදුම් ඇති උත්තම ස්වයංක්ෂත්‍රගේ දැකීමහා නාවලවණයද ලදිසි) සොමිනසට පැමිණියේ; පතීතො, බුඩාලමනප්‍රීතියෙන් හරිතවුනේ; අජ්ජ, අද; මම, මාසතුටු; දෙහංපන, ශරීරයවනාහි; ඉමස්ස, මේවඩනාහගවත් හව; දඬා, (දනවශයෙන්) පුද; අහංපි, මමත්; අනාගතො, මතුපැමිණෙනකාලයෙහි; ඊදිස්සො, (මඩවණිසනබුඩරත්මින් විරාජ මානවු) මේබුදුන්වැනි; බුඩො, සමුවඳයෙන්; අස්සං, වන්නෙමි.

29. සථෙ, ඉදින්; මෙ, මට; අනාගතො, මතුකාලයෙහි; බොධි, සමත්ස්සමෙබොධිය; ගෙස්සති, වන්නේනමි; අයංබුඩො, මේසමුවඳ තෙම; මම, මාගේ; පිට්ඨියා; පිටමතුහාගයෙන්; ගච්ඡතු, වඩනා සේක්වයි; (සිතා) සො, ඒසුමෙධනාපසතෙම; නස්මිංඅඤ්ඤෙ, ඒ මාගීයෙහි; කඤ්ඤකමති, දිසෙන්බිඳුනු; පඤ්ඤා, මඩවලෙක්හි; සද්දෙහං, සියසිරුර; සෙතුංකඛාන, ගෙයක්මෙන්කොටලා; සසි, හොත්තේය.

30. අථ, ඉක්බිති; ජිනොහි, (ඒ) සමුවඳතෙමවනාහි; අස්ස, ඒ සුමෙධනාපසයන්ගේ; උසස්සකෙ, හිස්දෙර; (වැඩසිට) ඉමස්ස, මේජටිලයාගේ; අඤ්ඤාසයං, අදහස; අනාගතො, මතුපැමිණෙන කාලයෙහිදී; සිද්ධිති, සිදුවන්නේයයි; ඤාන, (සමුවඳනා ඥානයෙන් බලා) දැන; අයං, මේජටිලතෙම; අනාගතෙසු, අනාගත යෙහි; බුඩොගෙස්සති, බුදුවන්නේයයි; අසෙසතොහි, නිරවශෙෂ වශයෙන්ම; තසස්, ඔහට; ව්‍යාකාසි, විවරණකළසේක.

* "පනමස්ස" සමහර.

ජීනාලඛකාරය.

31. සුඛාන පතො' ව' මනාහිසෙකං
ලඛං' ව බොධිං සමනුස්සරනො,
පුජෙති යානෙ මුනිදෙවමානුසෙ
උට්ඨාය සො සමමසි පාරමි දස.
32. දළහං ගහෙති සමනිංසපාරමි
සිකඛතනය ඤා' සු ජිනස්ස සනතිකෙ,
කාතුං සමජො' පි භවස්ස පාරං
සතෙනසු කාරුඤ්ඤවසා භවං ගතො.
33. හත්ථප්පතං බොධිං හිනා
අඤ්ඤ සතෙන සනතාරොතුං,
වායාමෙනො සංසාරා යො
දුක්ඛප්පතො වජ්ඣෙ' හං තං.

ඉති සාධුජනානඤ්ඤනනිදුනෙ ජිනාලඛකාරෙ
පුබ්බාභිනිභාරදීපනිගාථා නිට්ඨිනා.

31. සො, ඒ සුමෙධනාපසතෙම; සුඛාන, (ඒ විවරණය) අසා; අමනාහිසෙකං, අමනාහිසෙකයට; පතොඉව, පාමිණියකුමෙන්; (ප්‍රිතිහරිතශරීරඇත්තේ) බොධිං, සමෙබ්බධිස; ලඛංඉව, ලද්දක් වෙන්; සමනුස්සරනො, සිහිපත්කරමින්; මුනිදෙවමානුසෙ, බුදුන් සහිතදෙවිමිනිසුන්; පුජෙති, (සුමෙධනාපසයන් සුවදමලින්) පුදා; යානෙ, (රභගම්නුවරමගට) පිළිපත්කළහි; උට්ඨාය, (හොත්තැනින්) නැගිට; දසපාරමි, දසපෙරුම්දම්; සමමසි, (බුද්ධිකාරකධර්මයෝ මුතුමුසසි) සිහිත්සලකුය.

32. අස්ස ජිනස්ස, ඒ සම්මඤ්ඤයන්ගේ; සනතිකෙ, හමුවේදී; හ වස්ස, භවවාහකයාගේ; පාරංකාතුං, කෙළවරකිරීමට; සමජොඅපි, පොහොසත්නමුදු; සිකඛතනයං, අධිශීල-අධිවිතන-අධිප්‍රඥ-යන ශික්ෂාත්‍රයද; සමනිංසපාරමි, සමනිස්පෙරුම්ද; දළහංකාතුං, දැඩිවශයෙන් ඉටුගෙන; සතෙනසු, සත්‍යන්තෙරෙහි; කාරුඤ්ඤවසා, කරුණාවශයෙන්; භවංගතො, සසරට පිවිසිසේක.

33. යො, (කාපාකුපාරාවනිණිවු) යවෙත්; හත්ථප්පතං, (දීපඛකරබුදුන්හමුසෙහිදී තමන්) අතටපත්; බොධිං, ශ්‍රාවකබොධිය; හිනා, හැරලා; අඤ්ඤසතෙන, සෙසුසත්‍යන්; සංසාරා, භවයෙන්; සනතාරොතුං, එතරකරන්ට; හෙවත් නිවන්පමුණුවන්ට; වායාමෙනො, උත්සාහකරමින්; දුක්ඛප්පතො, දුකටපාමිණියේක්ද; අහං, මම; තං, උත්වහන්සේ; වජ්ඣෙ, වදිමි.

සාධුජන, හුදිජනයන්ට; ආනඤ්ඤන, සනොගගෙණදීමට; නිදුනෙ, කාරණාවු; ජිනාලඛකාරෙ, ජිනාලඛකාරනම්ප්‍රකරණයෙහි; පුබ්බාභිනිභාරදීපනී, පුබ්බාභිනිභාරකථාප්‍රකාශිතවු; ගාථා, ගාථාවෝ, ඉති, මෙතෙකින්; නිට්ඨිනා, නිමියාහුය.

ස න් න ස හි ත .

34. උප්පත්තියුප්පන්නකෙ සො ජිනවරමතුලෙ පුජයිතා; අසෙසං
බුද්ධො එසො හි පොසො භවති නියමතො ව්‍යාකතො තෙති තෙති,
තෙසං තෙසං ජිනානං චචනමනුපමං පුජයිතා සිරෙන
තං තං දුක්ඛං සතිතා සකලගුණදදං පාරමිං පුරයිත්.

35. ඉති ගතිතමගන්නං බොධිසම්මාරසාරං
ගණනපථ මහිතං පාරමිපුරිතන්නං,
කරවරණසිරාදිං දිනනද්‍යනානිද්‍යනං
පරහිතනිරතං තං බොධිසත්තං නමාමි.

ඉති සාමුප්පන්න ඤාද්‍යනිද්‍යනෙ ජිනාලංකාරෙ
ව්‍යාකරණදීපනිගාථා නිවසිතා.

34. සො, ඒබෝසත්තෙම; උප්පත්තියුප්පන්නකෙ, (දීපඛාර
බුදුන්ගෙන් විවරණලත්තැන්පවත්) උපනුපත්; ජිනවරමතුලෙ,
අතුලසවුබුදුවරයන්; අසෙසං, නිරවශෙෂකොට; හෙවත් ජිවිත
යෙන්ද; පුජයිතා, පුද; තෙති තෙති, ඒඒබුදුවරයන්විසින්; එසො
පොසොහි, මේමහාපුරුෂතෙමවනාහි; නියමතො, එකානායෙන්;
බුද්ධො භවති, බුදුවන්නේයයි; ව්‍යාකතො, ප්‍රකාශකරණලද්දේ;
(මෙහි “භවති” යි වර්තමාන නිදේශය එකෙණෙහි විශුද්ධත්වක්
මෙන් එකානායෙන් සිඛවනබැව්ගහවන පිණිසයි) තෙසං තෙසං
ජිනානං, ඒඒබුදුවරයන්ගේ; තං තං, ඒ ඒ; අනුපමං, අසදූෂවු;
චචනං, විවරණතෙපුල; සිරෙන, සමකීයලතතමාඛයෙන්; පුජයිතා,
පුද; හෙවත් බුදුනෙන් පිළිගෙණ; තංතංදුක්ඛං, (ලාමකසත්‍යයන්
විසින් දෙනුලැබූ) ඒඒදුක්; සතිතා, ඉවසා; සකලගුණදදං, සියලු
බුඩ්ගුණදයකවු; පාරමිං, පාරමිතාවන්; පුරයිත්, පිරුසේක.

35. ඉති, මෙසේ; ගතිත, ගන්නාලද; මගන්න, මගන්වු;
බොධිසම්මාරසාරං, බොධිසම්මාරයාගේගරඇති; ගණනපථං, සංඛ්‍යා
පථය; අනිත, ඉක්මියාවු; පාරමි, පාරමිතාවන්; පුරිත, පුරණලද,
අනතං, ආයුභාවඇති; (අනන්තආයුභාවයන්හිදී පුරණලදපාර
මිතාඇති යනුභාවයි) කරවරණසිරාදි-කර, ගණය; වරණ, පාදය;
සිරාදි, ශිෂ්‍යාදීවු; දිනන, ද්‍යනසකල; ද්‍යන, දන්භා; අනිද්‍යනං, ශ්‍රේෂ්ඨ
ද්‍යනඇති; පරහිතනිරතං, පරාචයෙහි නියැලිවු; තංබොධිසත්තං,
ඒබොධිසත්තයන්; නමාමි, වදිමි.

සාමුප්පන්න, හුදිප්පත්තයන්ට; ආනඤ්ඤා, සන්තොෂගෙණදීමට;
නිද්‍යනෙ, කාරණාවු; ජිනාලංකාරෙ, ජිනාලංකාරනම්ප්‍රකරණයෙහි;
ව්‍යාකරණදීපනී, විවරණප්‍රකාශකිරීමසමබකවු; ගාථා, ගාථාවෝ;
ඉති, මෙතෙකින්; නිවසිතා, නිවිසාහුයි.

ජ නා ල ඝ්‍රිකා ර ස .

36. සො දුක්ඛඛින්නජනදස්සනදුක්ඛඛින්නො
කාරුඤ්ඤමෙව ජනතාය අකාසි නිව්වං,
තෙසං හි මොචනමුපාය මිදනාහි ඤානා
තාදීපරාධි මපි අන්තනි රොපසි සො.
37. දුනාදිනෙකවරපාරමිසාගරෙසු
ඔගාලනතාය'පි පදුට්ඨජනෙන දිනනං,
දුක්ඛං තථා අතිමහන්නතරමපි කිඤ්චි
නා'ඤ්ඤාසි සත්තනිත මෙව ගවෙසයනො
38. ඡෙත්වාන සිසමපි සකං දදනො
මංසං පච්ඡාන සයං දදනො,
සො චන්තගනො පඤ්ඤානකාලෙ
දුට්ඨස්ස කිං දස්සති ඡෙදනෙන.

36. සො, ඒමහබෝසත්තෙම; දුක්ඛඛින්න, දුකින්බෙදයට පත්වූ; ජනදස්සන, ජනයාදැකීමෙන්; දුක්ඛඛින්නො, දුකින් විමෝචනවටපැමිණියේ; හෙවත් දිනබවට පැමිණියේ; ජනතාය, ජනසමූහයාකෙරෙහි; නිව්වං, නිතොර; කාරුඤ්ඤංඵල, කරුණාවල; අකාසි, කළසේක; සො, හෙතෙමේ; තෙසං, ඒජනයන්ගේ; මොචන, මිදීමට; උපායංහි, සාධනගෙඩුවවනාහි; ඉදංඉති, මේඉවසීමයි; ඤානා, දැන; තාදී, අනුචාරකයෙකුගේ අකමැත්ත වූ සිත්ඇත්තේ; නොහොත් ඉතො නිමිත්තෙහි එකසිරුපවූයේ; නොහොත් තාදීපරාධංඅපි, (ඤානානි වාදිජාතකාදියෙහිමෙන් විරුධජනයාකළඅත්පාසිදීමආදී) එබඳුවූ අපරාධයන්පවා; අන්තනි, (මේදුක්ඛාපෙරකළඅකුසලින්තිපත් බැවින් මම්ම ඉවසම් සිතා) තමාකෙරෙහිම; රොපසි, ආරොපණය කළසේක; හෙවත් ඉවසීමෙන් නිවන්සාදයෙමිසි නුවනින් සැලකූය.

37. තථා, එසේම; සො, ඒමහබෝසත්තෙම; දුනාදි, දුනාදිලා දිවූ; අනෙක, නොයෙක්; වර, උතුම්වූ; පාරමිසාගරෙසු, පාරමිතා සාගරයන්හි; ඔගාලනතායඅපි, බැසගත්බැව්නුදු; පදුට්ඨජනෙන, වෛරිජනයාවිසින්; දිනනං, (අත්පාසිදීමාදියෙන්) දෙකුලැබූ; අති මහන්නතරං, ඉතාමහත්වූ; කිඤ්චිදුක්ඛංඅපි, කිසිදුක්කක්ද; සත්තනිතංඵල, සකයන්ට හිතසාධනයක්ම; ගවෙසයනො, සොයන්නේ; නාඤ්ඤාසි, (දුක්ඛයෙන්) නොදන්නේය.

38. සො, ඒමහබෝසත්තෙම; පඤ්ඤානකාලෙ, බොධිසමා රණකාලයෙහි; සයං, තෙමේ; සකංසිසංඅපි, සියහිසපවා; ඡෙත්වාන, සිදු; දදනො, දෙන්නේ; සකංමංසං, සවකියමාංසයපවා; පච්ඡාන, පිස; දදනො, දනයකරන්නේ; චන්තගනො, (බුදුවටපතාඅත් හට) පිදුගර්ථඇත්තේ; ඡෙදනෙන, (ඤානානිවාදිජාතකාදියෙහි

ස න් න ස ති න .

39. එවං අනන්‍යාමපි ජාතිසතෙසු දුක්ඛං
පඤ්ඤාන සත්තතින මෙව ගතවසයනොනා,
දීපඛකරග්ගතිනසීලසමාධිපඤ්ඤා
පාලෙසි යාව සකඛොධිතලෙ සුතිට්ඨා.
40. යද් භිනිභාර මකා සුමෙධො
යද් ව මද්දිං අදද් සිව්ඤ්ඤා,
එජ්ඣනාරෙ ජාතිසු කිඤ්චි පෙකං
නිරන්තං නො අගමාසි තසස.
41. මහාසමුද්දෙ ජලබිඤ්ඤානො 'පි
තදන්තාරෙ ජාතිඅනප්පකා' ව,
නිරන්තාරං පූරිතපාරමිතං
කථං පමාණං උපමා කුහිං වා.

උක්තප්‍රකාරයෙන් හඟනපාද්‍යදීන්ගේ) සිද්ධිම හෙතුකොටගෙන; දු
ට්ඨස්ස, (කලාවුරාජාදි) සතුරුජනසාධ; කිංදුස්සති, කිමදුස්සවිද?;
දුස්සනුමුයේමැයි.

39. එවං, මෙසේ; ජාතිසතෙසු, සියගණන්ජාතිවල; අනන්‍යං,
අප්‍රමාණවූ; දුක්ඛං, දුක්ඛ; පඤ්ඤානඅපි, පැමිණත්; සත්තතිනංඑව,
ලොකාභිසිඛියක්ම; ගතවසයනොනා, සොයන්නේ; දීපඛකර, දීප
ඛකරනම්සම්මුඤ්ඤාත්තෙන්; උග්ගතින, ඉගණගන්නාලද; සීලසමාධි
පඤ්ඤා, අධිශීල-අධිවිතන-අධිප්‍රඥසඛ්‍යාතශික්ෂාවත්; සකඛොධි
තලෙ, තමාගේ බොධිපයඉතිකයෙහි; යාවසුතිට්ඨා, වැඩසිටීමදක්වා;
පාලෙසි, (වාරධිසරක්කාසෙමරකුමෙන් මනාව) රක්ෂාකළසේක;

40. සො, ඒමහබෝසත්තෙම; යද්, යම්කලෙක්හි; සුමෙධො,
සුමධනම්තවුස්ව; අභිනිභාරං, (දීපඛකරසම්මුඤ්ඤාත්තෙමුට්ඨිදි) මුදු
බවපැනීම; අකා, කළසේක්ද; යද්ව, යම්කලකවනාහි; සිව්ඤ්ඤා, සිව්
රජව; මද්දිං, මද්දිවිය; අදද්, (බමුණුවෙස්ගෙනආසක්දෙව්දු
හට) දිනිද; එජ්ඣනාරෙ, මේඅතර; ජාතිසු, උපනුපන්ජාතිඅතුරෙන්;
කිඤ්චි, මදවූද; එකංඅපි, එකදජාතියෙක්; තසස, උන්වහන්සේට;
නිරන්තං, ව්‍යප්ත; හෙවත් වැඩනැතුව; නොඅගමාසි, නොගියේය;
(පාරමිතාපිරිමෙන් එලසතිතවම ගියේයයනුභාවයි).

41. තදන්තාරෙ, (අභිනිභාරයපටන් මද්දිවියගේ දීමදක්වා)
ඒඅතරෙහි; ජාති, උතපත්තියොමෝ; මහාසමුද්දෙ, සතරමහාසාග
රයෙහි; ජලබිඤ්ඤානොඅපි, දියබිඤ්ඤාවලටත්වඩා; අනප්පකාඑව, ඉතා
බොහෝමැයි; (මේසේඇතිකල්හි) නිරන්තාරං, නිරතුරුව; පූරිත-
පූර්ණ

ජිනාලංකාරය.

42. යො මහපසෙස මධුරමබ්බිජං.
ජායාඵලජාය මහාජනානං,
රොපෙනි තසමිං හි ධනේන ච තෙන
ජායාඵලෙ පුඤ්ඤ මලචි මුඛං.

43. තථෙව සංසාරපථෙ ජනානං
හිතාය' චතතාන' හිරොපිතකකිණේ,
සිද්ධං' ච පුඤ්ඤ පරි තස්ස තසමිං
ධනඛගජ්චම්පි හරන්ති යෙ යෙ.

පාරමිතං, පිරුපාරමිතාවන්තේ; පමාණං, ප්‍රමාණයක්හෝ; කථං? කෙසේකලහැකිද?; (නොහැක්කේමැයි;) උපමාවා, සමානවස්තු දැක්වීමක්හෝ; කුහිං, කොහිදැ? (නැත්තේමැයි).

42. (මෙසේ හඟවත්හුගේ පාරමිතාසාගරයෙහි අප්‍රමේයභාවය දක්වා දැන් උපමාවක්ගෙණගැරදුක්වීමෙන් එයසමමිතය කරන්නේ “යොමහපසෙස” යනාදිය කියත්) යො, යම්දව්‍යජාතිකපුරුෂ යෙක්; මහපසෙස, මාවන්පසෙක්හි; මහාජනානං, (මගහනඑන) මහාජනයන්ට; ජායාඵලජාය, සෙවනෙහිහාගෙඩිවලප්‍රයෝජනය පිණිස; මධුරමබ්බිජං, මිහිරිඅඹඇටයක්; රොපෙනි, පැළකෙරේද; උඬං, රොපණයකළාටපසු; හෙවත් මල්පලගෙණ වැඩුනැටපසු; ජායාඵලෙ, සෙවනෙහි හා ගෙඩිවල; හෙවත් ජායාඵලපරිභෝගය හෙතුකොටගෙණලැබියයුතු වූ; පුඤ්ඤං, කුසලය; තසමිංධනේච්ච, ඒආසිල්ලෙහිම; හෙවත් ආමුඛිජය රොපණයකළකෙණෙහිම; තෙන, එබිජරොපකපුරුෂයා විසින්; අලඬං, (යම්සේ) ලද්දේද.

43. තථාච්ච, එසේම; සංසාරපථෙ, සසරකතරමගෙහි; ජනානං, (චුතිඋත්පත්තිවශයෙන් ගමනාගමනකරන්නාවූ) සතුන්ට; හිතායච, ලෝකිකලෝකොත්තරහිතකරණුපිණිසද; (මෙහි “ච” ශබ්දයෙන් “සුඛාය” යනුසංගාහිතගෙයින් ලෝකිකලෝකොත්තර සුව උපදවනුපිණිසද) අත්තානං. ආභාවය; අහිරොපිතකකිණේ, (දීප ඛකරසළුකයන්ගමුවෙහි බුඩබිජයක්කොට) රොපණයකළකෙණෙහිම; උපරි, මත්තෙහි; (විවරණලත්තැන්පටන් වෙසතුරුඅත්බව දක්වා මේඅතර) ධන, ධනය; අභග, ශරීරාවයවද; ජීවංඅපි, ජීවි තයද යනමෙයියල්ල; යෙයෙ, යම්යම්කෙනෙක්; හරන්ති, (දන වශයෙන්) හැරගනිද්ද; තසමිං, ඒවස්තුපරිත්‍යාගයෙහි හා ජීවිත පරිත්‍යාගයෙහි; පුඤ්ඤං, කුසල්; ටස්ස, ඒමගබෝසත්හට; සිද්ධංච්ච, (එකෙණෙහිම) පරිනිෂ්පාදනමැයි.

ජීනාලංකාරය.

44. සො සාගරෙ ජලධිකා රුධිරං අද්ධි
භූමිං පරාජිත සමංස මද්ධි ද්වනං,
මෙරුප්පමාණමධිකඤ්ඤ සමොලිසිසං
බෙ තාරකාධිකතරං නයනං අද්ධි.

45. බුද්ධාලොකාලොකෙ ලොකෙ
ජාතො සත්තො කො, නුමමනො,
බුද්ධං බුද්ධං ඔසා තිණ්ණං
සද්දො පඤ්ඤා කො නො වජ්ඤ.

ඉති සාමුප්පනානද්වනිද්වනෙ ජීනාලංකාරෙ
බොධිසමාරදීපනිගාථා නිට්ඨිනා.

46. ගමභීරාපාරද්වනාදි සාගරෙසු හි ථාමසා,
තරණො මද්දිද්වනෙන නිට්ඨිපෙත්තාන පාරම්.

44. සො, ඒමගබෝසත්තෙම; සාගරෙ, සතරමහාසාගරයෙහි; ජල
ධිකං, දියටත්වැඩිවූ; රුධිරං, ලේ; අද්ධි, දුන්සේක; භූමිං, (යොදුන්
දෙලක්කසතලිස්දහසක්පමණයනවූ) පෘථිවිය; පරාජිත, පරදවා;
සමංසං, සමකීයමාංස; ද්වනං, දත්වශයෙන්; අද්ධි, දුන්සේක;
මෙරුප්පමාණමධිකං, (යොදුන්සැටඅටලක්කසක්පමණ උස්වූ)
මහාමෙරුපඵ්ඵකයාගේ උසප්පමාණයටත්වැඩිකොට; සමොලිසිසං, ඔ
වුනුසහිතවූහිස්; අද්ධි, දුන්සේක; බෙ, අහස්හි; තාරකාධිකතරං,
තරුවැලටත්වැඩිවූ; නයනං, නෙත්‍රයන්; අද්ධි, දුන්සේක.

45. බුද්ධාලොක, වරණාදීපව්ව්වුබ්වනෙජසින්; හෝ මහාවංශී
ප්‍රභාවෙන්; ආලොකෙ, දීපනිවත්වූ; ලොකෙ, (සමගීමනීපානාලය
බ්බාසානත්‍රිවිධ) ලොකයෙහි; ජාතො, උපන්නාවූ; අනුමමනො, උමතු
නූවූ; කොසත්තො, කවරසතියෙන්ද; සද්දො, සද්දහාවත්වූ; පඤ්ඤා,
ප්‍රඥසම්පන්නාවූ; කොසත්තො, කවරසතියෙන්ද; ඔසා, (කාම-භාවද
දූෂි-අවිද්‍යාසංඛ්‍යාත) චතුරොක්කයෙන්; තිණ්ණං, එතරවූ; බුද්ධං,
චතුසත්තාවබොධියකප්‍රාප්තවූ; බුද්ධං, සමුද්දයා; නොවජ්ඤ, නොවදින්
නේද; (වදින්නේමැයි).

සාමුප්පන, හුද්ජනයන්ට; ආනද්වන, සත්තොමගෙණදීමට;
නිද්වන, කාරණාවූ; ජීනාලංකාරෙ, ජීනාලංකාරනම්ප්‍රකරණයෙහි;
බොධිසමාරදීපනි, බොධිසමාරණයප්‍රකාශවූ; ගාථා, ගාථාවෝ;
ඉති, මෙතෙකින්; නිට්ඨිනා, නිමිසාහ.

46. ගමභීර, ගැඹුරැවූ; අපාර, එතරතොදුක්කනැකි; ද්වනාදි
සාගරෙසුහි, ද්වනාදිසාගරයෙහි; ථාමසා, විශිෂ්ටයන්; තරණො,
තරණයන්;

ස න් න ස හි න .

47. වසනොනා තුසිතෙ කායෙ බොධිපරිපාක මාගමා,
ආයාචනාය දෙවානං මාතුගඛෙ මුපාගමි.
48. සතො' ව සමපජානො' ව මාතුකුච්ඡිමහි ඔකකමි,
තස්ස ඔකකනාහියා සබ්බා දසසහස්සි පකමපථ.
49. තතො පුබ්බනිමිත්තානි බහනිංසානි තදා සිසුං*
තුට්ඨගට්ඨා' ව සාමානා පුත්තං පස්සති කුච්ඡයං.

පිනත්තේ; මද්දිදුනෙන, (බුදුබවපතා) මද්දිදෙවියදීමෙන්; පාරමි,
(සමත්‍රිංසන්පාරමිතාධිමයන්; නිට්ඨාපෙක්ඛාන, අවසන්කොට.

47. බොධිපරිපාකං, සමෙබ්බධිඥානායෙ මුත්‍රකිරිම; ආගමා,
පැමිණෙනතෙක්; තුසිතෙ කායෙ, තුසිදෙවිලොව; වසනොනා, වස
නුයේ; දෙවානං, දසදහස්සක්සක්වලින් රැස්වූ දෙවිබලාගේ; ආයා
චනාය, “කාලොසංතො මහාචර” යනාදීන්කළ) අයදමින්; මාතු
ගඛං, මාතෘගහිංසට; උපාගමි, (ප්‍රතිසංකීර්ණවශයෙන්) එළඹියේක;

48. සො, ඒමගබෝසත්තෙම; සතොඵව, සිහිඇත්තේම; සමප
ජානොඵව, සමානිසම්ප්‍රජඥයෙන්යුක්තවූයේම; මාතුකුච්ඡිමහි, මව්
කුසෙහි; ඔකකමි, පිළිසිඳගත්තේක; තස්ස, ඒමගබෝසත්තෙගේ; ඔකක
නාහියා, ගඬාවයානාහියාසමග; සබ්බා, සියලු; දසසහස්සි, දසදහ
ස්සක්සක්වල; පකමපථ, (ප්‍රවණ්ණවාතයෙන්සැලුනුමගත් රැකක්මෙන්)
සැලීය.

49. තදා, එකල්හි; තතො, ඒප්‍රතිසංකීර්ණයට ඉක්බිති;
පුබ්බනිමිත්තානි, පූර්වනිමිති; වහනිංසානි, දෙතිසෙක්; සිසුං, පහළ
වූහ; සාමානා, ඒමවිනොමෝ; කුච්ඡයං, තමාකුසලොත්; පුත්තං,
පුත්‍රයා; තුට්ඨගට්ඨාඵව, තුටුපහවූවුම; පස්සති, දකී.

* පුරාතනකවිවරයකුවසින් දෙතිස්පූර්වනිමිති දැක්වීමසඳහා ර
චනාකරණලදගාථාපබ්බතියක් මිට සමබ්බකොට යොදනුලැ
බේ, පොතවිසාලවනබැවින් මේවර මිට සන්නයක් නොයෙදීමු.

1. අවාදිතා කෙන වී වමනදායා සුපොකකිරා දුත්ථිසො ව විණා,
අකට්ඨිතානා' භරණානි තපමි. බණේ සමන්තා මධුරා රවිංසු.
2. ජිජ්ඣංසු සබ්බස්ථ ව බ්බනානි සයං විගච්ඡංසු ව සබ්බරොගා,
රූපානි පසංසු ව ජාතිඅකා සද්දං සමන්තා බධිරා සුණ්ඨංසු.
3. අනුස්සතිං ජාතිජලා මනුස්සා ලහිංසු යානං පදසා ව පබ්බලා,
විදෙසයානා සය මෙව නාමා සපට්ඨං සිස මුපාගමිංසු.
4. අකාසගං භූමිගතඤ්ච සබ්බං සයං සමන්තා රතනං විරොපි,
නිබ්බාසි ඝොෂො නිරසෙ හ්‍රවාසො නදීසු තොයමපි ව නපව්භති.

ස න් න ස ති න .

50. ගබ්භාකකානනිං යසස්ස' වං වෙ
කො නාම' ඤෙඤා භුලො තෙන,
තස්මා නිවං සකකාවං තං
වඤ්ඤ බොධිං පඤ්ඤො' හං.

ඉති සාමුප්පනානඤ්ඤනනිදුතෙ ජිනාලංකාර
ගබ්භාකකානනි දිපගිගාථා නිවසිතා.

50. වෙ, ඉදින්; යසස්, යමක්නුගේ; ගබ්භාකකානනි, ගභාව
ක්රාන්තිය; එවං, මේ උක්තප්‍රකාරයෙන්; (විනම්) තෙන, ඔහුගා;
භුලො, සදූශවු; ඤෙඤා, අනික්; කොනාම, කවරෙක්නම්;
(වන්තේද, නොවන්තේමැයි) තස්මා, එහෙයින්; බොධිං, සමයක්
සම්බෝධිය; පඤ්ඤො, පතන්නාවු; අහං, මම; නිවං, සතත
යෙන්; තං, උන්වහන්සේ; සකකාවං, සකසා; වඤ්ඤ, වදිමි.

සාමුප්පන, සුදීප්තයන්ව; ආනඤ්ඤන, සන්නාමගණදීමව;
නිදුතෙ, කාරණාවු; ජිනාලංකාර, ජිනාලංකාරනම් ප්‍රකරණ
යෙහි; ගබ්භාකකානනිදිපනී, ගභාවක්‍රාන්තිය ප්‍රකාශවු; ගාථා;
ගාථාවෝ; ඉති, මෙතෙකින්; නිවසිතා, නිමියාහ.

5. ලොකනනරෙ දුක්ඛනිරන්තරෙ' පි පභා උලාරා වීජුලා අගොසි,
තථා තද සන්ත තරභගමාලො මහාසමුද්දො මධුරොදකො' පි.
6. න වාසි වාතො ඵරුසො ඛරො වා සමජුලලප්පථා තරවො අගෙසුං,
විතරාචි වඤ්ඤ අධිකං සතාරො න වානිඋණ්ණා සුරියො අගොසි.
7. බගා නහමිතා පිච රුක්ඛතො ව ගංගා' ව ගෙග්ගා පඨවිං හජිංසු,
මහා වහුඤ්ඤපගතො ව චෙතො පචසසි තොයං මධුරං සමන්තා.
8. සංඛා' ව දිබ්බෙ හවතෙ සකඤ්චං පසනනචිත්තං පන දෙවතායො,
නච්චිංසු ගාසිංසු ව වාදසිංසු කෙලිංසු කෙලිං අකරිංසු චෙව.
9. සයං කිරිමාරමහාකවාටා බණ්ණෙ ව තස්මිං විවරා අගෙසුං,
මහාජනෙ නෙව බුදුපිපාසා පිලෙසි ලොකං කිරි කඤ්චි කඤ්චි.
10. යෙ නිව්චෙවරා පන පාණිසංඝා තෙ මෙත්තචිත්තං පරමං ලභිංසු,
කාකා උලුතෙහි වරිංසු සභිං යොණො වරාගෙහි අකංසු කෙලිං.
11. ඤාරා' පි සප්පා නසුමොපසප්පා කිලිංසු කාමං නකුලෙහි සභිං,
නච්චිංසු මජ්ඣාරසිතෙ සසුතා විස්සජ්චිත්තා ඝරමුසිකා ව.
12. බුද්ධන්තරො' පි අලචතොයෙ පිසාවලොකෙ විගහා පිපාසා,
බුජ්ජා අගෙසුං සමචාරකායා මුගා ව වාචං මධුරං ලපිසු.

51. සා පුණ්ණගතො දසමාසතො පරං
ගතොන පුලං වරපුබ්බිකිවනං,
සීතා ගගෙත්වා වරසාල සාබං
විජිඨි තං පුත්තවරං සුඛෙන.
52. නදා සහසසී දසලොකධාතුසු
දෙවාව නාගා අසුරා ච සක්කා,
නානාදිසා මහිගල වක්කවාලං
සුමහිගලා මහිගල මාගමිංසු.
53. අනෙකසාබ්බෙව සහසුමණ්ණිලං
ජනනං මරු ධාරසු මනනාලිකෙඛ,
සුචණ්ණදණ්ඩා ච විජෙතභී වාමරා
ගජ්ඣංසු හෙරී ච නදිංසු සඬා.

52. තද, එකල්හි; දසසහසීලොකධාතුසු, දසදහසක්ලෝදාහි; දෙවාච, දෙවියෝද; නාගා, නාගයෝද; අසුරාච, අසුරයෝද; යක්ඛා, යක්ෂයෝද; සුමඞ්ලා, (අද මහමෝස්ස් උපදනාදිනග ඔහු සමඞ්කවු උතපනම්මඞ්ගලාය කරම්හයි රැස්වුහෙයිත්) යොගන මඞ්ගලාආත්තෝ; මඞ්ගලං, මඞ්ගලාවසතුන්; (රැගෙන). නානා දිසා, නොයෙක් දිගින්; මඞ්ගලවක්ඛවාලං, (මේ) මගුල්සක්වලව; ආගමිංසු, (වගවගා) පැමිණියාහුයි.

53. මරු, (අදූශ්‍යමානඤ්ච) දෙවිගේ; අනාලිකෙකි, අහසෙහි; (සිට) අනෙකසාධං, නොයෙක් පක්ෂානුරූපී; සහසස මණ්ඩලං, දහස්ගණන්මටුලුරූපී; ඡතනං, ශ්‍රේතවල්පත්‍රයන්; ධාර-
 යං, (මහබෝසතානන්ගේ) තිසමත්‍රුභාගයෙහි දූරුහ; සුවල්පණ

13. පසනනවිතතා පන පාණිසංඝා නද්දුකද්දුකමකද්දුකං පියමා ලපිංසු,
අසසා ච හෙසිංසු පහට්ඨවිතතා ගජ්ජංසු මත්තා වරවාරණා ච.

14. සුරභිවන්දන චූෂණ සමාකූලා
කුසුමකුඹකුචයුප සුගන්ධී,
විවිධවාරුගඬුඬු මාලිනී
දසසහසසි අභොසි සමන්තාභො.

ස ත් න ස ති ත .

54. මලෙන කෙනා'පි අනුපලිනොනා
සිතො' ව පාදනි පසාරයනොනා,
කපි' ව ධම්මාසනනො' තරනොනා
ජානො. යථා දිව්වවරො නගගො.
55. බිණාසවා බ්‍රහ්මගණො' පගන්තො
සුවණ්ණජාලෙන පටිග්ගහෙසුං,
තනො ව දෙවා' ජිනවම්මකෙන,
තනො දුකුලෙන ව තං මනුසො.
56. තෙසමපි ගජො වරගුමියං සිතො
දිසා විලොකෙසි සමා සමන්තනො,
වදිංසු දෙවා' පි ම බ්‍රහ්මකායිකා
තයා සමො කඤ්චි තඤ්ච උත්තමො.

දණ්ඩා, රත්මුවාමිටිඇති; වාමරාව, තෙමෙරද; විජේනි, (තුමුම)
සැලෙහි; හෙට්ව, බෙරද; ගජිංසු, (තුමුම) ගවපැවැත්තාහ;
සඬ්ඛාව, සක්ද; නදිංසු, (තුමුම) නාදකළහ.

54. කෙනමලෙනඅපි, (මව්කුසගටගත්) කිසිමඅසුචියකින්;
අනුපලිනොනා, නොවැඩුනුදෙහඇත්තේ; ධම්මාසනනො, ධර්මාස
නායකින්; ඔතරනොනා, බස්නාමු; කපිඉව, ධර්මකපිකයක්ත්‍රමෙන්;
සිතොඵව, සිටියේම; පාදනි, පාදයන්; පසාරයනොනා, දිගුකර
මින්; නගගො, සවණිපථිතයෙන්; හෙවත් සවණිපථිතය වි
දාරණයකොට නික්මෙන්නාමු; ආදිව්වවරො, ලතිරුතෙම; යථා,
යම්සේද; (එසේබලමින්) ජානො, (වේකුසින්) බිහිවුසේක.

55. බිණාසවා, ක්‍ෂයකරණලදආශ්‍රවඇති; බ්‍රහ්මගණො, (ගුඩාවා
සික) බ්‍රහ්මසමුහයා; උපගන්තො, සම්පයට එලඹ; තං, ඒබෝස
තානන්; සුවණ්ණජාලෙන, රත්දූලකින්; පටිග්ගහෙසුං, පිළිගත්තු;
තනො, ඊටඅනතුරුව; දෙවා, සතරවරම්දෙවියෝ; අජිනවම්ම
කෙනව, අදුන්දිවිසමකින්ද; තනො, ඉක්බිත්තෙන්; මනුසො, උ
තුම්මනුෂ්‍යයෝ; දුකුලෙනව, දුහුල්සඵවකින්ද; පටිග්ගහෙසුං,
පිළිගත්තු.

56. තෙසමපි ගජො, ඒමිනිසුන්ගේඅතින්ද; (බැස) වරගුමියං,
උතුම්බිම; සිතො, (සමපත්ලෙන්) සිටියේ; සමාදිසා, හැමදිසා
වත්; සමන්තනො, හාත්පස; විලොකෙසි, බැලූසේක; දෙවාඅපි,
දෙවියන්ද; බ්‍රහ්මකායිකා, බ්‍රහ්මයෝද; තයා, (මහාපුරුෂයානනි!)
නුඹවහන්සේහා; සමො, සමවුවෙක්ද; උත්තමො, (නුඹවහන්සේටවැ
ඩි)උතුමෙක්ද; කඤ්චි, කිසිතැනෙකත්; තඤ්ච, තැනැයි; වදිංසු, කීහ.

ජ නා ල චක්ක ර ය .

57. ගනනාන උත්තරං සත්තපදවාරං හි වික්කමො,
සීහනාදං නදී තෙසං දෙවතානං හිතාවහං.
58. තතො පුත්තං ගගෙත්තාන ගතාමානා සකං සරං,
සත්තමියං චුතා ගනත්තා දෙවපුත්තත්තා වාගමි.
59. තෙ බ්‍රාහ්මණ පඤ්චමියං සුභුත්තා
නාමං ගගෙත්තං වරලක්කණන්ති,
දිස්වාන එක්කඛුලි මුක්ඛිපිංසු
බුද්ධො අයං ගෙස්සති විතරාගො.
60. ජණ්ණඤ්ච දිස්වා බ්‍රහ්මිකං මතඤ්ච
මහායතං පබ්බජ්තඤ්ච දිස්වා,
ඕහාය පබ්බජ්ජ මුපෙති කාමෙ
බුද්ධො අයං ගෙස්සති විතරාගො.

57. වික්කමො, විභූමයෙන් සුක්කනු බොධිසත්තතෙම; උත්තරං, උතුරුදිගවෙතිමුඛව; සත්තපදවාරංහි, සත්පියවරක්ම; ගනනාන, ගොස්; තෙසං දෙවතානං, ඒ දෙවියන්ට; හිතාවහං, හිත එළවන්නාවූ; සීහනාදං, (අගෙනාගමසම්මොක්ඛස්ස යනාදී) ශ්‍රේෂ්ඨ නාදය; නදී, (බ්‍රහ්මසිරිනගා) ප්‍රකාශකළසේක.

58. තතො, ඉක්බිත්තෙන්; මාතා, ජනකමාතෘනොමෝ; පුත්තං, පුත්‍රයා; ගගෙත්තාන, වඩාගෙණ; සකංසරං, සංක්ඛාරාජ ගවනගව; ගතා, ගියා; සත්තමියං, සත්වනදවස්හි; චුතා, (මිනිසත්මයින්) සැවිනි; ගනත්තා, ගොස්; දෙවපුත්තත්තං, දෙවිපිත්මවට; වාගමි, පැමිණි; ගෙවත් මාතෘනම්මිදිව්‍යපුත්‍රව දෙවිලොව උපතී.

59. පඤ්චමියං, පස්වනදවස්හි; සුභුත්තා, දියනුමුසුකිරිබත් වලදනලද; තෙබ්‍රාහ්මණ, (අටතුරාසියක් බමුණන්ගෙන් වෙන් කොටගත්) ඒබමුණන්අටදෙනා; නාමංගගෙත්තං, (බෝසත්ගටසුදුසු) නමක්තබත්ව; වරලක්කණන්ති, දෙතිස්මහාපුරුෂලක්කණයන්; දිස්වා, (සියැසින්) බලා; අයං, මේකුමාරතෙම; විතරාගො, පහවුරාග ඇත්තෙක්ව; බුද්ධොගෙස්සති, බුදුවන්නේය.

60. ජණ්ණඤ්ච, ජරාවටපැමිණියකුද; බ්‍රහ්මිකං, රොගයෙන් පිඩිතයකුද; මතඤ්ච, මළඑකකුද; දිස්වා, (උගන්කෙළියටවඩනා කල්හි) දැක; මහායතං, මහත්වූකායසංගමඇති; පබ්බජ්තඤ්ච, පැවිද්දකුද; දිස්වා, දැක; කාමෙ, පඤ්චකාමයන්; ඕහාය, හැරපියා; පබ්බජ්ජ, ප්‍රව්‍රජ්‍යාවට; උපෙති, පැමිණෙන්නේය; අයං, මේ තෙම; විතරාගො, විහරාගිව; බුද්ධොගෙස්සති, බුදුවන්නේයයි; එක්කඛුලිං, එක්ඇඟිල්ලක්; උක්ඛිපිංසු, එසවුහ.

ස න් න ස හි ත .

61. ත මසීතිඅනුබ්‍යාසාද්‍යන-සමනුබ්‍යාසාද්‍යනවිවිතතලකඛණ.
සිරිවිහවං,
පජ්ජලිතකෙතුමාලා-ජාලාසමුජ්ජලිතරූපසොභං වජ්‍යෙ.
ඉති සාධුජනානඤ්ඤනනිදනෙ ජිනාලඛකාරෙ
විජාතමඛල දීපනීශාථා නිට්ඨිනා.

62. කාලකකමෙන වජ්‍යෙ' ව වඩෙසිනො වඩිසිනෙ කුලෙ,
පුණ්ණාදසෙත්තු' දෙනො සො භානුමා විය අමරෙ.
63. සිඛ්ඤානො හි සිඛ්ඤා, ලබා දෙවිං යසොධරං,
වතනාලියසගසෙසති පුරිඤ්ඤි පුරකකතො.

61. අසීතිඅනුබ්‍යාසාද්‍යන, අසුඅනුබ්‍යාසාද්‍යනයෙන්; සමනුබ්‍යාසාද්‍යන, මොනවටබලනලද; විවිතත, විසිතුරුවූ; ලකඛණසිරිවිහවං, ලක්ෂණශ්‍රියමාඞියක්ඇත්තාවූ; පජ්ජලිත, ප්‍රකෂීයෙන් බබලන; කෙතුමාලා ජාලා, කෙතුමාලාශ්‍රියෙන්; සමුජ්ජලිත, මනාව උජ්වලිතවූ; රූපසොභං, රූපසොභාවක්ඇති; තං, ඒයථෙය්‍යා; වජ්‍යෙ, (යකයා) වදිමි.

සාධුජන, හුදිජනයන්ව; ආනඤ්ඤන, සනෙතාමනෙණදීමට; නිදනෙ, කාරණාවූ; ජිනාලඛකාරෙ, ජිනාලඛකාරනම් ප්‍රකරණයෙහි; විජාතමඛල දීපනීශාථා, ප්‍රභවමඛලය ප්‍රකාශකවූශාථාවෝ, ඉති, මෙතෙකින්; නිට්ඨිනා, නිමියාහ.

62. කාලකකමෙන, කල්යාණෙන්; වඩෙසිනො, වැඩෙත්තාවූ; වජ්‍යෙඉව, (සරත්කාලයෙහි මොඩගකලාපරිපූර්ණ) වජ්‍යයාමෙන්; වඩිසිනෙ, (යමෙයමෙයායෙන්) වැඩුනාවූ; කුලෙ, ශාක්‍යරාජභවනයෙහි; වඩෙසිනො, වැඩෙත්තෙන්; අමරෙ, අහස්හි; භානුමා විය, (උද්ගතවන) ලහිරුමෙන්; පුණ්ණාදසෙන, සවකීය පුණ්ණාදසෙන්; උදෙනො, උද්ගතවන්නාවූ; හෙවත් ශ්‍රියමාඞියට පැමිණෙන්නාවූ; සො, ඒවගමෝසත්තෙම.

63. සිඛ්ඤානො, සිඛියටපැමිණිඅපිඇතිහෙයින්වනාහි; සිඛ්ඤා, සිඛාභිනම්වූයේ; යසොධරංදෙවිං, යසොධරානම් අගමෙහෙසිය; ලබා, විවාහකොටගෙණ; වතනාලියසගසෙසති, සතලිස්දහසක්; පුරිඤ්ඤි, අනාභිපුරස්ථිත් විසින්; පුරකකතො, පිරිවරණලද්දවූ.

ජී නා ල ඛිකා ර ය .

64. රම ම සුරම ම සුහෙසු සරෙසු
තිණණ මුතුන මනුවත් විකෙසු,
දිබ්බසුඛං විය භුඤ්ජි සුඛං සො
අව්ඡරියබ්භුත රාජ විභුතිං.

65. යො තිසු පාසාදවරෙසු තෙසු
සකෙකා' ව දෙවාධිපති වසනොතා,
යසොධරං පිණ්‍යසොධරාධරං
භික්ඛා ගතො තං සුගතං නමාමි.

ඉති සාමුප්පතානඤ්ඤනිදනෙ ජීනාලඛිකාරෙ
අගාරිකසමපත්ති දීපනිගාථා නිවසිතා.

64. සො, ඒමහරෝසත්තෙම; රම ම, නවභූමකවූ රමයය; සුරම ම, පවභූමකවූ සුරමයය; සුහෙසු, සඤ්ඤාමකවූ භූතයයන; තිණණං උතුනං, (භිමවත් ග්‍රීෂ්මවෘක්ෂයන) තුන්සෘතුන්ට; අනුවත් විකෙසු, සුදුසුවශයෙන් කළාවූ; සරෙසු, ප්‍රාසාදයන්හි; දෙවසුඛං විය, දෙව්ලොව තැපමෙන්; අව්ඡරියබ්භුත, ආශ්වායනීයභූතවූ; රාජ විභුතිං, රාජසමපන්නියෙන් යුක්තවූ; සුඛං, සැප; භුඤ්ජි, (සුකුමාර සුත්‍රාදියෙහි වදාළ පරිද්දෙන්) වින්දේය.

65. යො, යමෙක්; තෙසු, ඒ උදානප්‍රකාරවූ; තිසු පාසාදවරෙසු, ත්‍රිවිධවූ උත්තමප්‍රාසාදයන්හි; දෙවාධිපති, දෙව්වෙණුව; සකෙකාඉව, යක්‍රයාමෙන්; වසනොතා, වසනුයේ; පිණ්‍ය, පිරුණාවූ; පසොධරාධරං, පියසුරායුචලක්ඛා තොල්සහලක්ඛැති; යසොධරං, (මහත්වූ කිතීතියක් දරණ හෙයින්) යසොධරානම්වූ අගමෙහෙසිනිය; භික්ඛා, භැර; ගතො, මහාභිනිෂ්ක්‍රමණය කළේද; තං සුගතං, ඒ සම්මුඛයා; නමාමි, (වාරත්‍රයෙන් සකසා) වදිමි.

සාමුප්පත, හුදිප්පතෙන්ට; ආනඤ්ඤන, සනෙතාමගෙණදීමට; නිදනෙ, කාරණාවූ; ජීනාලඛිකාරෙ, ජීනාලඛිකාරනම් ප්‍රකරණ යෙහි; අගාරිකසමපත්ති දීපනිගාථා, අගාරිකසමපත් ප්‍රකාශකවූ ගාථා වෝ; ඉති, ටෙනෙකින්; නිවසිතා, නිමියාහ.

(මෙසේ අගාරිකසමපත් වණිනා කරන්නෝ යම්හෙයකින් රාජභවනයෙහිවූ ඒ උමමාරයෙහි නබනලද පාදය උදරණකල්හිම සකලකෙලශප්‍රභාණයහා පසුවමාගීගඤ්ඤනයෙන් අනුසයප්‍රභාණයවිද, එසේහෙයින් මෙනනදී අනඛතභවනයකිය යුතු වෙයි, දැන් ඒකියන් නෝ නොයෙක් ප්‍රකාරයෙන් භාවත්හුගේ ගුණභාවනය පිණිසත් ගුම්මාගධිකයන්ට අලඛිකාරශාස්ත්‍රයෙහි උදාහරණව දැනගැන්ම පිණිසත් අලඛිකාරසහිතව ගුණවණිනාව කරන්නෙමුයි පළමු කොට ප්‍රතිලෝමයමකයකින් නමස්කාරදක්වන්නෝ "නමො භාසා" යනාදිය කියත්.)

ස න් න ස හි න.

නමො නසස සතො මහිමනො සසස නමො න.

(පටිලොමයමකං)

66. දිස්වා නිමිත්තානි මදවජ්ජනී
පිනං විරූපානි රතිවජ්ජනී,
පාපානි කමමානි සුඛවජ්ජනී
ලඛාන ඤාණානි භවවජ්ජනී.
(පාද්‍යනනව්‍යපෙතයමකං)

67. පදිත්තගෙහා විය හෙරවං රවං.
රවං සමුට්ඨාය ගතො මහෙසී,
මහෙසී මාලොකිය පුත්ත මත්තනො
නනොසී නො පෙමමහොස මත්තනො.
(පා ද ස ඩා න ය ම කං)

ගතො මහිමනො, (පාරමිතාදි) යම්මහානුභාවයක් හෙතුකො
ටගෙණ; යසස, යමක් හුණේ; නමො, මොහොතිකාරය; න, අවිදු
මානවිද; නසස, ඕහට; නමො, නමක්කාරවේවා.

66. මදවජ්ජනී, (යෙවන-ආරොග්‍ය-ජිවිත-රාග-යන වතුර්
විධ) මදයන්තසන්තාවු; නිමිත්තානි, (ජරා-ව්‍යාධි-මාන-ප්‍රවුර්ත
යනවතුර්විධ) සුචිතීමිති; දිස්වා, දැක; රතිවජ්ජනී, කාමරතීවි
නාශකරන්තාවු; පිනං, (මහබිනික්මන්තික්මෙනදවස්ති නිද්‍රොප
ගත) නාවකසත්‍රිත්තේ; විරූපානි, (දෙවතානුභාවයෙන් දක්ව
නලද ඒ ඒ) විකාරසවරූපයන්ද; දිස්වා, දැක; සුඛවජ්ජනී, (දිව්‍ය-
බ්‍රහ්ම-මනුෂ්‍යයන්සමක) සැපතසන්තාවු; පාපානිකමමානි, (සව
සත්තානපරසත්තානාසන්ති පරිපුණ්ණවු ලොභවෙසාදි) පාප
කම්යන්ද; දිස්වා, දැක; භවවජ්ජනී, උත්පත්තිභවයවිනාශකරන්තාවු;
ඤාණානි, (භවාදීනවදක්වන) නිවිවිද්‍යූතයන්; ලඛාන, ලැබ.

67. පදිත්තගෙහාවිය, ගිනිඇවිලගත්තේකින්තික්ම දිවිඳක
ගන්තාපුරුෂයක්හුමෙන්; හෙරවංරවං, ("උපද්‍යාංවනතො! උප
සාධංවනතො!" යනාදී) හයානකහඬ; රවං, පවත්වමින්; ස
මුට්ඨාය, (ගහනින්) නැගිට; ගතො, ගියාවු; මහෙසී, මහත්වැඩක්
සොයනසුලුමුණේ මහත්ප්‍රභූමිබෝධිසත්තවෙම; අත්තනො, තමාගේ;
මහෙසී, අගමෙහෙසිනියද; පුත්තං, පුත්රුවනද; මාලොකිය, බලා;
අත්තනො, තමාගේ; පෙමමහොසං, ප්‍රෙමනැමැතිමහත්දියවෙ
ගය; නනනොසී, නොපැතිරවි.

ජි නා ල ඛිකාර ය.

68. උමමාර උමමාරගනුදුරිතො
පදං පදං යානනාරාසහස්ස,
අලං අලඛිකාරතරෙන ගනතුං
මනී මනී මෙනි මනඛිගහබ්බො,
(ආ දි ය ම කං)
69. උමමාර උමමාරගතො මහෙසී
අනඛිගහබ්බං සමවිනාසිත්ථ,
කීමෙම ජරාමච්චුමුඛෙ සීතස්ස
න මෙ වසෙ කාමවසෙ සීතස්ස,
(ආ දි පා ද ය ම කං)
70. කාමෙන කාමෙන න සාධ්‍යමොක්ඛො
මානෙන මානෙන මම' ඤී කිඤ්චි,
මාරො සසෙතො' පි අචාරණීයො
යනොන උචුජ්ඣං විය මඤ්ඤී මං.

68. උමමාර, උත්පාටනයකරණලදමාරයාඇති; උමමාර, එ-
සිකායෙහි; ගෙවත් එලිපතමත්තෙහි; ගතො, තබනලද; පදං,
(අටතුරාසියක්මගුල්ලකුණෙන්ගෙබියාවූ ඝටකිය) පාදතලය; උඩ
රිතො, උඩටනගාගෙන; පදයාන, නිවන්සාදාදීමපිණිස පැමිණියා
වූ; නාරාසහස්ස, නරොත්තමයාගේ; අලං, අත්‍යවිශේෂත්වෙන් අනු
රූපවශයෙන්; අනඛිගහබ්බො, කඤ්චිවිනාශසාගරයෙහි; නො
හොත් කාමරාගනාස්මකලවිදභීතාමාභීඤ්ජාදිගුණසාගරයෙහි; අ-
ලඛිකාර, (සවභාවොක්ඛඋපමාරූපකදීපකාදි) අලඛිකාරවලින්කරණ
ලද; තරෙන, පසුරකින්; ගනතුං, එතරවීමට; මෙ, (බුබුරුසිතා
මායසීවු) මාගේ; මනී, සිතිවිල්ල; අනි, ඉතාමත්; එනී, පවත්නේය.

69. උමමාර, උත්පාටනයකළමාරයාඇති; උමමාර, එලිපත
මත්තෙහි; ගතො, සිටියාවූ; මහෙසී, මහමිවුබොධිසත්තෙම; අ-
නඛිගහබ්බං, කඤ්චිවිනාශය; සමවිනාසිත්ථ, (අනඛිගයා කෙසේ
වනසාලමිදැයි) මොනවට සිතූය; ජරාමච්චු, ජරාමරණනැමැති
රාක්ෂසයාගේ; මුඛෙ, මුඛයෙහි; සීතස්ස, සිටියාවූ; මෙවසෙ, මාවස
ගයෙහි; න, නොසිටියාවූ, කාමවසෙ, කාමසටවසගවූ ආනුභාව
යෙහි; සීතස්ස, සිටියාවූ; මෙ, මට; (මෙත්මගුගසින් “කාමෙන”
යනු ගෙන; කාමෙන, වස්තුකාමකෙලයකාමදෙකින්; කිං, කවර
ප්‍රයෝජනයක්ද? (ප්‍රයෝජනයක්නැත්තේවැයි)

70. මොක්ඛො, නිව්‍යාණය; කාමෙන, වස්තුකාමයෙන්ද; කා
මෙන, කෙලයකාමයෙන්ද; නසාධ්‍යො, සිදුකළනොහැකි; (යසමා,
යම්ගෙයකින්) සසෙතො, (“කාමානෙපඨමාසෙතා” යනාදීන්දුක්
වූ) සෙතාසතිනවූ; මාරොඅපි, මරතෙමේ; අචාරණීයො, වැර
කියනොහැක්කේ; යනොන, ඉක්මනින්; (මධනාලද)

සත්තසතිත.

71. ආදිත්ත මුය්‍යාන පයාන මුන
මනතාණ ලෙණා සරණ ජනෙ නෙ,
දිස්වාන' දිස්වාන සිවං මයා නෙ
කාමෙන කාමෙන කරං විනෙය්‍යා.

(අ න්‍යා පා ද ය ම කං)

72. විජ්ජාය' විජ්ජාය චුතං චුපෙතං
අසාරසාරූපගතං ජනං ජනං,
විජ්ජාය' විජ්ජාය සුතො චුතො හං
පහොමි තාරෙත්තු මසඛගතො ගතො.

(පා ද ඥ න්‍යා ය ම කං)

උච්ඡංචිය, ඉක්ඛානිකායකයෝ; මං, මා; මග්ගි? මග්ගි? (තසමා, එ හෙයින්) අනෙත, මේ; මානෙත, (සක්විතිරජවත්තෙමියන) අභි මානෙයන්ද; නොහොත්මානෙත, මිත්‍යාමානෙයන්ද; මම, ඔබ; කිසිවි, මදවුදප්‍රයෝජනයක්; මාඅපි, නැත්තේය.

71. ආදිත්ත, (ජාතයාදිඑකොලොස්ගින්නකින්) දනලද්දවු; උය්‍යාන, උභිකානවු; ගෙවත් මරුමුවට යාමටසැදුනාවු; පයාන, (වතුරොසයෙන්) පිරුණුවු; නොහොත් හරිතවු; උභ, (තෘණය වගේඅප්‍රතිතයෙන්) අඩුවු; අත්තාණ, (පටහලයක්මෙන් මදවු) ආ රක්ඛාවකුදුනැත්තාවු; අලෙණ, (සැගවීමටද) ස්ථානයක්නැත්තාවු; අසරණ, පිළිසරණක්නැත්තාවු; එතෙජනෙ, මෙබදුජනයන්; දිස්වාන, දැක; මයා, (කරුණාවෙන්සුකනවු) මාවිසින්; සිවං, නිව්‍යාණය; අදිස්වාන, නොදැක; නෙ, ඒජනයෝ; කාමෙන, (ඔවුන්ගේ කීතට) කැමැත්තාවු; කාමෙන, කාමුකතාවෙන්; කරං, කෙසේ නම්; විනෙය්‍යා, ගික්මවියහැක්කාහුද; (ගික්මවියනොහැක්කාහුයි).

72. විජ්ජාය, විදග්ගිනාදිඥානෙයන්; චුතං, තොරවු; අවිජ්ජායට, මොහයගිනම්උද අවිජ්ජාවෙන්ද; උපෙතං, සුකතවු; අසාර, හරනැතිදෙය; සාර, සාරවයෙයන්සිතා; උපගතං, ප්‍රතිඥකරණ උද, නොහොත් ගන්නාඋද; ජනං, (කුලලාකුලකම්යන්) උපදවත්තාවු; ජනං, ලොකයා; තාරෙත්තු, (හවාණිවයෙන්) එතරකරන්ට; විජ්ජාය, විදග්ගිනාදිඥානවිශෙෂයෙන්; සුතො, සප්‍රසුකතවු; අවිජ්ජාය, (සත්‍යප්‍රතිබෝධයට විලෝමවු) මොහයෙන්; චුතො, නිරවශෙෂයෙන් මිදුනාවු; අසඛගතො, ඥාතිත්‍රිත්‍රාදිසමබ්‍රාහ්මණයන් නැත්තාවු; ගතො, වතුසත්‍යාවබෝධයකලාවු; නොහොත් අසඛගතො, විෂය රාගයෙන්තොරවු චෙට්‍රාග්‍රහයට; ගතො, පැමිණියාවු; අහං, මම; පහොමි, පොහොසත්වෙමි.

ජ නා ල ඩකා ර ය .

73. මගෙනහි නො දිටිගනා' පවග්ගං
අග්ගාති තෙ' වා' හු ජනා සමග්ගා,
නග්ගං අග්ගො භොගනමස්ස වග්ගං
වග්ගං ගතිස්සාමි තමග්ගමග්ගා.

(පාදව්‍යපෙතයමකං)

74. පසංගකාරෙන අසංගද්දකං .
ජනා ජනෙනහි' ග ජනාන වෙව,
පසංගකාරෙන අසංගද්දකං
පාපං නජානනහි තතොනිදනං.

(පාදව්‍යපෙතයමකං)

75. තෙ ඔස යොගාසවසංකිලෙසා
තච්ච නාසෙනහි තතො සමුට්ඨිනා,
එකනතිකං ජාති ජරාව මච්චු
තිරනාරං තං වසසනස්සව' නෙකං

(පාදව්‍යපෙතයමකං)

73. (යෙ, යම්කෙනෙක්) දිට්ඨිගනා, මිසදිට්ඨගත්තෝ; (වෙද්ද) තෙ, ඔව්හු; අපවග්ගං, අපවගීය; ගෙවත් නිජාණය; නොමග්ගනහි, නොදකිත්; නොගොත් නොසොයන්; සමග්ගාජනා, ගැමදෙනාද; තෙ එව, ඒමිසදිට්ඨගත්ජනයෝම; අග්ගාඉති, උතුම්ගයි; ආහු, කීහ; මොගනමස්සවග්ගං, තමලක්ෂණවූමොගසමිකිවගීය; ගෙවත් අකු ශල්පක්ෂය; නග්ගං, (නිවටකුවෙන්) විළිනැතිවූයේ; නොගොත් කියවූයේ; අග්ගා, විශමයයි; තංවග්ගං, ඒඅකුශල්පක්ෂය; අග්ගමග්ගා, අතිඋච්ඡායීයයන්; ගතිස්සාමි, නසන්නෙමි.

74. (අනතුරුව මොහසාගේ බලදක්වන්නෝ පසංගකාරෙන යනගාථාව කියත්) ඉහ, මෙලෙවිහි; අසංගද්දකං, ඉවසියනො ගැකිදුක්; පසංගකාරෙන, ලාභෙලාම; ජනානං, ප්‍රාණීන්ට; ජනා එව, (මිසදිට්ඨගත්) ජනයෝම; ජනෙනහි, උපදවහි; (මෙසේ ජන යන්ට දුක්උපදවන්නාවූ ඒජනයෝ) තතො නිදනං, ඒදුක්ඉප දවිම්කාරණය; (මතුඅපට) පසංගකාරෙන, බලාත්කාරයෙන්; අ සංගද්දකං, නොසිවසියගැකිදුක් ගෙණදෙන; පාපං, පවකැසි; න ජානනහි, නොදනිත්.

75. තතො, ඒඒසකියනානගෙන්; ගෙවත් ඒඒසකියන් ගේ සිත්වල; සමුට්ඨිනා, උපන්නාවූ; තෙ, ඒ; ඔසයොගාසවසංකිලෙ සා, ඔස, ඔසය; යොග, යොගය; ආසව, ආශ්‍රවයයන; සංකිලෙසා, කෙලශබ්ථයෝ; තංඑව, එමසකියනානගය; නාසෙනහි, නසත්; (මෙසේ සකිවශයෙනුදු සකිසෝම සකින්නසති, ධම්මයෙහෙනුදු

ස න් න ස හි න .

76. විරං කිලෙසානලපජ්ජලනං
 ඥානාන සත්තානුසයං සයමහු,
 සාධමි බොධිං විනයාමි සන්තො
 පච්ඡා'පි පසාමි සුඛං සුතනං.
 (පාදනාවාසපෙතයවකං)
77. නං දිබ්බවක්කං උරවක්කමාලං
 රජ්ජං සසාරජ්ජ සමජ්ජ මජ්ජං,
 තෙ බ්බවා බ්බන මාගතා'පරා
 සුතො පසුතොයමනඛන්දනො.*
 (පාදද්වයපෙතයවකං)

අකුශලධර්මයෝ කුශලධර්මයන් නසති, මෙසේ ඇති කළහි කෙසේ සසංසිට සසරදුකින් මුද්ද) ජාති, ජාතියද; ජරා, ජරාවද; මළුව, මරණයද යන මොහොත්; එකිනෙකිනි, එකානෙකයන් වන්නාහ; හං, අනෙකුදා වාසනා, (රොග වාසනා-භොග වාසනාදී) ඒ නොසෙක් විපත්ද; නිරන්තරං, (උපනුපන්නාන) නිරතුරුව; (පවත්නාහුමැයි).

76. විරං, බොහෝ කලක්; කිලෙසානල, කෙලසානියෙන්; පජ්ජලනං, දිලෙන් නාවූ; සත්තානුසයං, සත්තයන්ගේ කාමාදී අනුසයන්ද; නොහොත් සත්තානුසයං, (තමාගේ සිතෙහි පවත්නා කාමාදී) සත්තානුසයන්ද; සයමහු, සයමහුව; හෙවත් සයමහු ප්‍රතිභානසෙන් යුක්තව; ඥාන, දැන; බොධිං, සම්බෝධිය; සාධමි, සිදුකරමි; සන්තො, විනෝදයන්; විනයාමි, (ශිෂ්‍ය ප්‍රඥප්තීන්හිලා) හික්මවමි; සුතනං, (නැවත හවසන් නොගන්නා හෙයින්) පුත්‍රයන් අතුරෙන් කෙළපැමිණියාවූ; නොහොත් සුතනං, (සක්විතිරාජ්ජ) පුත්‍රයන් අතුරෙන් කෙළපැමිණියාවූ; සුඛං, රාහුල නම් පුත්ර වූවක; පච්ඡාපි, (බුදුවීමෙන්) පසුවද; පසාමි, බලන්නෙමි; (පළමු කොට තවත් ගේ කෙළෙස් පසම්පූර්ණ බලන්නෙමි යි සේයි.)

77. තං දිබ්බවක්කං, (යම් දෙවි මුවාසක් රුවනෙක් පහළ වත් තේසයි නිෂිත්ත පාඨකයෝ කීහුද) ඒ දිව්‍ය වතුරත්තය; උරවක්ක මාලං, (නොසෙක් සසරදුකින් හිස මසවනු නොදෙන හෙයින්) උර සක්මාලාවක් වැනි; තං රජ්ජං, (සක්මාලාවක සමගලාබ්ධියුතු යම් සක්විතිරාජ්ජයක් වේද) ඒ සක්විතිරාජ්ජය; සසාරජ්ජං, භයඛාර සහිතයි; තං සමජ්ජං, (විසිද්ධ සක්මාවන්ගේ යම් නවසමජ්ජයක් වේද) ඒ නවසමජ්ජය; මජ්ජං, (රාසොඩුන්ගේ) විකාරයක් වැනි; තෙ බ්බවා, (අසුදහසක් පමණ වූ යම් නැකෙනෙක් වේද) ඒ නැකේ; බ්බන මාගතා, (මා තෘෂ්ණා බ්බන යෙන්) බැඳීමට පැමිණි; අපරා, පසම්පූර්ණ වන්නාහ; පසුතො, දූන් ප්‍රසවය කරණලද; අයං සුතො, මේ පුත්‍ර තෙමිද; අනඛන්දනො, (මාගේ මහා හිනිෂ්ඨ මණය වදකනු සදහා) අනඛන්දනා විසින් එවන ලද දූතයකු වැනි.

* "සුතො පසුතො සි අනඛන්දනො" යිද සමගරපොතකපෙණේ.

ජ නා ල ඩකා ර ය .

78. සමුප්පලනනං වසතිං සතිං සිරිං.
සිරිංසපාගාර මිදං මහාවිසං,
දදුලලමානා සුවතී වතී මා
සකණ්ටකා යෙව සමඥමඤ්ඤෙ.
(පාදනභවැක්ඛිව්‍යපෙතයමකං)
79. යසසා විරාජනසිරි සිරියා' පි නත්ති
තසසා' වලොකිය න තිත්තිවසානමත්ති,
ගච්ඡාමි හඤ්ඤ නව' නභ්ග සිරප්පහෙදං*
මනෙතභකුමහුපරි සිහවිලාසගාමි.
(පාදමඥකිව්‍යපෙතයමකං)
80. භො! භො! අනඛන! සුචිරමපි පනුණණ්ඛණ්
ඛණ්ණනි සංහර මනුනනාමිතො නිරොධ,
රොධෙත වාපදගතං මනසො න සොච
සොචනන මප්පනවලොකිය යාමි සන්තීං.
(පාදසංක්ඛානසමකං)

78. සති සිරිං, විද්‍යමානවුග්‍රිඤ්ඤාති; සමුප්පලනනං, (සත්රැව නිත්) බබලන්නාවු; ඉදංවසතිං, මේරාජභවනය; මහාවිසං, ම හත්තලාහලවිෂඤ්ඤාති; සිරිංසපාගාරං, නුඛසත්වැන්න; හෙවත් න සිත්තේ වාසස්ථානයත්වැන්න; දදුලලමානා, (ශරීරප්‍රභාසෙන්) දිලියෙන්නාවු; ඉමාසුවතී, මේ තරුණනළඟනෝ; සමඥමඤ්ඤෙ, (කෙලෙස්නැමැතිකසලින්හා මිථ්‍යාදූෂිතැමැති කටුවලින්තොරවු හෙයින්) පිරිසිදුවුනිඵාණමාගීයෙහි; (සරසඅවුරාසිටි) සකණ්ටකා ඵව, කටුවසතිතාවු; වතී, වැටක්වැන්නාහ.

79. යසසා, (වාහමුවෙහිවු සිරියහතෙහි සැතපෙන) යම්යසො ධරානම්වු මෙහෙසියකුගේ; විරාජනසිරි, බබලන රූපග්‍රිතොමෝ; සිරියාපි, (සියල්ලත්වු ශ්‍රියාදායකකරන්නාවු) ශ්‍රීදෙවියටත්; නත්ති, නැත්තේද; තසසා, (අපරිමිතපුණ්‍යප්‍රභාවෙන් උපන්නාවු) ඇගේ; අවලොකිය, (රූපශ්‍රිය) බලා; තිත්තිඅවසානං, කාපතියගේ නිමා වෙත්; නත්ති, නැත්තේද; හඤ්ඤ, එසේගෙසින්; අනඛන! කාමය! නව, තාගේ; සිරප්පහෙදං, අවිද්‍යානැමැතිසිසිඳීමට; මනෙතභ, මදුනකුගේ; කුමහුපරි, කුමහසාලයබිඳිවෙහිස එල්ලේයන; සිහ විලාසගාමි, සිංහයකුටබඳුගමන්ඇත්තේ; ගච්ඡාමි, දූන් ගෙමි. (පෙරමෙන් තෝ වාපවුණුවාහැණීමට දූන්පොහොසත් නොවන් නෙහි යනුභාවයි).

80. සුචිරමපි, ඉතාබොහෝකල්ම; පනුණණ්ඛණ්, (ලෙවිසත් නට) විදිනලදසැරපසඤ්ඤාති; භො! භො! අනඛන, එම්බා එම්බා කාමය! ඛණ්ණනි, (තාගේ) සැර; සංහර, හකුලාර්කොපුවෙහි

* "සිරිප්ප හෙදං" හි සමහර.

සත්තසතිත.

81. රතීං රතීං කාමගුණේ විචේකේ
අලං අලංතෙව විචින්නායනොතා,
මනං මනං භාලය සම්පදලයං
තභිං තභිං දිට්ඨි' ඛලා' ව පකකම්.
(පාදදිඅව්‍යපෙතයමකං)

හෙතෙකම්මජ්ඣාසයගාමා.

82. යාවක්ඛා' යං රථි චරතා වලෙන රුඤ්ඤි
යාවක්ඛා චකකරතන ඤාප්පයාති ලොකේ,
තාථි සුඤ්ඤා නභවරො ජිතවාතුරෙනො
තිත්ථා කථනනු? පද මුද්ධරි සො නිරාසො.

බහානබව; මානුෂ්‍ය, නභමත්විදව; ඉතො, මෙහිදීම; නිරොධ,
නිරුඬවෙව; නොහොත් මනුෂ්‍යානුමාන, (තෝ) උච්ඡවු සිත්ඇතිව;
නිරොධ, (මානුෂ්‍යවෙතිනොසිට මෙහිදීම) නිරුඬවෙව; (එසේමැයි)
රොධෙනව, එසේ නිරුඬවීමකරණකොටගෙනද; අපදගතමනසො,
විපතටපැමිණිසිත්ඇතිවුයේ; නසොව, (මම මොනුගේ විරසගායෙකි
මොනු දුන් මාමරාපලායන්තේයයි) සොකනොකරව; සොවනනං
අපි, සොකකරන්නාවුද; (තා) අනවලොකිය, නොබලා; සනතිං,
පරමශාන්තියට; යාමි, යමි.

81. කාමගුණ, පස්කම්ගුණයෙහි; රතීං, ඇල්ම; අලං,
නුසුදුසුසිඟර; විචේකේ, යාමාපියයන්වක්ඛාසරාපාචාරණයෙහි;
රතීං, ඇල්ම; අලංඉති, උතුම්යයි; විචින්නායනොතාව, සිතමින්ම;
අනභිභාලයං, මදනාලයවු ඒකත්‍රිත්තය; මනං, සිතින්; සම්පදල
යං, වෙන්කරමින්; තභිං, එකලබ්ධියත් හොත්සිරියගත්ගබ්ධා
වෙති; අභිංදිට්ඨිඅඛලාඉව, (නමන්ගේතිසෙහි හෝ ඇකසෙහි හුනුවු)
නසකුදුටුලදුරියකුමෙන්; පකකම්, (ඒසිරියගත්ගබ්ධාවෙන්නික්ම)
මහබිනික්මන්කෙළේය.

හෙතෙකුමාධ්‍යායස ප්‍රකාශක ගාමායි.

82. අවලෙන, සක්වලගලින්; රුඤ්ඤි, වටකරණලද්දවුහෝ
පිරිසිදිනලද්දවු; යාවක්ඛා, යම්තාක්තානෙක්ති; අයං, මේදක්තා
ලබන්නාවු; රථි, සුයභිතෙම; චරති, (දැක්කවාතාව) ගැසිරේද;
යාවක්ඛා, යම්තාක්තාන; චකකරතනඤා, දිව්‍යමයසක්ඛාවතද;
උපයාති, (අහසින්) ගමනාගමනය කෙරේද; ලොකේ, ලෙවිහි;
තාව, ඒතාක්තාන; ඉසුරො, අපිපතිව; හෙවත් සක්ඛාවනින්
සුක්කවු සක්විහිරපේත්ව; නභවරො, (සක්ඛාවනපෙරටුකොට
ගතිස්සොත්තක පිරිස්පිරිවරණලදුව) අහසෙහි ගැසිරෙණසුලුව.

ජ නා ල ඛිකා ර ස්

83. දීපෙ මහා ව චතුරාධිකවෙසහස්සෙ
ත ත්‍රා පි සෙට්ඨහජිතං වරජමුද්දිපං,
භූතාහිකං කපිලවත්තපුරං සුරමමං
භික්ඛා කථනනු? පද මුඛිරි සො නිරාසො.
84. ඤාතීන් සිහිකුලතො හි සහස්සසතෙක
ගන්ථ සංඛඤ්ඤාධනිතො විජ්ජාරිසංඝෙක,
ගොතොන ගොතමභාවං පිතරං ජනගං
භික්ඛා කථනනු? පද මුඛිරි සො නිරාසො.

ජනවාතුරනො, (දැගැමින් සෙමින්) ජයගත් සතරමහත්විපආති;
සො, ඒ බෝසත්තෙම; නිරාසො, නිරහිලාශීවූයේ; භික්ඛා, (මෙබඳු
සමපත් කෙලපිඬක්මෙන් නොතකා) හැරපියා; කථනනු? කෙසේ
නම්; පදං, (අටතුරාසියක් මගුල්ලකුණෙන් හෙබියාවූ) පාදතලය;
උඬිරි? උඩටනැගුද? හෙවත් පාඨසවාගෙන වැඩියේද?

83. (මෙසේ අතට පැමිණියාක්වැනිවූ සක්විතිසමපත් හැර
ප්‍රවාජ්ඣාවට පැමිණීමට සාමාන්‍යයෙන් දක්වා දැන් එය විභාග
කොට දක්වන්නෝ “දීපෙමහාව” යනාදිය කියත්) චතුරොමහා
දීපෙ, සතරමහදිවසින්; අධිකෙ, අධිකනකාටසිටියාවූ; වෙසහස්ස,
දෙදහසක් කොදෙව්ද; තත්‍රාපි, ඒ දිවසින් අතුරෙන්ද; සෙට්ඨහජි
තං, (බුබුදුතෙතකබුබුදු) උතතමයන් විසින් සෙවනාලද; වර
ජමුද්දිපං, (සියලු දිවසින් අතුරෙන්) උතුම් දඹදිවද; භූතාහිකං,
සියලුසක්වලෙහිමට නැඬක්වැනිවූ; හෙවත් සියලුපොළෝතලයට
නැඬක්සේ මැදසිටියාවූ; සුරමමං, ඉතාසිත්අලවන්නාවූ; කපිලවත්ත
පුරං, කිඹුල්වත්පුරයද; භික්ඛා, හැරපියා; සො, ඒ බෝසත්තෙම;
නිරාසො, නිරපෙක්ෂකවූයේ; කථනනු, කෙසේනම්; පදං, (අටතු
රාසියක් මඟලලකුණෙන් හෙබියාවූ) පාදතලයන්; උඬිරි, ඉදි
රිද? හෙවත් පාඨසවාගෙන වැඩියේද?

84. ගන්ථසංඛඤ්ඤාධනිතො, ඇත් අස් ධන ධාන්‍ය ඇත්තාවූ;
විජ්ජාරිසංඝෙක, දිනනලදසතුරැසමුහසාආති; කුලතොහි, දෘඪමිත්‍රා
දිකුලගණනින්වනාහි; හෙවත් එක එක කුලයෙන් ගන්නාලද; ඤා
තීහං, නැගන්පිළිබඳවූ; අසිහිසහස්සසතෙක, අසුදහසක් පමණ භාග්‍ය
රජුන්ද; ගොතොන, ගුරුගොත්‍රයෙන්; ගොතමභාවං, නෞතමනොත්‍ර
යෙහි උපන්නාවූ; ජනගං, (දඹදිව සියලුජනයන්ට අග්‍රගෙයින්) ජ
නාධිපතිවූ; පිතරං, පියරජද; භික්ඛා, හැරපියා; සො, ඒ බෝසත්තෙම;
නිරාසො, අඳුම්නැත්තෙක්ව; කථනනු, කෙසේනම්; පදං, (අටතුරාසි
යක් මගුල්ලකුණෙන්සුත්) පාදතලයන්; උඬිරි, ඔසවාගෙනවැඩියේද?

ස ත් ත ස ති ත .

85. රමම. සුරමමවසති. රතනුජ්ජලනාං
ගිමෙහ' පි විමසකරං සුරමඤ්ජරාභං,
උසාපිතඤ්ජපතාක සිතාතපනාං
තිනා කථනනු? පද මුඛරි සො නිරාසො.
86. සපොකකරා පොකකරඤ්ඤි වතසොසා
සුපුපථිතා මඤ්ජරතො සමනතා,
කොකා නදනනු පරි කොකනාදෙ
තිනා කථං තං පද මුඛරි සො.
87. සරෙ සරොපෙ රුදිතා ලිපාලියො
සමනතතො පසසති පඤ්ඤාපකා,
දිසා' රවිඤ්ඤි මුඛාරවිඤ්ඤං
නාථසා ලජ්ජාසි' ව සංකුචනති.

85. රමම, සිත්කලුටු; රතනුජ්ජලනාං, සත්ථුවනින් බබලන්නාවූ; ගිමෙහපි, ග්‍රීෂ්මසමයෙහිද; විමසකරං, විසමසන්නාවූ; සුරමඤ්ජරාභං, දෙවිවිමනක්බලුටු; උසාපිත, නංවනලද; ධජපතාක, ධජයන්තා පතාකයන්ද; සිතාතපනාං, ශෛතවෘත්තයන්ද ඇති; සුරමමවසති, (එකලබෝසත්වැඩනුත් පඤ්ඤාමකවූ) සුරමනමරාජභවනයද; තිනා, හැරපියා; සො, ඒබෝසත්තෙම; නිරාසො, අපෙක්ෂාරහිතවූයේ; කථනනු, කෙතේනම්; පදං, (අවතුරාසියක් වගුල්ලකුණෙන් හෙබියාවූ) පාදතලය; මුඛරි, මඬවා ගෙණවැඩියේද.

86. මඤ්ජරතො, රාජභවනයෙහි; සමනතා, භාත්පසා; සපොකකරා, පොකුරුසහිතවූ; හෙවත් නෙලුම්පලුරුසහිතවූ; සුපුපථිතා, මනාවටිකසිතවූ; වතසොසා පොකකරඤ්ඤිතො, පොකුණුසතරක්; (කලාහුද; ඒ පුෂ්කරඤ්ඤිනි) කොකනාදෙ, රත්පිඤ්ඤිවලා; උපරි, මත්තෙහි; කොකා, කොවිලෝ; නදනති, රැවිදෙද්ද; තං, එබඳු පොකුණුද; තිනා, හැරපියා; සො, ඒබෝසත්තෙම; කථා, කෙසේ; පදං, (අවතුරාසියක් වඛනලසලක්ෂණයෙන් හෙබියාවූ) පාදතලය; මුඛරි, නඬාගෙණවැඩියේද.

87. සරෙ, (එහි) විල්වලා; රුදිත, රැවිදෙහි; අලිපාලියො, හාඬගලුණින් ඇති, සරොපෙ, පිඤ්ඤි; පඤ්ඤාපකා, සිමාදුරු කවුළුවලින්; සමනතතො, භාත්පසින්; පසසති, (මහබෝසත්) බලනකල්හි; අරවිඤ්ඤි, (එහි) පද්මයෝ; නාථසා, බෝසත්වුණේ; මුඛාරවිඤ්ඤං, මුඛපද්මය; දිසා, දූක; ලජ්ජාසි, ක්‍රියෙන්; සංකුචනති, ඉව, හැකිලෙති. (සිතම්).

ජ නා ල ඛිතා ර ස.

88. මධුරා, මධුරා මධුරා' භිරුද,
වරිතා පද්මෙ පද්මෙ'ලිගණා,
වසනිං මධුනා මධුනා අකරං,
ජනිතං කිම්දං කිම්දං පතිනා.
(පාදමජ්ඣාචාරපෙතයමකං)
89. තමනා රසං මධුකරා භවනං හරිතා
නිනනාදිනො සුමධුරං හි මධුං කරොනති,
නාදෙන නාද මතිරිච්චු' පවිණයනනා
නච්චනති තා සුරපුරෙ වනිතා' ව තාව
90. සංකොචාදිතා පිණ්ඩපයොධරාධරා
විරාජ්නා නඛනජ මෙඛලා බලා,
සුරඛිතනානඛනජඵසසද සද
රමා රමාපෙනති වරඛනද' ගද.
(පාදනනාචාරපෙතයමකං)

88. පද්මෙ, පිපියාමු; පද්මෙ, (සෙවනරකන) පද්මයන්ති;
වරිතා, හැසිරෙන; අලිගණා, භාග්‍යශ්‍රේණීහු; මධුරා, මිහිරිවූ ආ
කාරයකින්; අභිරුද, නාදකරන්නෝ; මධු, වසනාකාලයෙහි;
රාමධුරා, සුමුරුනියෙන් යුක්තවූවාහු; වසනිං, (බෝසත්හුගේ) ප්‍රා
සාදය; මධුනා, මිරසයෙන් යුක්තවූවා; අකරං, කළාහ; අධුනා,
දන්; පතිනා, හිමිකුම්භයින්; ජනිතං, (මෙමඳුනු වසනාසම්පත්) හ
රණලද්දේය; ඉදං කිං? මේ කීමෙන්ද? ඉදං කිං? මේ කීමෙන්ද?
(කුහුල්සිත්ඇත්තෝදවූහ).

89. මධුකරා, මීමැස්සෝ; නිනනාදිනො, නාදපවත්වන්නා
හු; තමනා, ඒ නෙළඹුමල්වලින්; රසං, මල්පැනි; භවනං, රාජමන්දිර
යට; හරිතා, හැරගෙනගොස්; සුමධුරං, ඉතාමිහිරිවූ; මධුං, මී
පටලයන්; කරොනති, (උඩුමහලෙහි) කරත්මැති; තා, ඒ භව
නයෙහි වසනනාචකසත්‍රීහු; නාදෙන, (තමන්ගේ) ගීතසවරයෙන්;
නාදං, (ඒමීමැස්සන්ගේ) නාදය; අතිරිච්ච, මැඩපවත්වා; උපවි
ණයනනා, (භාග්‍යශ්‍රේණීන්ගේ අනුරූපලෙස) විණවාදනයකරන්න
යෝ; සුරපුරෙ, දෙවිලොව; වනිතා ඉව, දිව්‍යජසරාවත්මෙන්; තාව,
(යම්තාක්මෝසත්හු කැමැත්තෝද); ඵතාක් නච්චනති, නාත්‍යකරත්

90. පිණ්ඩ, පිරුණාමු; පයොධරාධරා, පියසුරුගාතොල්ඇති;
සංකොචාදිතා, කරණලදආමනුණුඇති; හෙවත් (සැලෙන්නාමු පි
යසුරුවලින් යුක්තව නාත්‍යකරන්නවුන්ගේහා සැලෙන්නාමු අධර
යන්ගෙන් යුක්තව ගායනාකරන්නවුන්ගේද මෙහි එව් අපහා රම
ණයකරව් අපගේ නාත්‍යගීතාදිරසවිඳිවියයි) කළආමනුමිඇත්තාමු;
විරාජ්න, බබලන්නාමු; අනඛනජ, සුචිහනයවසනලද; මෙඛලා,
මෙවුල්දම්ඇති; අබලා, කඩියනුමුහෝ අර්ජුනරසපානයකිරීමිඇත්
නාමු; සද, හැමකල්හි; සුරඛිතනා, දිව්‍යජසරාවත්මෙන්; අනඛනජ
ඵසසද, මෙමුනසසඨයදෙන්නාමු; රමා, නාචකසත්‍රීහු; වරඛනද, කා
මරනිය උපදවන්නාමු; අගද, ඔහුගේයන්මෙන්; හෙවත් රනිමඤ්ඤන
කඛ්‍යමච්චිගෙගෙක්මෙන්; රමාපෙනති, (දුටුවත්) අභිරමණයකරවත්.

ස න් න ස හි ත .

91. කරාතිරතතා රතිරතතරාමා
තාලෙනති තාලාවචරෙ සමනතා,
නවවුගතතා නෙකසහසසහන්තා
සකෙකා' පි කිං සකකසමො' නි මොදයුං.
92. විසාලනෙතතා හසුලා සුවඡකා
* නිබ්බන්ති විමහයහිතසද්දා,
අලඛකතා මාලාධරා සුවන්තා
නවවනති තාලාවචරෙහි සුචා.
93. යාසං හි ලොකෙ උපමා' පි නත්ති
තාසං හි එසෙසසු කථා හි කා වා,
තං තාදිසං කාමරතීං නුභොනෙතා
භික්ඛා කථං තං පද මුඛාරී සො.

91. අතිරතතා, ඉතාරත්පාභාවු; කරා, අත්ඇති; රතිරතතා, කාමරතියෙහිආසකතවු; රාමා, කානතාවෝ; තාලාවචරෙ, කංසතා ලාදිතුය්ථිවිශෙයෙන්; සමනතා, භාත්පසා; තාලෙනති, ගසත්; නවවුගතතා, නැව්විමහයෙන් උඩවච්ඡවු; අනෙකසහසසහන්තා, නොයෙක්දහස්ගණන්අත්ඇත්තියෝ; කිං, කිම; සකෙකාඅපි, සක්දෙව්උපවත්; සකකසමොඉති, අපගේ ශාක්‍යපුත්‍රයානන්භා ය ශෙශවය්ථාදියෙන් සද්දාදි; (සිතා) හෙවත් අසමානයි; (සිතා) මොදයුං, සතුටුවුහ.

92. සුවඡකා, සිහින්වු ඉහටිඇති; හෙවත් යහපත් මධ්‍යප්‍රදෙශඇති; විසාලනෙතතා, දික්වුනුවන්ඇති; අලඛකතා, සච්චාලකා රයෙන් සැරසුනාවු; මාලාධරා, භොතනලදමල්දම්පාලාන්දවු; සුවන්තා, නොයෙක්පාභායෙන්යුත් වැහුනාන්දවු; නිබ්බන්ති, කසි නවු පයොධරඇති; විමහයහිතසද්දා, විසමයජනකවුහිභවිඇති; හ සුලා, මඤ්ඤාසායෙන්යුක්කතවු; හෙවත් මදසිතාඇති; (රාමා, නා වකසත්‍රිනු;) තාලාවචරෙහි, කංසතාලාදියෙන්; සුචා, කොමාකර භ්ලද්දහු; නවවනති, (නදනුරූපවශයෙන්) නාතාකරත්.

93. හි, (යසමා) යම්හෙයකින්; ලොකෙ, ලෙවිහි; යාසං, (මහබෝසත්හුගේ විරසැඞ්චිතකුසලබලයෙන් උපන්නාවු) යම්සත්‍රි කෙනෙකුත්; උපමාඅපි, (රූපසෞඤ්ඤාය්ථිසංඝාදියහා සමකො වදාන්වියයුතු) උපමාවකුදු; නත්ති, නැද්ද; (තසමා, එහෙයින්;) තා සංහි, ඔවුන්ගේවතාහි; එසෙසසු, ශරීරසංඝාදීන්හි; කා වා කථාහි,

* "ච්චන්ති" සිදු පෙනේ.

ජී නාල ඛනා ර ස .

91. පාදෙ පාදෙ වලයවිරවා මෙබලා විණනාදා
 ගීතං ගීතං පතිරතිකරං ගායතී ගායතී සා,
 හතේ හතේ වලයවලිතා සමහමං සමහමනතී
 දිසවා දිසවා ඉති රතිකරං යාති හා හා කිමිහා.

(පාදදිඅවාපෙතයමකං)

පාදද්ධාරවිමහසගාථා.

කියයුතුකථාවෙක්නම්නැත; තාදිසං, එබඳු; තං කාමරතී, ඒ
 කාමරතියද; අනුභොනෙයා, විදිමින්; තං, ඒකාමසමපත්ද; හිනා,
 ගැරපියා; සො, ඒබෝසත්තෙම; කථං, කෙසේනම්; පදං, (අවතු
 රාසියක් මතුල්ලකුණෙන් හෙබියා) පාදතලය; උද්ධරී, ඔසව,
 ගෙණවැඩියේද?

94. පාදෙ, (නාත්තකිරීමිවශයෙන් යටහෙළ) පාදයන්හිද; අ
 පාදෙ, නාත්තකිරීමිවශයෙන් යටහෙළ) පාදයන්හිද; (බහතලද)
 වලයවිරවා, වලලවලහානුපුරකිබිඳිණිකයන්ගේ නාදයෙන්ද; මෙ
 බලා, (කපියෙහි බදිනලද) මෙබලාවන්ගේ නාදයෙන්ද; විණනාදා,
 (අතින්ටයනලද) විණාවන්ගේනාදයෙන්ද; (සුකත) අගීතං,
 ගායනානොකප්පිත; ගීතං, (බෝසත්පිළිබඳ) කීර්තිගායනාව;
 පති, ස්වාමිවූ බොධිසත්තයන්ගේ; රතිකරං, ගෙහසිතසොමිතසවච්ඡි
 තයකොට; ගායතීසා, ගායනාකරන්නියන්ට ප්‍රධානවූතැනැත්තී
 ගායතී, පළමුකොට ගායනාකරන්නීය; (ඇගේ ගායනාකිරීමිආකා
 රයබලා සෙසුසත්‍රිහුද පසුවගායනාකරන්නාහ යනු දක්වත්) හතේ,
 (වයනපිණිස උඩට නගාගත්) අත්හිද; අහතේ, (වයනපිණිස යට
 හෙළ) අත්හිද; වලයවලිතා, වලයාකාරයෙන් සැලීමෙන්ද; නො
 හොත් වලයවලිතා, (අත්හිබහනලද) වලලසැලීමෙන්ද; සමහමං,
 (කෙසේනම් ස්වාමියාගේ සිත්ගණිමිද්ධ) සාදරකොට මහත්වෙග
 යෙන්; සමහමනතී, භ්‍රමණයවනශරීරඇත්තිය, (මෙහි ප්‍රධානතැනැත්
 තියගේ වශයෙන් එකවචනයෙන් කියේ නමුදු සෙසු විසිදහසක්
 පමණ පිරිවරසත්‍රිහු තමතමන්ගේ වෙහෙවිශෙෂයෙන් නාත්තකරන්
 තියෝ තමතිමියාගේ සිත්ගෙණ තමතමන්ගේ සිත්තැමැති මඤ්ජු
 භාවන්හි ප්‍රකෘත කරන්නාහු යනු මෙයින්ම දක්විය) ඉති, මෙසේ;
 රතිකරං, ඇලුම් කරන්නාවූ; (නාත්තය) දිසවා, බලා; අදිසවා,
 (දුන්එබඳුරහබල) නොබලා; යාති, (මහබෝසත්) යන්නේය;
 හා හා, අතේ අතේ; කිංචලා, කවරක්‍රියාවෙන්ද? (මේ මහබෝසත්
 හුගේ ක්‍රියාව ඉතා විශ්වයජනකය යනු භාවයි).

පාදද්ධාරවිමහස ප්‍රකාශන ගාථායි.

ස න් න ස හි න .

95. අනන්තකාලොපවිතෙන තෙන
පුඤ්ඤෙන නිබ්බන්ධවිමානංගෙන,
තස්මිං දිනෙ ජාතසුතං පජාපතිං.
හිංඛා ගතො සො සුගතො ගතො' ව.
96. තං ජීවමානං පිතරඤ්ච මාතරං
තෙ ඤාතකෙ තාදිසියො ච ඉඤ්ඤො,
තෙ තාදිසෙ රමමතරෙ නිකේතෙ
හිංඛා ගතො සො සුගතො ගතො' ව.
97. බොමඤ්ච පතනුනාදුකුලවිතං
සකාසිකං සාධු සුගකවාසිතං,
නිවාසිතො සොභති වාසවො' ව.
හිංඛා ගතො සො සුගතො ගතො' ව.

95. (මෙසේ බෝසත්හුගේ ශ්‍රීපාදෙධරණය පිළිබඳව පැවති ආශ්වායාදිගුත්තය දක්වා දැන් මහාභිනිත්‍රමණයෙහිදී අප්‍රනරාවර්ති නියදක්වන්නෝ “අනන්තකාලොපවිතෙන” යනාදියකින්) අනන්තකාල, අප්‍රමේයකාලයෙහි; උපවිතෙන, රැස්කලාවූ; තෙන පුඤ්ඤෙන, ඒකුශලයෙන්; නිබ්බන්ධ, උපන්තාවූ; විමානංගෙන, ප්‍රාසාදයත්භාසයත්භාවයත්ද; තස්මිං දිනෙ, එදවස; ජාතසුතං, උපන්පුත්රුවනද; පජාපතිං, ප්‍රජාපතිවූ සසොධරාදෙවියද; හිංඛා, හැරපියා; (යො, යමෙක්;) ගතො, මහබිනික්මන්කෙළේද; සො, හෙතෙම; සුගතො, (සහපත්ගමන්ඇතිගෙයින්) සුගත්මැයි; ගතො එව, ගියේමැයි; ගෙවත් සථිවඤ්ඤාඥායට පෑමිණිනතුරු නැවත් හැරී නොආයේමැයි.

96. තං, ඒ; ජීවමානං, ජීවත්වන්නාවූ; පිතරං, පියවූ සුදේ වුත්මහරජද; මාතරඤ්ච, කුඩාමවූ මහාප්‍රජාපතිගෞතමියද; තෙ, ඒ; ඤාතකෙ, අසුදහසක්තෑයන්ද; තාදිසියො, එබඳුවූ; ඉඤ්ඤො ච, (විසිදහසක් පමණ) පරිවාරන්සහිද; රමමතරෙ, අතිශයින් සිත් කපුවූ; තෙ, ඒ; නිකේතෙ, ප්‍රාසාදයන්ද; හිංඛා, හැරපියා; (යො, යමෙක්;) ගතො, මහබිනික්මන්කෙළේද; සො, හෙතෙම; සුගතො, (සහපත්ගමන්ඇතිගෙයින්) සුගත්මැයි; ගතොඑව, ගියේමැයි; ගෙවත් වුඩිකාවට පෑමිණිනතුරු නැවත් පෙරලානොවැඩියේමැයි.

97. සාධු, මොනවට; සුගකවාසිතං, සුවදකවනලද; සකාසිකං, කසිසඵසහිතවූ; බොමඤ්ච, කොමුපිළිද; පතනුනා, එනම දෙශයෙහිවූ පටද; දුකුල, දුහුල්ද; විතං, විතදෙශයෙහි උපන්පටද; (යන සිතිද්‍රවස්ත්‍රයත්) නිවාසිතො, හදිනාලද බෝසත්තෙම; වාසවො ඉව, සක්දෙවිද්‍රවෙන්; සොභති, බබලයි; හිංඛා, (මෙකී මහාසිසිතිද්‍රවස්ත්‍රයත්) හැරපියා; (යො, යමෙක්;) ගතො, මහබි

ඒ තා ල ඛිකා ර ය .

98. විධිප්පකාසා නිධියො සකාසා
සමුග්ගතා භූතධරා වසුකිරා,
සත්තා' වසන්තා වසුධා සුධාසා
හිත්වා ගතො සො සුගතො ගතො' ව.
99. සොවණ්ණථාලෙ සතරාජ්ඣෙ සුභෙ
සාදං සුගඤ්ඤං සුචි සාලිභොජනං,
භූත්වා සවාසීහි විලාසිනීහි
හිත්වා ගතො සො සුගතො ගතො' ව.
100. මහුඤ්ඤගඤ්ඤාන අසුඤ්ඤගඤ්ඤා
සුගඤ්ඤාන විලිත්තගඤ්ඤා,
සුගඤ්ඤාන සුචිත්තඤ්ඤා
හිත්වා ගතො සො සුගතො ගතො' ව.

නික්මන්කෙළේද; සො, හෙතෙම; සුගතො, (යහපත්ගමන්ඇති හෙයින්) සුගත්මැයි; ගතොඑව, ගියේමැයි; හෙවත් සමෝධායට පැමිණෙනතුරු නැවත ආපසුහැරිනොවැඩියේමැයි.

98. විධිප්පකාසා, (බොධිසත්තයන්රැස්කළ) පුණ්‍යප්‍රභාවය ප්‍රකාශකරන්නාවූ; නිධියො, (ගව්‍යදෙගව්‍යානුන්ගව්‍ය යොදුන්පමණඇති) සතරමඟානිධිහ; සකාසා, ආසන්නාවූ; භූතධරා, සත්තසංඝායා රයන් උසුලන්නාවූ; වසුකිරා, පාරිච්ඡෙදන්; සමුග්ගතා, පැණ නැංගාහුද; වසුධා, පාරිච්ඡෙදි; ආවසන්තා, භාන්පසවසන්නාවූ; (සො) සත්තා, (යම්) සමුග්ගතෙතෙතෙත්; (සො) සුධාසා, (යම්) දෙවිකෙතෙතෙත්; (වෙද්ද) (තෙ, ඒසතරමඟනිධිකුලිකසහිත දෙ විමිතිසුන්) හිත්වා, හැරපියා; [සො, යමෙක්;] ගතො, මහබිනික් මන්කෙළේද; සො, හෙතෙම; සුගතො, (යහපත්ගමන්ඇතිහෙයින්) සුගත්මැයි; ගතොඑව, ගියේමැයි; හෙවත් බුධිකායට පැමිණෙන තුරු පෙරලා නොවැඩියේමැයි.

99. සුභෙ, ශොභනාවූ; සතරාජ්ඣෙ, සියගණන්රෙඛාඇති; සොවණ්ණථාලෙ, රන්මුවාතලියෙහි; සුගඤ්ඤං, සුවදවන්වූ; සාදං, මිහිරිසඤ්ඤා; සුචි, පිරිසිදුවූ; සාලිභොජනං, ඇල්සහලේ බොජුන්; සවාසීහි, සමගවසන්නාවූ; විලාසිනීහි, කාන්තාවන් සමග; භූත්වා, වළඳ; (සො, යමෙක්;) හිත්වා, (මෙකීමධුරභොජන) හැරපියා; ගතො, මහබිනික්මන්කෙළේද; සො, හෙතෙම; සුගතො, (යහ පත්ගමන්ඇතිහෙයින්) සුගත්මැයි. ගතොඑව, ගියේමැයි. හෙ වත් බුධිකායට පැමිණෙනතුරු නැවතපෙරලා නොවැඩියේමැයි.

100. මහුඤ්ඤගඤ්ඤාන, සිත්කළසුවදින්; අසුඤ්ඤගඤ්ඤා, සිස්නුවසුවදැති; සුගඤ්ඤාන, සදුන්තුවරලාදිසුවදින්; විලිත්ත ගඤ්ඤා, විලවුන්කළසිරුරැඳැති; සුගඤ්ඤාන, සුවදපවතින්; සුචිත්තඤ්ඤා, මනාවවිදුනාලදදෙගඇති; (සො, යමෙක්) හිත්වා,

ස න් න ස හි න .

101. සුලකඛණේගේ' ව' හිලකඛිතභේගා
පසාධිතො දෙවපසාධනෙන,
විරාජමානො සකරාජ්නිහි
හික්ඛා ගතො යො සුගතො ගතො' ව.
102. නානාසනානි සයනානි නිවෙසනානි
භාභානිභානි රතනාකර සනනිභානි,
තත්ත්වසිතානි රතනඛප්පසිතානි
හික්ඛා ගතානි හිමබ්බසමානි තානි.
103. නානාවිධෙහි රතනෙහි සමුප්පලෙහි
නාරිහි නිව්ච මුප්පායිත ගම්මියෙහි,
රජ්ජහි චක්කරතනාදිවිභූතෙහි
යාතො තතො හි නම්මො හි සුරිසසරෙහි.
අසුනිවාසනගමනදිපනිගාථා.

(මෙකීදු) ගැරපියා; ගතො, මහබිනික්මන්කෙළේද; යො, හෙතෙම; සුගතො, (යහපත්ගමන් ඇතිගෙයිත්) සුගත්මැයි; ගතොථව, ගියේමැයි; හෙවත් චතුසතසාවබොධයකරණතුරු නැවතගැරි නොආයේමැයි.

101. සුලකඛණෙහිථව, යොගනලක්ෂණවලින්ම; අහිලකඛිතභේගා, මොනවට ලක්ෂණකරණලදදෙගඇති; දෙවපසාධනෙන, දිව්‍යාලඛකාරයෙන්; පසාධිතො, මණ්ඩිතවූ; (යො, යමෙක්;) සකරාජ්නිහි, සාධකයරාජමෙහෙසිනින්සමග; විරොචමානො, බබලමින් සිටියේ; හික්ඛා, (මෙබඳුසමාපත්) ගැරපියා; ගතො, මහබිනික්මන් කෙළේද; යො, හෙතෙම; සුගතො, (යහපත්ගමන් ඇතිගෙයිත්) සුගත්මැයි; ගතොථව, ගියේමැයි; හෙවත් චතුසතසාවබොධයකරණතුරු නැවත පෙරලා නොවැඩියේමැයි.

102. භාභානිභානි, තාරකාකානාබ්බද්ධවූ; නානාසනානි, නොයෙක්අසුන්ද; රතනාකරසනනිභානි, රුවන්ආකරවැනිවූ; සයනානි, යහන්ද; තත්ත්වසිතානි, තත්ති තත්ති ඔසවනලද; රතනඛප්ප, රත්මුවාදදපෙලින්; භූසිතානි, සරසනලද්දවූ; නිවෙසනානි, රාජ මන්දිරයන්ද යන; තානි, ඒසියල්ල; හිමබ්බසමානි, (හිරුතැගි කල විලිනවයන) පිනිබිඳුභා සමකොටසිතා; හික්ඛා, අහිනිවෙස යන්නාකොට; ගතානි, ඉක්මවනලද්දහුයි.

103. නානාවිධෙහි, මරකතුවෙද්දයැදි නන්වැදැරැම්වූ; රතනෙහි, රුවන්රැසින්ද; නාරිහි, නලගනන්විසින්; නිව්ච, නිකාර; උප්පායිත, භායනාපවත්වනලද; ගම්මියෙහි, ගම්මිතල පවකතියෙන්ද; සමුප්පලෙහි, මොනවට උදුල්වූ; චක්කරතනාදි, චක්රරත්නාදියෙන්හා; (ආදියබදයෙන් ගමන්වූ හසතිරත්නාදියෙන්)

ඒ නා ල ඛා ර ය .

104. සසොධරං පිණ්‍යසොධරාධරං
අනඛතරඛගඤ්ජගුත මඛගං,
දෙවච්ඡරං' වුජ්ජලිතං පතිබ්බතං
භික්ඛා ගතො සො සුගතො ගතොව.
105. සභාවනිච්ඡන්තමතිං පභාවතී.
භතොතා කුසො සංගරි භතතකාජං,
තායා' භිරුපං හි යසොධරං වරං
භික්ඛා ගතො සො සුගතො ගතො' ව.

විභුසිතෙහි, හෙබියාවූ; රජේජනි, රාජ්‍යයෙන්; හි (යසො) යම්ගෙ
යකින්; යාතො, නික්ම ගියේද; තතොහි, ඒකාරණයෙන්ම; සු
රියසරෙහි, දෙවේන්‍රියන්විසින්; නම්තො, (ගරුබුහුමන්සහිතව)
තමසකාරකරණලද්දේය.

අසුනරාවතීති ගමනපටිදිපක ගාථාසි.

104. (බාහිරවසනුපිළිබඳ ආලයසිද්ධෙහිත් බාහ්‍යවූ අනඛත
භවනයවිය, දුන් අභ්‍යන්තර අනඛතභවනයවූ අසංසයගාථා දක්
වන්නෝ “සසොධරං” යනාදිය කියත්) පිණ, පිරුණාවූ; ප
සොධරාධරං, පියසුරුසුවලක්භා තොල්සහලක්ඇති; අනඛත, කා
මයාගේ; රඛත, තාත්‍යමණ්ඩලයෙහි ඔසවනලද; ධජගුත, මකර
ධවජයක්වැනිවූ; අඛගං, දෙහයක්ඇති; දෙවච්ඡරංඉව, දිව්‍යපසරා
වක්වෙන්; උජ්ජලිතං, උදුල්වූ; පතිබ්බතං, සාධවීවූ; යසොධරං,
යසොධරානම් අගමෙහෙසිනිය; භික්ඛා, භැරපියා; (සො, යමෙක්;)
ගතො, මහබිනික්මන්කෙළේද; සො, හෙතෙම; සුගතො, (යහ
පත්ගමන්ඇතිහෙයින්) සුගත්මැයි; ගතොථව, වුඩකියව පැමිණේ
නතුරු නැවත භැරිතොවැඩියේමැයි.

105. (දුන් ලොකයෙහි අනඛතයෙහි කියනලද කාමරාගයා
ගේ බලවත්බව දක්වන්නෝ අතීතයගෙණගැරදක්වත්) සභාව,
නිසභියෙන්; අනිච්ඡන්ත, (තමාගේ දැනගතමාත්‍රයකුදු) නො
කැමතිවූ; මතිං, වුඩිඇති; පභාවතී, (මදුරදු දුටු) ප්‍රභාවතිය;
භතොතා, සෙවිනාවූ; නොහොත් පතන්නාවූ; කුසො, කුසරජතෙ
ම; භතතකාජං, මුලුතැන්කද; සංගරි, එළවිද; (මුලුදඹදිවට අග
රජව මදුරජහු මැඩපියා ප්‍රභාවතිය දසියක්වෙන් කොට ගෙන්
වා පාදපරිවාරිකාකරවත්ව සමපිටු කුසරජතෙම තමන් කායබල
ඥානබල නොතකා ප්‍රභාවතීගේම සිත රකිමින් දුභිආල්මනියා
සත්මයක් මුලුල්ලේ මුලුතැන්කද ගෙණගියේයයි) තාය, ඒ
ප්‍රභාවතීවත්වඩා; අභිරුපංහි, විශිෂ්ටරූපශ්‍රීඇත්තාවූ; වරං, පතන
ලද්දවුහෝ උතම්වූ; යසොධරං, බිම්බාදෙවිය; භික්ඛා, භැරපියා;
(සො, යමෙක්;) ගතො, මහබිනික්මන්කෙළේද? සො, හෙතෙම;
සුගතො, (යහපත්ගමන් ඇතිහෙයින්) සුගත්මැයි; ගතො ථව,
සමොධායිතව පැමිණෙනතුරු නැවත භැරි නොආයේමැයි.

සත්තසතිත :

106. පුරෙ පුරෙ සඤ්චරි බ්‍යග්ගහෙජ්ඣා
වරං පරජිත මනිසිගතො,
සිරිඤ්ච රිඤ්චා' පි න රිඤ්චි නාරි.
තිඤ්චා' ච තංදනි ගතො තථාගතො.
107. හරිතතථො රාගබලෙන දෙවියා
අවජ්ඣලිබ්බෙන න ලිඛිත' නුසසරි,
අසෙවි කාමං තමිද්දනි කාමං
තිඤ්චා ගතො සො සුගතො ගතො' ච.
108. අමෙය්‍යකපෙපසු විවෙකසෙවි
තිඤ්චා ගතො රජ්ජසිරිං වරිජි,
අඤ්ඤං කලිං චණ්ණං තං පුරාණං
චජ්ඣති ජිද්දං විය භුණ්ණකාරො.

106. පුරෙ, පුරිසෙති; පුරෙ, (බරණැස් රජහුගේ) අනාඃ පුරසෙති; අනිසිගතො, (සත්‍රිත්තේ දැඩිනග්‍රවණසැසීමාත්‍රයකුදු නොකැමතිවූහෙයින්) අනිසිගතනමිකුමරව; පරජිතං, අත්සතු සත්‍රිත්; වරං, පතමත්; බ්‍යග්ගහෙජ්ඣා, කඩුගත්අත්ඇත්තේ; සඤ්ච රි, හැසිරිල; සිරිඤ්ච, රාජ්‍යශ්‍රීය; රිඤ්චාපි, හැරපියාත්; නාරි, තමන්ගත් ඒකත්‍රිත්; තරිඤ්ච, නොගළේද? ඉද්දනි, දුන්; තං, එ සේ ආලාපකවසුතු වූ සත්‍රිත්තය; තිඤ්චා, හැරපියා; (සො, ගමෙක්;) ගතො, මහබිනික්මත්කෙළේද; (සො, ගෙනෙම;) තථාගතො (එව), තථාගතමැයි.

107. හරිතතථො, හරිතතථනමිකුමරව; දෙවියා, (බරණැස් රජහුගේ) අගමෙහෙසියගේ; අවජ්ඣලිබ්බෙන, හැඳිවතපතවි සත්‍රි විගතය දැකීමකරණකොටගෙන (උපන්තාවු) රාගබලෙන්, අනු රාගබලයෙන්; ලිඛිතං, (තමාගේ) ප්‍රවුජ්‍යාලිඛනය; නඅනුසසරි, සි තිකොකෙළේද; කාමං, විෂයරස; අසෙවි, වින්දේද; ඉද්දනි, මේ කාලයෙහි; තංකාමං, එබදුකාමයමත්; තිඤ්චා, හැරපියා; (සො, ගමෙක්) ගතො, මහබිනික්මත්කෙළේද; සො, ගෙනෙම; සුගතො, (ගහපත්ගමත්ඇතිහෙයින්) සුගත්මැයි; ගතොඑව, චතුසකතාව මොබයකරණතුරු නැවත හැරී නොආයේමැයි.

108. (මෙය් නොසෙක් ආකාරයෙන් කාමයාගේ බලදක්වා දුන් නොසෙක් ජාතිවලදී පිරිපෙරුම් බලයෙන් අනබ්‍යග්‍රහණ දක්වන්නේ "අමෙය්‍යකපෙපසු" යනාදිය කිත්) අමෙය්‍ය කපෙපසු, ගණනින් ප්‍රමාණකළනොහැකි කල්පයන්හි; විවෙක සෙවි, විවෙකයසොයනසුලුයේ; ගෙවත් නෛකමර්ෂිපුරත්තේ.

ජී නා ල ඛිතා ර ය .

109. තද්' ව මනත්වාන ඉද්දන් නභේනා
යසොධරං පග්ගතිතො ධජං' ව,
මනෙතා ජිතොභේති පමත්තබ්බු
න පසසි ඤ්ණාසනිපාතමත්තරං.
110. දිස්වාන දුක්ඛානලසභාවං භවං
කත්වා තදුප්පාදක නඛන භඛිතං,
යසොධරං පිණ්‍යපයොධරාධරං
තිත්වා ගතො බුද්ධබලපදං පදං.

රජසිරිං, (මහාජනකජාතකාදියෙහි කීපරිද්දෙන්) රාජ්‍යශ්‍රීයද;
වරිතී, (හරිත්තවජාතකාදියෙහි කීපරිද්දෙන්) උත්තම සත්‍රිත්ද;
තිත්වා, භාරපියා; ගතො, නොපැවැත්වීමට ගියේද; පුරාණං, පැරණිවූ;
අණුං, මදවූ; තං, ඒ; කලිං, (හරිත්තවජාතකාදියෙහිදී සත්‍රිත්තියාවූ) පාපය; නොපැවැත් අපරාධය; තුණ්ණකාරො,
සනනාලිතෙම; වජ්ජුති, වසුතෙහි; ජිද්දංවිය, සිදුරුදක්වන්නාක්
මෙන්; වණ්ණසී, (බුද්ධත්වයට පැමිණ) ප්‍රකාශකළයේක.

109. (මෙසේ බෝසත්හුගේ පුවත් දක්වා දුන් අනඛිතයා
ගේ පුවත් දක්වන්නෝ “තද්' ව මනත්වාන” යනාදිය කියත්)
තද්දුව, එකල්කීමෙන්; හෙවත් ඒ කුසජාතකාදියෙහිදී සත්‍රිත් නියා
කාමවසගයෙහි පැවැත්තාක්මෙන්; ඉද්දතී, දැනුදු; මනත්වාන, (මොහු
මාවසගයෙහි පැවැත්විය හැක්කේයයි) සිතා; පමත්තබ්බු, මද
යෙන් යුක්තවූවන්ටගෝ ප්‍රමාදවූවන්ටබ්බු; අනභේනා, කාමදෙ
වතෙම; යසොධරං, යසොධරාදෙවිය; ධජං' ව, (තමන්ගේ ජය
භූමියෙහි ඔහුකලද) මකරධවජයක්මෙන්; පග්ගතිතො, උස්කො
ටනගාගත්තේ; ජිතොභේති ඉති, සිඬාපියා මම දිනුවෙමි; (සිතා)
මනෙතා, රාගයෙන් මත්වූයේ; ඤ්ණ, (සමාකාරයෙන් කාමරා
ගානුසය දවා හළකිරීමට පවා සමපිටු ආදිනවානුදර්ශනා ඥාන
නැමැති; අසනිපාත, හෙතෙමගේගිමට; අනතරං, කාරණය;
ගෙවත් සතරපුමුනිමිතිදුකිමිතිනැමැති සිදුර; න පසසි, නුදුරි.

110. දුක්ඛානල, ජාතාදිදුක්ඛාමැති ගින්නෙන්; සභාවං,
උපත්තාවූ; භවං, ආභවභාවය; දිස්වාන, (ඥානවක්‍ෂ්‍යසිත්) දැක;
තදුප්පාදක, ඒ සියලුදුක් උපදවන්නාවූ; අනඛිත, අනඛිතයාගේ;
භඛිතං, බිඳීම; කත්වා, කොටද; පිණ්‍ය, පිරිණුවූ; පයොධරාධරං,
පියසුරාහා නොල්ලැති; යසොධරං, යසොධරාදෙවිය; තිත්වා, භාර
පියා; බුද්ධබලපදං, බුද්ධබලදයකවූ; පදං, නිව්‍යාණයට; ගතො,
වැඩියේක.

සත්තසතිත.

111. අනන්තසත්තාන මනන්තකාලෙ
මනං ගගෙකාන ජිනො අනඛො,
පරාජිනො නුන හි එකකස්ස
තද්ද ගතො සො න පුනා ගතො'ව.
112. දිස්වාන සුඤ්ඤාසනිපාතමන්තරං
තථාගතො සො න පුනා'ගතො'ව,
තථාගතො සො න පුනා'ගතො'ව
දිස්වා නසුඤ්ඤාසනිපාතමන්තරං.
(පාද්ග්ගාස යමකං)

111. අනන්තකාලෙ, ප්‍රමාණානික්‍ෂාන්තකාලයක්හි; අනන්තසත්තානං, නොයෙක් සත්ත්වයන්ගේ; මනං, සිත්; ගගෙකාන, වසගකොට ගෙන; ජිනො, ජයගත්; අනඛො, අනඛනෙමේ; (මේකාලයෙහි) එකකස්ස, හුදකලාබෝසත්භව; නුන, එකාන්තයෙන්; පරාජිනොහි, පැරදියේමැයි; නොහොත් එකකස්ස, හුදකලාබෝසත්භවයින්; නුන, එකාන්තයෙන්; පරාජිනොහි, පරදවනලද්දේමැයි; තද්ද, එකල්හි; හෙවත් (රාජභවනයෙහිදී තලගනන්ගේ විප්‍රකාර දෑක සාවෙනසට පැමිණ අදම පැවිදිවෙමි යහතින් නැගී බෝසතුන් දෑක යම්කලෙක්හි පහවියේද) එකල්හි; ගතො, (මේබෝසත් මට්ටමග නොවෙයි සිතා බෝසතුන්ගේ ගැරපියා) ගියාමු; සො, ඒරහිපතිනෙම; පුන, නැවත; න ආගතො එව, (බෝසතුන් කරා) නොආයේමැයි.

112. සුඤ්ඤ, නිර්විද්‍යානුදයීනාදුන නැමැති; අසනිපාත, හෙතපහරහිමට; අන්තරං, අවකාශයක්; දිස්වාන, දැක; තථාගතො, (පැවිදිවෙමි යහතින් නැගී බෝසතානන් දෑක නැවත නොපැමිණෙනපරිද්දෙන් යම්සේ ගියේද) එසේගියාමු; සො, ඒකාමදෙවනෙම; පුන, නැවත; න ආගතො එව, නොආයේමැයි; නසුඤ්ඤ, සමොගනැමැති; අසනිපාත, හෙතපහරහිමට; අන්තරං, අන්තරක්; හෙවත් මුද්‍රාවීමට හෙතුමු කාමකෙලයෙන්; දිස්වා, දැක; තථාගතො, (පුළුවයෙහි කිලෙස රාජ්‍යසම්පත් ගැරපියා යම්සේ ගියේද) එසේ ගියාමු; සො, ඒබෝසත්තෙම, පුන, නැවත; න ආගතො එව, නොආයේමැයි; හෙවත් බුඩ්ධියට පැමිණෙනතුරු නැවත පෙරලා නොවැඩියේමැයි.

(මෙසේ අනඛනසත්තය කොට ගොස් පැවිදිවූ බැව් දක්වා සමහර පැවිද්දේ ප්‍රව්‍ර්තාකාන්තය සිදුකරගතනොහැකිව ගිහිවෙහි, මුත්වහන්සේගේ ගමන සාමිකමවියයි දක්වන්නෝ "නිපාදග්ගාස යමකය" කියත්.)

ඒ නාල ඛිකා ර ය .

113. තථා ගතචේර මහොසි තස්ස
තථා හි මාරොපි තද් හ සනහිං,
තථා හි මාරොපි තද් හ සනහිං
තථා හි මාරොපි තද් හ සනහිං.
(නිපාද්‍යභාස යමකං)

113. තස්ස, ඒබෝසත්හුගේ; තථාගතං, (යම්සේ නසනලද අනඛතතෙම නැවත තමන්කරා පෙරලානොඒද) එසේකොට යාම; අචේරං අහොසි, ආශ්වය්‍යීයෙක්වී; (මෙබඳු විසමයජනක ආශ්වය්‍යීයෙක් ලොවකිසිතැනක නැත්තේය යනුභාවයි.) තථාහි, එසේම; අරොපිත, (බෝමැඩවැඩහිද සමසන්නානායෙහි) ආරොපණයකළ; ද්‍යුහසනහි, (කෙලශද්‍යුහනිවන්නාවූ ශාන්තිපදයෙහි කියනලද) නිජාණය; අචේරං අහොසි, විසමයෙක්වී; නොහොත් ආරොපි, (යටකීපරිද්දෙන් සකලාමපත්ගැරගොස් සමසන්නාන පරසන්නාන යන්හි යමක්) ආරොපණයකළසේක්ද; කං, ඒආරොපණයකරණලද්ද; සනහි, ශාන්තියයි; ආහ, කීද; අචේරං, ඒද ආශ්වය්‍යීයෙක්වී; තථාහි, එසේම; තද්, (යම්කල කමහබෝසත් අනඛතභවනයකොට මැදුම්යම්හි වහබිනික්මන් කෙළේද) එකල්හි; මාරොපි, මරදෙව්පුත්පවා (කඩුහත්අත්ඇතිව අහස්කුසයිට) සනහිං, ශාන්තිගුණය; ආහ, කීද; හෙවත් (මහ පුරුෂය! තෝ නොතික්වෙව අදින් සත්වෙහි දවස්හි තට සක් විහිරජය ලැබෙන්නේයයි) කීද; අචේරං, (ඒද) ආශ්වය්‍යීයෙක්වී; තථාහි, එසේම; තද්, (යම්කලක කිරිපලුරැක්මුල වැඩහුන් බුදුන් කරා පැමිණ මාරදුවරු නොයෙක්රුමවා හිමියානෙහි! නුබගේ පාපිරිමඩ්මුද්‍රෙහි සිනාමුසුබසින් යුක්තව කාමපාශයෙන් බඳිත්ව තැත්කළේද) එකල්හි; හසනහිං, (රාහින්විසින් ඇලුම්කටයුතු ලෙසින්) සිනාසෙන්නාවූ මාරදුන්; මාආරොපි, (සමයසන්නාන යෙහි) අරොපණය නොකෙළේද? හෙවත් ඔවුන්කී එකදබස කුත් සිතවනොගත්තේද; අචේරං, (ඒමාරදුන්ගේ බස්පිළිනො ගැණීමද) ආශ්වය්‍යීයෙක්වී; (මෙසේ පිරිසිදුසින්ඇතිබෝසතානන් එබඳුසුරත්නයක්වූ බිම්බාදෙවිය ගැරපියා පාදෙඩරණයකොට ගියගමන ඉතාආශ්වය්‍යීයෙක්මැයි යනුභාවයි).

(මෙසේ බෝසත්හුගේ උහාහිනිනුමණයෙහි ආශ්වය්‍යීදභූත භාවය දක්වා දුන් අනුසයසහිත අනඛත භවනය දක්වන්නෝ නැඟියාවනීනා ත්‍රිපුෂකල සිංහවික්‍රිභිත යන ත්‍රිවිධවිශෙෂනයෙන් ගෙබියා වූ ආස්වාද-ආදීනව-නිසරණ-ඵල-උපාය-ආඥාවශයෙන්

ස න් න ස හි න .

114. සකාමද්‍යතා විනයා මනනනගු
 සකාමද්‍යතා විනයා මනනනගු,
 සකාමද්‍යතා විනයා මනනනගු
 සකාමද්‍යතා විනයා මනනනගු.
 (දුක්කරඛනිකමහායමකං)

සවැදැරුම්වූ හඟවත්තුවෙන් විශිෂ්ටතර ධර්මදෙශනාක්‍රමයද අනුරු
 ඝිකනයකොට දක්වනුසඳහා “සකාමද්‍යතා” යනාදී දුක්කරඛනි
 න මහායමකය කියත්, මෙහි පද්ධි යාථාච්ඡිවශයෙන් දැක්වීම අති
 ප්‍රඥාව හෙයින් මෙබඳු පද්ධි ව්‍යාධ්‍යානාවසරයෙහි විකාරාදී
 දැක්වීම විද්‍යානුචිතවනහෙයින් පිණිසාච්ඡිවශයෙන් සැකෙවින්
 දක්වමු).

114. සො, (දීපඛකරබුදුන්හමුවෙහි ලත් විවරණ ඇති) ඒ
 බෝසත්තෙම; මනනනගු, නිඃසරණාධ්‍යායයඇත්තේ; හෙවත් අනු
 පාදපරිනිෂ්ඨණය ඇතැයි දන්නේ හෝ සකලසත්‍යයන් සසරදු
 කින් මුදු නිවන්පමුණුවාලීමට අදහස්ඇත්තේ; විනයා, කාය
 වාචමනා යන ත්‍රිවිධ වාරිකකම්මයන් පිරිසිදුකිරීම් හෙතුවෙන්;
 (වාරග්‍රයෙහි උපද්‍යා පාපයන්ගේ ප්‍රභානස පිණිසයයි සේයි)
 සකාමද්‍යතා, තමාසතුවසතුසතිනශරීරාවයවහා ජීවිතයද පුදන්නේ;
 අද්‍යතා, (පාරම්බමීයන්) ගත්සේක; හෙවත් පිරුසේක; (මෙසේ පළමු
 ගාථාපදයෙන් බෝසත්තුවෙන් සත්‍යයන්සසරින් ගොඩලීමෙහි අදහ
 සද තදනුරූපවූ ප්‍රාචීනාවද තදනුරූපවූ පාරම්තාපුරණයද දක්වා
 දැන් යමක් පිණිස උත්සාහ කෙළේද ඒ සමාධිවූබැව් දක්වත්
 නෝ එමගාථාපාදය දෙවෙනිවද කියත්) සො, (දීපඛකරබුදුන්
 හමුවෙහි ලත් විවරණ ඇති) ඒබෝසත්තෙම; සකාමද්‍යතා, තමා
 සතුවසතුසතිනශරීරාවයවහා ජීවිතයද පුදන්නේ; විනයා, (නැදි
 යාවභිකාදිවිශේෂ) ක්‍රමයන්ට අනුරූපවශයෙන් ප්‍රයාණය කොට;
 හෙවත් සත්තිස්බොධිපාදමුකධම්මයන් රැස්කරමින් මාගීපටිපාටි
 යෙන් ගොස්; මනනනගු, (තමන් ගත්) නිඃසරණාධ්‍යායයාගේ
 කෙළ පැමිණියේය; (යම් නිඃසරණාධ්‍යායයෙකින් පාරම්බමීයන්
 පිරුද ඒ නිඃසරණාධ්‍යායයෙන්ම සොපධිශේෂ-නිරූපධිශේෂ යන
 නිෂාණධාතූන්ගේද ප්‍රතිලාභය කෙළේයයි සඤ්ඤිතයි). (මෙසේ
 දෙවෙනිපාදයෙන් සවකීයකලප්‍රනාවට අනුරූපප්‍රතිලාභය කළබව
 දක්වා දැන් තනන්තියවූ විතතවිමුක්තියහා ප්‍රඥවිමුක්තිය දක්
 වන්නෝ එමගාථාපාදය තෙවෙනිවද කියත්) සො, (දීපඛකර
 බුදුන්හමුවෙහි ලත් විවරණ ඇති) ඒබෝසත්තෙම; සකාම, කාම
 තාමණාසතින සකලකෙලයයන්; අද්‍යතා, හත්තණය කරන්නේ
 හෝ නසන්නේ; නොගොත් ස, සවකීයසන්නානගෙහි; කාම,

ජී නා ල ඛිකා ර ස .

115. රවෙ රවෙ රොරභිමා රවෙ රවෙ
 රවෙ රවෙ රෙරව හෙ රවෙ රවෙ,
 රවෙ රවෙ සුදිත ගාරවෙ රවෙ
 රවෙ රවෙ දෙසි ජිකොරවෙ රවෙ.
 (අවිජ්ජෙතආද්දානායමකං)

කෙලයයන්ට; අද්දා, ප්‍රවේශවීමට නුදුන්නේ; විනයා, (නාදියා වර්තාදි) විවිධක්‍රමයෙන් පිළිපදිමින්; හෙවත් විද්‍යාසාක්ෂාත්කරණයෙන් වාසනානුසයන්සහිත අනඛිතභවනය කොට අභිත්ඵලයෙන් ආශ්‍රවයන් ප්‍රතිප්‍රශ්නණය කොට විමුක්තිඥානදර්ශනයෙන් ඒආශ්‍රවයන් ප්‍රත්‍යාවේෂාකොට; අනන්තාද, පැමිණිසම්භවඥානාදාදා ඇත්තේවි; (මෙහි සමාධියකරණකොටගෙන කෙලයයන්ගෙන් මිදුනහෙයින් චිත්තවිමුක්තියටද ප්‍රඥාවකරණකොටගෙන සංසකාරාලම්භනයෙන් මිදුනහෙයින් ප්‍රඥාවිමුක්තියටද පැමිණ සම්මුඛියයි සේයි) (මෙසේ බොධිසත්‍යයන්ගේ කෙලයප්‍රභානාද ප්‍රතිනවු කෙලයකාලුෂ්‍යය ඇතිහෙයින් අතිපරිශුද්ධව සම්මුඛාඥානාදා තත් ලාභයෙන් බුධිභාවයද දක්වා දෑන් සත්‍යයන්ට හිතපිණිස පවත් වන දෙශනාවිලාසය දක්වන්නෝ එමභාවාපාදය සනරවෙනිවද කියත්). සො, (දීපඛිකරබුදුන්හමුවෙහි ලත්විවරණ ඇති) ඒ බෝසත්තෙම; අනන්තාද, පැමිණි සම්මුඛාඥාන ඇත්තේ; විනයා, (නාදියාවර්තාදි) විශිෂ්ට ක්‍රමයෙන්; කාමද්දා, (විනෙයජන යන්ට) අභිමතවූ සමයන් දුන්නේක.

115. (මෙසේ භගවත්හු අනුසයසහිතවූ කථිකඅනඛිතභවනය අනෙකප්‍රකාරයෙන් කළබව දක්වා දෑන් තවත්වහන්සේගේ වචනකාරීන්ගේද අනඛිතභවනයකළබව දක්වන්නෝ “රවෙ රවෙ” යනාදිය කියත්) අභිමාර, මරදෙවිපුත්හුගේ; වෙරවෙ, (බෝමාඩි තවත්වහන්සේ සමග කළාවූ) සුඛයෙහිදී කියනලද. රවෙ, “මනුස්සකලලෙ ජානො” යනාදිපරාමවචනයෙහිලා; අවෙ රො, වෙරනොකළාවූ හෝ ඉවසාවදළාවූ; ජිනො, සම්මුඛතෙම; වෙරෙ, වෙරිවූ රාහුඅපුරිදුන් පැමිණෙනකල්හි; රවිජ්ජෙ, (බිගෙන් නැතියත්) හිරුගේ කම්පාවීමෙන්; හෙරවෙ රවෙ, (ආපාතිකභයදර්ශනයෙන්) බියකරුරාවපවත්වන්නාවූ; රවෙ රවෙ, (තවත්වහන්සේ) වදාළවදාළකාක්ඛිණියහි; සුදිත, මනාවප්‍රකාශකළ; ගාරවෙ රවෙ, ගෞරවවචන පැවැත්වූ; හෙවත් (භගවත්තෙම අපට දහම්දෙසනසේක්වා සුගත්තෙම අපට දහම්දෙසනසේක්වා ඒ මේධර්මය හිතවැඩ පිණිසවන්නේයයි) යහපත් ගෞරවවචනපැවැත්වූවන්ට; හෙවත් විනෙයජනයන්ට; ඔරවෙරවෙ, මාමාවාදදිපාපධර්මයන් තොරකොටඇති; හෙවත් කුශලසංකප්පකවූ; රවෙ, ශික්ෂාව; අවෙදෙසි, (සටුකන්වූ නියායෙන්) දෙශනාකළසේක.

සත්තසතිත.

116. ලොකායාතනා කාලො විසෙසං නන සංසෙවි,
විසෙසං නන සංසෙවි ලොකායාතනා කාලො.
(පටිලොමයමකං)
117. රාජරාජයසොපෙනවිසෙසං රචිතං මයා,
යාම නං චිරසංසෙවි තපෙසො ය ජරාජරා.
(පටිලොමයමකං)

116. (මෙසේ හඟවන්නුගේ අනුසයසතිතඅනවතහසිතය වණි නාකොට දුන් නිරුපධිශෙෂනිමාණධාතුව වණිනාකරන්නෝ “ලොකායාතන” යනාදි ප්‍රතිලොමයමකය කියත්) [හඟවා! හා ගාවතුන්වහන්ස!)] නයා, නුබවහන්සේ විසින්; ලොකෙ, සත්ව ලොකයෙහි; ආයානො, උපදනාලද; කාලො, කාලයතෙම; (බෝ සත්ව උපන්කාලයහා බුදුවවැඩවිසුකාලයයි සේයි). විසෙසං, ස්වර භිතකරණයෙන්) විශෙෂයක්; නන, අත්‍යපියෙන්; සංසෙවි, (යම් සේ) සෙව්ද; (එසේම) නයා, නුබවහන්සේවිසින්; ලොකා, සත්ව ලොකයෙන්; යාමො, නික්මයනලද; කාලො, කාලයද; (අනුපාද පරිනිමාණධාතුවට පැමිණිකාලයයි සේයි) විසෙසං, (දෙසු දහම් පන්දහසක්හවුරුදුමුල්ලෙහි දෙවිමිනිසුන්ට නිත්‍යපඵලවතහෙ සින්) විශෙෂයක්; නන, අනිශ්චිත්; සංසෙවි, සෙවිනෙයි.

117. (මෙබඳු ස්වරූපවූ හඟවන්නු සරණකොට යෙමිසි දන් වන්නෝ දුන් “රාජ රාජ” යනාදි ප්‍රතිලොමයමකය කියත්) රාජරාජ, (කෙළදහසක්සක්වළ තමන් අණසක්පවත්වා බුබුරාජ්‍ය යට පැමිණි හෙයින්) රාජාධිරාජභාවයෙන් ලද්දවූ; යසොපෙන, “ඉතිපියො හඟවා අරහං” යනාදි ගුණකීර්තියෙන් යුක්තවූ; යං විසෙසං, (අත්‍යයන්ට සාධාරණනුටු) යම් ගුණවිශෙෂයක්; මයා, බුබුරුකිතාචාර්යවූ මාවිසින්; රචිතං, (දීපකරූපකාදි අලංකාරම යවූ අක්ෂරපදයන්ගෙන් සරසා) රචනාකරණලද්දේද; හෙවත් ජිනාලංකාරනම් ගුණය කරන්නාවූ මාවිසින් යම්ශ්‍රේෂ්ඨතර බුබු ගුණසමූහයෙක් වණිනාකරණලද්දේද; එසො, මේ මම; නං, ඒ බුබුගුණද; චිරසංසෙවි තපො, බොහෝකල් සෙවිනාලද තපස්ඇති; නං, ඒහඟවන්නුද; ආජරා, නිවන්පැමිණීමදක්වා; යාමි, පිළිස රණකොට යෙමි; (බුදුන්සරණගතවූඒමට අනුකරායෙක් නොවේවා යනු භාවයි) (යමකසංරක්ෂණය පිණිස “යාමි” යන්නෙහි ඉකාර ස්ථානයට අකාරාදෙයයි) නොහොත් එසො, මේ මම; තංචිරසං සෙවිතපං, ඒහඟවන්නුවිසින් චිරකාලසෙවිතවූ තපස; අජරං, නොදිරිමකොට; (ජනියක් ජනියක්පාසා අලුත් අලුත්කොටයයි සේයි) ආජරා, නිවන්යාමදක්වා; යාමි, පැමිණෙමි; හෙවත් රක්ෂාකරමි.

ජී නා ල චිකා ර ය .

118. ආකඩ්ඩාකඩ! අකඩ්ඩාඛ! කඩ්ඩාගඬොසගාගක!
කඩ්ඩාගාගක! කඩ්ඩාස! භාභා කඩ්ඩා කභං කභං.
(කණ්ණියානිකා)
119. අපගඬො අපගඬො අමොගො මාපමොගකො,
අග්ගමග්ගමුඛං මොකං අග මාග මුගකඛමං.
(වි ටයා නි කා)
120. පාපාපාපභවං පසං පාපාපාපභවුග්ගතො,
පාපාපාපභවා නඛිතා පාපාපාපභවා ගතො.
(නි ටයා නි කා)

118. (වෙසේ හඟවන්නු සරණකොටගෙණ දුන් නිශ්ශන්
ගේ ව්‍යාචිත්‍රවශයෙන් ගුණවණිනාකරණුවෝ ව්‍යාච්ඡන්දයන්ගේ
වශයෙන් දුෂකර්මකිකරයක් කරන්නෝ “ආකඩ්ඩාකඩ” යනාදිය
කියත්). ආකඩ්, ආකාච්ඡාප්‍රතිබිම්බඅනාවරණඥනයයි කියනලද;
අකඩ! ඉදුරන්ඇති; අකඩ්, සැකනසනලකුණුවලින්යුත්; අඛ,
ශ්‍රීශරීරැති; (මොහු එකානනයෙන් මුදුනුයයි දුටුවත් සැකහරණ
අසුඅනුව්‍යාච්ඡන්දයෙන් පරිපූර්ණදෙහඇත්තේයයි සේසි) කඩ්ඩා,
(අනායාසින්විෂයෙහි පවත්නා සකණ්ඩාත්පනතියපිළිබඳව) සැක
නැමැති; ගඬොස, ගඬිතාසැඬපහර; අගාගක! නොගන්නා; කො,
හෙවත් අභිනමාගීඥනයෙන් නසන්නා; කඩ්ඩාගාගක, (බුඩාදි
අටතැනෙක්හි) සැකගත්පනසාගේ; කඩ්ඩාස! සැකනසන්නා; භාභා
භාවතුවන්නවගන්ස! කභං කභං, (සංසකාරවිකාරලක්ෂණනිෂ්ඨාණ
ප්‍රඥප්තියයන මොවුන්අතුරෙන්) කොතැන්හි කොතැන්හි; කඩ්ඩා,
(යටදැක්වුගුණයෙන්සමුපෙතනුවහන්සේතුළ) සැකයෙක් වේද?
නොවේමැයි; නොගොත් කභං කභං, මෙබඳුවු නුවහන්සේකෙ
රෙහි හෝ සංසකාරවිකාර ලක්ෂණනිෂ්ඨාණප්‍රඥප්තියයන මොවුන්කෙ
රෙහි හෝ කොතැන්හි කොතැන්හි; කඩ්ඩා, (මාතුළ) සැකයෙක්
පටහීද (නුවහන්සේ අනාවරණඥනඇත්තෙක් හෙයින් කිසි
තැනෙක්හි සැකයෙක් නොපවත්නේමැයි).

119. අපගඬො, පහවුහවඇති; අපගඬො, කායප්‍රගලහාදි
යෙන් අපගතවු; අමොගො, (අනායාසින්මෙන් සකණ්ඩාත්පනතා
දියෙහිලා) මුළානොවන්නා; මාපමොගකො, (කුහනලපනාදි
යෙන් අන්‍යයන්ද) මුළානොකරන්නා; භගවත්තෙම; අග්ගමග්ග
මුඛං, අභිනමාගීවාරයෙන් පැමිණියයුතු; මොකං, මොක්කය;
අග, වදාළේය; මුගකඛමං, මුළාවැඩෙන්නාවූකථාවක්; මාආග,
නොවදාළේක.

120. පාපාපාපභවං, ලාමකාලාමකවූකමීභවයාගේ උත්පතතිය;
පසං, (විදගීනාඥනයෙන්) බලමින්; පාපාපාපභවා, ලාමකාලාමක
වූ උත්පතතියෙන්; උග්ගතො, නැංගේ; නොගොත් පාපාපාපභවා,
ලාමකාලාමකවූ උත්පතතියෙහිතුවෙන්; උග්ගතො, පනලකිනිතිඇත්
තේ; පාපාපාපභවා, ලාමකාලාමකවූ සමභවය ඇති; අනඛිතා, කාමද
වයාගටවාසසථානදි; පාපාපාපභවා, ලාමකවූ සංසාරොත්පතතිය
න්; ගතො, (පහව) ගියේය; හෙවත් නිරූපිතශෂ්‍යනිෂ්ඨාණධාතුව
ට පැමිණියේය.

ස න් න ස ණි ත .

121. කුසලාකුසලං පසං කුසලාකුසලෙ චජ්,
කුසලාකුසලා භගිනා කුසලාකුසලා චුතො.
(ච තු ටඨා නි කා)
122. නො'නානිතො නසුනානි නානෙනානි නනානිතො,
නුනානෙනානි නුනනන නානනනනානනෙන නො.
(නකාරව්‍යංඤානොනනරිකා)
123. සාරෙ සුරාසුරෙ සාරී රසසාර සරිසාරො,
රසසාරරසෙ සාරී සුරාසුර සරසාරො.
(සකාරරකාරව්‍යංඤානොනනරිකා)

121. කුසලාකුසලං, සුකෘතදුෂ්කෘත කමිසත්; පසං, (සුත-
නිවරණ-ප්‍රභාන යන ත්‍රිවිධපරිශුද්ධත්ව පිරිසිදු) දක්නේ; කුසලා
කුසලෙ, කුසල් අකුසල්; චජ්, හළේය; කුසලාකුසලාභගිනා, කුස
ලාකුසලකමිසත්ගේ ආලයභාරපිමෙන්; කුසලාකුසලා, කුසල්අකු
සල් පිළිබඳභවව්‍යාප්තයෙන්; චුතො, මිදුනුසේක; භෙවත් නිරූප
ධිශෙෂනිවෘණධානුවට පැමිණියේක.

122. නො, අපගේ; අනානිතො, ස්වාමිවූ භාග්‍යවත්හුවිසින්;
ඌනානි, නුපුරණලදගේ සමුප්‍රණිණ නොකරණලද; අනෙනානි,
කුසලධර්මකෙනෙක්; නන, අනාථියෙන්; න, නැත්තාහ; (අප
ස්වාමිවූ භාග්‍යවත්හට සියලුමකුසලධර්මයේ සමුප්‍රණිණවූහයි සේයි)
නඅනානිතො, අපස්වාමිවූ භගවත්හුවිසින් නොවපරසමයවාදීන්
ගේ දෙවිවූ මහාදෙවාදීන් විසින්; නුනානි, හරණලද; එනානි,
පාපධර්මකෙනෙක්; නුනං, එකානායෙන්; න, නැත්තාහ; (ඔවුන්
ට සියලුමපාපධර්මයේ සමුප්‍රණිණවූහයි සේයි) (එසේහෙයින්ම) නං
ආනනං, (මහාදෙවාදීන්ගේ) ඒප්‍රකෘතිමුඛයෙන් දෙශනාමුඛය;
නො, අපගේ; අනානිතො, භාග්‍යවත්හුගේ; ආනනෙන, ප්‍රකෘති
මුඛයෙහිද දෙශනාමුඛයහ; න, (කිසිලෙසකින් සමකරන්ට) නො
පිළිවන්වෙයි.

123. රසසාර, නවලොකොත්තරරසනැමැති; භෙවත් නිවෘණ
නැමැති; සර, තඹාගයට; ඉසසරො, අධිපතිවූ; සාරෙ, (ශ්‍රීසධර්මය
ට භාජනභාවයෙන්) උතුමිවූ; සුරාසුරෙ, දෙවියන්හා අසුරයන්;
සාරී, නිවන්පමුණුවනසුලු වූ හෝ දිව්‍යාසුරයන්ටසධර්මය සිහිකරවන
සුලු; (භගවත්තෙම) රසසාර, (තමන් පැමිණි පරිපූර්ණරසයෙන්
සාරවූ) නිවෘණනැමැති තඹාගයාගේ; රසෙ, අමාරසය; සුරාසුර,
දෙවියන්හා අසුරයන්ගේ; සර, සන්තානනැමැති තඹාගයාගේ;
සිරෙ, මහාකයෙහි; සාරී, හැසිරවූසේක; භෙවත් දිව්‍ය අසුර යන
මොවුන්ගේ සිත් නිවන්නැමැතිවිලට නතුකරවූසේක.

ජි නා ල ඛිකා ර ය.

124. දෙවානං නාඤ්ඤාං දෙවො දෙවදෙවො න නාඤ්ඤාං,
වෙදදීනෙන වෙදෙන වෙදි වෙදෙන වෙදිනො.
(දකාරවකාරනකාරව්‍යාසාදනානන්තරිකා)
125. දෙවාසනෙ නිසිනෙනා සො දෙවදෙවො ස සාසනෙ,
නිසිනනානං සදෙවානං දසෙසසි දසසනාසනං.
(දකාරවකාරසකාරනකාරව්‍යාසාදනානන්තරිකා)
126. දසනාචාගතො සසෙසෙසො අකිසස නමදො රවි,
අට්ඨමා පුණ්ණ සබ්බපො පාඨා' නසෙසෙ මනසෙසෙව,
(පහෙලිකා)

124. දෙවානං නාඤ්ඤාං, දෙවියන් සතුටුකරන්නාවූ; දෙවො, සක්දෙවරජ; වෙදදීනෙන, (නමන්ගේ) ප්‍රඥද්වීලනියකරණකොට ගෙණ; නො, අපගේ; දෙවදෙවො, බුදුන්කෙරෙහි; න නාඤ්ඤා, නො සතුටුවිය; (හඟවත්තු විජම්දෙසනුපිණිස තිදසපුරවැඩ පබුපුල්ස ලස්නෙහි හුන්කල්හි මාගේ අස්නඉතාමහන බුදුහු කුඩාවෙහි එ හෙයින් නොහොබිහිසි නුවනමදබැවින් සිතා සක්දෙවිදු නොස තුටුවිය යනු භාවයි) වෙදිනො, සථිඥතාඤ්ඤානසඤ්ඤා භාග්‍යවත්තු ගේ; වෙදෙන, ප්‍රඥමහිමයගෙතුකොටගෙණ; වෙදෙන, (සක්දෙවි දුගේ) නුවනින්; වෙදි, (බුඩ්ධිමහිමය) දත්තේය; (භාග්‍යවතුන්ව හන්සේ වෙතොපයාය ඥායෙන් ඔහුගේ අදහස් දූත සියලු සලස්නවසා සිටි බැවින් බුදුහු මහානුභාසච්ඡන්දනායෝගි සක් දෙවිදුමනමාගේ නුවනින් පසුව දත්තේය යනු භාවයි).

125. දෙවාසනෙ, සක්දෙවිදුගේ පබුපුල්සලස්නෙහි; නි සිනෙනා, වැඩහුන්නාවූ; දෙවදෙවො, දෙවතාදෙවවූ; සො, ඒහඟ වන්නෙම; සසාසනෙ, නමන්වහන්සේගේ සස්නෙහි; නිසිනනානං, (සධම්මපභාජනවශයෙන්) හුන්නාවූ; සදෙවානං, දෙවියන්සහිත බ්‍රහ්මයන්ව; දසසනාසනං, ඥාදර්ශනසබ්බාසානගොඡනය; දසෙසසි, දක්වාපද්‍යුලේය.

126. දසනාචාගතො, (දසනාඤ්ඤා දසනාචාඤ්ඤා යන මනවස මාසවිෂයෙහිභවරූපෙකශෙෂයි) දනෙතාසඨජාඤ්ඤාවශයෙන් පැමිණියාවූ; සසෙසෙසො, සංඥාආත්තේ; හෙවත්, නමක්ආත්තේ; (තේ කවරෙක්දයන්? බුඩ්ධො යනුයි) (මේ බුඩ්ධයන නම් ආත්තේ) අකිසස, මොහයෙන් අකිවූ සියලුලෝකයාගේ; නමදො, අදුරු දුරුකරන්නාවූ; රවි, ලහිරුමෙන්ද; අට්ඨමා, සංසාරපිඩා නසන් තේ හෝ සංසාරනැමැති රොගය නසන්නේ; පුණ්ණසබ්බපො, පරිපුණ්ණවූකල්‍යානා ආත්තේ; හෙවත් විතරාහිවූ හඟවන්නෙම අනඤ්ඤා, (නමන්ගේම පිහිටනකා පැමිණි බුඩ්ධස්මිතාමායාවූ) මා; අනඤ්ඤාං ඉම, නමන්වහන්සේ මෙන්; පාතු, (සකලොපද්‍රව යන්ගේ නිරාකරණයෙන්) රක්ෂාකරණයේත්වා.

සත්තසතිත.

127. එකනන මෙව සපරස්පරො ඉහෙසී
එකනන මෙව දසපාරමිතාබලෙන,
එකනන මෙව හතමාරබලෙන තෙන
එකනන මෙව සුවිසුඛ මලන්ධ බොධිං.
(පාදදිඅව්‍යපෙතයවකං)
128. ඔරොතිතො' රොතිතපාපධිමෙව
ජනෙනන සඤ්ජනනායෙන ගනනා,
අනොමතීරමිති අනොමසන්නො
අනොමපබ්බජ්ජ මුපාගතො සො.
129. නිරාමිසං පිතිසුඛං අනුපමං
අනුපපියෙ අමබවතෙ අලන්ථ,
සරූපසොභාය විරූපසොභං
* සරාජකං රාජගහං කරිත්ථ.

127. එකනනමෙව, අත්‍යන්තයෙන්ම; සපරස්පරො, සෘජු පරාපීඨෙක්කි නියැලිවූ; මහෙසී, මහත්වැඩක්සොයනසුලු; (බොධි සක්කිතම) එකනනමෙව, අතිශයින්ම; තෙන දසපාරමිතාබලෙන, ඒදසපෙරුම්බලයෙන්; එකනනමෙව, එකාන්තයෙන්ම; හතමාර බලෙන, පස්මරුන්ජයගත්බලයෙන්; හෙවත් මරසෙන්නැසීම කරණකොටගෙණ; සුවිසුඛං, අතිශයින් පිරිසිදුවූ; බොධිං, සමයක් සලබාධිය; එකනනමෙව, අත්‍යන්තයෙන්ම; අලන්ථ, ලැබුසේක.

128. (මෙසේ අනඛගහභ්‍යායකොට ගොස් කළකටසුතු දක් වන්නේ “ඔරොතිතො” යනාදිය කියත්) ඔරොතිතො, (සප්ත භූමකසුරමත්තම් ප්‍රාසාදයෙන්) අවතීර්ණවූ; ඔරොතිත, ගරණ ලද; පාපධිමෙව, අකුලබිම්භැත්තාවූ; අනොමසන්නො, අලාම කුලකායභූතී; නොහොත් සමබොධිසමධිගමයෙහි ආසන්නවූ; සො, ඒබෝසත්තෙම; ජනෙනන, ජනනනම් ඇමතියා විසින්; සංජනනායෙන, සැරසුඅසුපිටින්; ගනනා, ගොසින්; අනොමතී රමිති, අනොමානමිගංතෙරදී; අනොමපබ්බජ්ජං, (අත්‍යයන්ට අස මාන ප්‍රවුජ්ජාවක් ගෙසින්) අලාමකවූ ප්‍රවුජ්ජාවට; උපාගතො, පැමිණිය.

129. අනුපපියෙ, අනුපියනමිවූ; අමබවතෙ, ආමුවනසෙහිදී; නිරා මිසං, (සතියක්ම) නිරාභාරයෙන් යුක්තව; අනුපමං, නිරූපමවූ; පිති සුඛං, (ප්‍රවුජ්ජාවෙන් ලත්) ප්‍රීතිසුඛය; අලන්ථ, වින්දේය; සරූප සොභාය, සවකීයරූපශොභාවෙන්; සරාජකං, ශොභාමත්වූ; රාජ ගහං, කුසුමපුරය; විරූපසොභං, විගතවූරූපශොභා ඇත්තක්නු මෙන්; කරිත්ථ, කෙළේයි.

* “සරාජකං” යනු සමගර.

ඒ නා ල ඛ්‍යා ර ය . .

130. නතො අලාරුඤ්ඤානාපසානං
කිංතෙන' සනතුට්ඨමනො විහාය,
මහාපධානාසු රුවෙල භූමිං
ගතො සිඛාපපත්තමකාසි දුක්ඛරං.
131. න කාමතො තෙ' ව' ති දුක්ඛකරුණා
සබ්බඤ්ඤානං සිද්ධිති මජ්ඣිමාය,
ඤ්ඤානා නං පුබ්බභූතොපලංඛි
ධම්මං සමානෙතු මහා සුඛොධිං.
132. යසොධරං පිණ්ඩයොධරාධරං
අනඛතරභගධාප්භූත මඛං,
විහාය සෙට්ඨන්තා මුපාගතං නං
න පුප්පයෙ කොති නරො සචෙතනො.

ඉති සාධුජනානඤ්ඤානනිදනෙ ජිනාලඛ්‍යාරෙ
මහාපධානදිපනිගාථා නිට්ඨිතා.

130. නතො, ඉක්කිති; අලාරුඤ්ඤා, ආලාරය උඤ්ඤා යන නම්ඇති; නාපසානං, නවිසන්දෙදෙනාගේ; කිංතෙන, (ලෝකික) ධ්‍යානයෙන්; අසනතුට්ඨමනො, නොසතුටුසිත් ඇතිව; විහාය, (ඒධ්‍යාන) ගැරපියා; මහාපධානාය, මහාප්‍රධානවිශිෂ්ටකරණපිණිස; උරුවෙලභූමිං, උරුවෙල්දනවිපෙදෙසට; ගතො, වැඩිසේක්; දුක්ඛරං, දුක්ඛරත්‍රියා; සිඛාපපත්තංඅකාසි, මහනකප්‍රාණානෙළේයි.

131. සබ්බඤ්ඤානං, සබ්බඤ්ඤානාය; කාමතො, කාමසුඛලලි කානුයොගයෙන්; නසිද්ධිති, සිදුනොවෙයි; අනිදුක්ඛකරුණා, ආනවකලමථානුයොගයෙනුදු; නසිද්ධිති එව, සිදුනොවෙමැයි; මජ්ඣිමාය, මධ්‍යමප්‍රතිපදාවෙන්; පිණ්ඩිති, සිදුවේයි; ඤ්ඤානා, දෑන; පුබ්බභූතොපලංඛි, පෙරතමන්දඹරුක්සෙවනෙහි හිදලැබූ; නංධම්මං, ඒසමාධිය; සමානෙතුං, එලවන්ටහෝ වඩන්ට; සුඛොධිං, යහපත් ඇසතුබෝරුක කරා; අගා, වැඩිසේක.

132. පිණ්, පරිපූර්ණිණි; පයොධරාධරං, පියසුරුභානොල් ඇති; අනඛත, කාමයාගේ; රඛත, නාත්‍යමණ්ඩලයෙහි; ධප්භූත, (එසවු) මකරධාප්පයක්වැනිවූ; අඛං, දෙහයක්ඇති; යසොධරං, යසොධරානම්අගවෙහෙසිය; විහාය, ගැරලා; සෙට්ඨන්තං, බුදුබවට; උපාගතං, පැමිණියාවූ; නං, ඒභගවත්තු; සචෙතනො, චෙතනා සහිතවූ; කොති නරො, කවරනම්මනුෂ්‍යයෙක්; නපුප්පයෙ, නුපු දන්තේද? (පුදන්තේමැයි).

සාධුජන, සුදිප්තයන්ට; ආනඤ්ඤා, සන්තොෂගෙණදීමට; නිදනෙ, කාරණාවූ; ජිනාලඛ්‍යාරෙ, ජිනාලඛ්‍යාරනම්ප්‍රකරණයෙහි; මහාපධානදිපනිගාථා, ප්‍රධානවිශිෂ්ටකාශිතගාථාවෝ; ඉති, මෙතෙකින්; නිට්ඨිතා, නිමියාවූයි.

ස ත් ත ස හි ත .

133. නිබ්බානෙතනමහි තීසෙතජ්ඣනං
ලඛාන ලොකාධිපතී භවෙය්‍යං,
ගනනානා බොධිමහි' පරාජිතාසනෙ
සුඛාය මාරෙන' වලො නිසීදී.
134. දක්ඛාන මානුසං රජ්ජං පිතා සුඤ්ඤාදනො තදා,
නාමස්සමානො සිරසා සෙනවුනෙනාන පුජ්ඣි.
135. සහමපතී මහාබ්‍රහ්මා දෙවබ්‍රහ්මෙහි එකතො,
අන්තනො විසයෙ රජ්ජං දක්ඛා ඡන්තෙන පුජ්ඣි.
136. සයං නාරායණබලො අභිඤ්ඤාබලපාරගා,
ජෙතුං සබ්බස්ස ලොකස්ස බොධිමහිනි මුපාගමි.

133. නිබ්බානෙතනමහි, (ජාති-ආඥ-විෂය-යන) ත්‍රිවිධ බ්‍රහ්මෙතනමහි; තීසෙතජ්ඣනං, (මානුෂික-දිව්‍ය-විමුක්ති-යන) ත්‍රි විධබවලාභපත්‍රයන්; ලඛාන, ලැබ; ලොකාධිපතී, ජගන්නායක යෙක්; භවෙය්‍යංඉති, වන්නෙමියයි; ගනනානා, ප්‍රයාණයකොට; බොධිමහි, බොධිදාමමුලයෙහි; අපරාජිතආසනෙ, (කිසිවකුච්ඡිත් නොපරදවනලදහෙයින්) අපරාජිතයෙහි කියනලද වජ්‍රාසනයෙහි; මාරෙන, මරහුහා; සුඛාය, සුදකරණුපිණිස; අවලො, අකමප්‍රමා නාව; නිසීදී, වැඩහුන්නේයි.

134. තදා, (බෝසත්හු කිඹුල්වත්පුරුරාජ්‍යශ්‍රීපදප්‍රාප්තවූ) ඒකාල සෙහි; සුඤ්ඤාදනො පිතා, සුදෙවුන්නම්වූපියමහරජ; මානුසංරජ්ජං, මිනිස්ලොවරාජ්‍යය; දක්ඛා, පාවාදී; සිරසා, උන්නාමාඝනයෙන්; නාමස්සමානො, නාමසකාරකරමින්; සෙනවුනෙනාන, බවලාභපත්‍ර යෙන්; පුජ්ඣි, පිදීය.

135. (තදා, බෝසත්හු මහබිනික්මන්නා බෝමැඩවැඩසිටීම කළ ඒකාලයෙහි;) සහමපතීමහාබ්‍රහ්මා, සහමපතීනම්මහබ්‍රහ්ම; දෙව බ්‍රහ්මෙහි, දෙවිබ්‍රහ්මන්හා; එකතො, එකතුව; අන්තනොවිසයෙ, නමා විෂයෙහිවූ; රජ්ජං, රාජ්‍යය; හෙවත්දිව්‍යරාජ්‍යය; දක්ඛා, පුදා; ඡන්තෙන, දිව්‍යයෙවනවිෂ්ණුයෙන්; පුජ්ඣි, පිදීය.

136. නාරායණබලො, නාරායණබලඇත්තාවූ; හෙවත් ජගත්තාගයන්හි දසදෙනෙකුගේ හෝ පුරාණගණන්හි දසකෙළි දහසකගේ හෝ කායබලධාරීවූ; අභිඤ්ඤාබලපාරගා, අභිඤ්ඤා බලයෙන් කෙළපැමිණියාවූ; සයං, නමත්වහන්සේ; සබ්බස්ස ලො කස්ස, සියලුසත්‍යයන්සමඟවූ; (කෙලයාන්) ජෙතුං, දනන්ට; බොධිමහිනි, බෝමැඩකරා; මුපාගමි, වැඩිසේක.

ජි කාල ඛිකාර ය.

137. තද, වසවතතිමාරො ඡකාමාවචරිසාරො,
සසෙනවාහනො බොධිමණ්ඩං සුධායු' පාගමි.
138. එථ ගණ්ඨා ඛනුථ ඡබ්බථ චෙටකං ඉමං,
චක්ඛසාකලලෙ ජානො කිම්භනන්ති නමඤ්ඤති.
139. ජලනතං නවතිධං වසං වසාපෙසි අනප්පකං,
ධුමකිකාරං කකුතා පාතෙසි අසනිං ඛහුං.
140. වකකායුධං ඛිපනො ව නාසකඛි කිඤ්චි කාතචේ,
ගහෙතබ්බං හි ගහණං අපසානො ඉති බ්‍රවී.
141. සිඛ්ඛන්ත! කසමා ආසිනො? ආසනෙ මම සන්නකෙ,
උඨෙහි ආසනා නො චෙ එලෙමි හදයං තථ.

137. තද, එකල්හි: ඡකාමාවචරිසාරො, සදෙවිලොචනඅධි පතිවු; වසවතතිමාරො, (සියලුලොකයා තමාවසගවුන්කරණ හෙයින්) වසවත්තම් මරදෙවිපිත්තෙම; සසෙනවාහනො, සෙනා වාහනසතිතව; සුධාය, සුද්ධිමණිස; බොධිමණ්ඩං, බෝමැඩව; උපා ගමි, එළඹි.

138. එථ, (කොලෙහි! මෙහි) එවි, ඉමං චෙටකං, තෙල දස්නු; ගණ්ඨා, (අල්වා) ගණ්ඨිව; ඛනුථ, (පවතිධකයෙන්) ඛදිව; ඡබ්බථ, හැරපියව්; අහං, මම; චක්ඛසාකලලෙ, චක්ඛ්‍ය ගුහ්‍රාණිතසකිකාතපඛකයෙහි; ජානො, ගවගත්; කිම්භනන්ති, පණු චෙක්මිහි; නමඤ්ඤති, (තෙමේ) නොසිතයි.

139. ජලනතං, දිලෙන්නාවු; නවතිධංවසං, නවපරිදිවු වැසි; වසාපෙසි, වැස්වි; අනප්පකං, ඛහුලවු; ධුමකිකාරං, දුම්භා අදුරු; කකුතා, නිර්මිතකොට; ඛහුංඅසනිං, බොහෝහෙන; පාතෙසි, හෙළී.

140. වකකායුධංව, සක්අවිසද; ඛිපනො, බිහාලන්නේ; කිඤ්චි, මදවුඋපද්‍රවයකුදු; කාතචෙ, කරන්නව; නාසකඛි, නො හැකිවි; ගහණතබ්බංගහනං, ගතයුතුදෙයක්; අපසානො හි, නොදක්නේම; ඉති, මෙසේ; අබ්‍රවී, කි.

141. සිඛ්ඛන්ත! කොලසිද්ධත්තුමර! මමසන්නකෙ, මාඅයත්වු; ආසනෙ, අස්නෙහි; කසමා, කවරහෙයකින්; ආසිනො, හුන්නෙහිද? ආසනා, (වාගේ) අස්නෙන්; උඨෙහි, නැගිටු; නොචෙ, ඉදින් නොනැගිටිනම්; තථහදයං, තාගේලය; එලෙමි, විදරණයකරමි.

ස න් න ස හි ත .

142. සපාදමුලෙ කීලනනං පසසනනා තරුණං සුතං,
පිතා' වුදිකිති තං වුතනං මෙභතායනනා දයාපරො.
143. තද සො ආසභිවාචං සීගතාදං නදී මුනි,
න ජානාති සයං මය්‍යං දසභාවම' යං ඛලො.
144. සෙන කෙන ටි කමෙවන ජාතො දෙවපුරෙ වරෙ,
සකං ගතිං අජානනනා ලොකජෙට්ඨො' ති මඤ්ඤති.
145. අනන්තලොකධාතුවති සත්තානං හි කතං සුභං,
මය්‍යකපාරමිස්සා'පි කලං නාගඤ්ඤති සොළසිං.
146. තීරවජානො සසො හුත්වා දිස්වා යාවක මාගතං,
පටිත්තාන සකං මංසං පතීතො' ගතිමති දතවෙ.

142. දයාපරො, කාපානත්පරවු හගවත්තෙම; මෙභතා
යනනා, මෙමුච්චිමිත්; වුතනං, (මරහුවිසිත්) කියතලද; හං, ඒහිං
සනතෙපුල; සපාදමුලෙ, තමාපාමුල්හි; කීලනනං, කෙලනාවු;
තරුණං, ලදබොලද; සුතං, දරුවකු; පසසනනා, බලත්තාවු;
පිතා ඉව, පියකුසේ; උදිකිති, (නුවනිත්) ඉවසාබැලිය.

143. අයංඛලො, මෙසෙඛලා; මය්‍යං, මාගේ; දසභාවං අපි,
දස් වද; සයං, තෙමේ; නජානාති, නොදනී; (යසිසිතා)තද, එකල්හි;
සොමුනි, ඒශාක්ෂාමුනිතෙම; ආසභිවාචං, අභිතතාදයවු; සීගතාදං,
උතතමතාදය; නදී, (වක්ෂ්‍යමාණාකාරයෙන්) ප්‍රකාශකෙළේය.

144. වරෙ, උතුම්වු; දෙවපුරෙ, මාරදිවාපුරයෙහි; සෙන
කෙන ටි කමෙවන, ස්වප්‍රමානුකම්පකින්; ජාතො, උපන්නේය;
සකංගතිං, ස්වකීයගතිය; ගෙවත් තමා මතුඅපායෙහි උපදනාබැවි;
අජානනනා, නොදන්නේ; ලොකජෙට්ඨො'ගුති, ලොකජෙය්‍යසා
ගෙක්වෙමිති; මඤ්ඤති, හඟිති.

145. අනන්තලොකධාතුවති, අනෙක්ලෝදහි; සත්තානං,
සත්ත්වයන්විසින්; කතං, රැස්කරණලද; සුඤ්ඤංහි, සුක්ෂාතකම්ප
වනාහි; මය්‍යං, මාගේ; එකපාරමිස්සාඅපි, එකදපාරමිතාවක්
සමබන්ධව; සොළසිංකලං, සොළොස්වනකලාවකුදු; නාගඤ්ඤති,
නොඅඟිති.

146. තීරවජානො, තියරියනවු; සසොහුත්වා, සසකවඋපන්
මමවනාහි; ආගතං, පැමිණියවු; යාවකං, යදියක්හු; දිස්වා, දැක;
සකංමංසං, ස්වකීයශරීරමංසය; පටිත්තාන, පිය; දතවෙ, දෙනු
පිණිස; අගතිමති, වත්නිජාලාමධායෙහි; පතීතො, පැත්තෙමි.

ජී නා ල ඛිකා ර ය .

147. එවං අනන්තකාලෙසු කතදුක්කාරකාරිකං,
කොභි නාම කරෙය්‍ය'ඤ්ඤා අනුමමනො සචෙතනො.
148. එවං අනන්තපුඤ්ඤෙති සිඛං දෙහ මිමං පන,
යථාභූතං අජානනො මනුස්සො' නි භි මඤ්ඤති.
149. නාහං මනුස්සො අමනුස්සො න බ්‍රහ්මා නච දෙවතා,
ජරාමරණං ලොකස්ස දස්සෙතුං පති' ධා' ගතො.
150. අනුපලිතො ලොකෙන ජායො' නතතජ්ජො අහං,
බ්‍රහ්මා බොධිතලෙ හුචා තාරෙමි ජනනං බහුං.
151. සමන්තා ධජ්ජිං දිස්වා සුත්තං මාරං සවාහනං,
සුඛාය පච්චුගච්ඡාමි මා මං ධානා අවාචසී.

147. අනන්තකාලෙසු, අප්‍රමාණකාලයන්හි; එවං, මේඋකතා
සුකාරයෙන්; කත, කළාවූ; දුක්කාරකාරිකං, දුෂ්කරත්වය; අනුම
මනො, උමතුබැවිනි නොසිටියාවූ; සචෙතනො, චෙතනාසම්ප්‍රසුකත
වූ; අඤ්ඤාකොනාම, අන්තර්ගතවීමකින්; කරෙය්‍ය, කරන්
නේද? (නොකරන්නේමැයි).

148. ඉමංදෙහංපන, මේශරීරයවනාහි; එවං, මෙසේ; අ
නන්තපුඤ්ඤෙති, අපමණපින්මනීමයෙන්; සිඛං, පරිනිස්සන්නාවේ;
යථාභූතං, තත්වපරිදි; අජානනො, නොදන්නේ; මනුස්සො
ඉති, මනුෂ්‍යයෙක්යයි; මඤ්ඤතිහි, (මාරතෙම) සිතාමැයි.

149. අහං, මම; මනුස්සොන, මනුෂ්‍යයෙක්නොවෙමි; අම
නුස්සොන, අමනුෂ්‍යයෙක්ද නොවෙමි; නචබ්‍රහ්මා, බ්‍රහ්මයෙක්ද
නොවෙමි; නච දෙවතා, දෙවියෙක්ද නොවෙමි; ලොකස්ස, සුඛ
යාහට; ජරාමරණං, ජරාවහාමරණය; දස්සෙතුං, දක්වාලන්ව;
ඉධපන, මෙහිවනාහි; ආගතො, ආයේවෙමි.

150. අහං, මම; ලොකෙන, ලෝවැස්සන්හා; අනුපලිතො
ජානො, උපලිතවූයේ; අනතතජ්ජො, (අනෙකකුසල්යන්ගේ
අනන්තසංසාරයන් දිනනගෙයින්) අනන්තජනනම්වෙමි; බොධි
තලෙ, ඇසතුබෝරැක්මුලදී; බ්‍රහ්මානුචා, බ්‍රහ්ම; බහුං ජනනං,
බොහෝජනසමූහයා; තාරෙමි, (හවාච්ඡවයෙන්) එතරකරමි.

151. සමන්තා, භාත්පස; ධජ්ජිං, ධවජයෙන් සුක්කවූ;
සවාහනං, ගිරිමෙවුලානම් ඇත්වාහනසනිතවූ; සුත්තං, (මහත්
සෙනාවෙන්) සුක්කවූ හෝ සනනාහසනවූ; මාරං, මරහු;
දිස්වා, බලා; සුඛාය, සුද්ධිභිස; පච්චුගච්ඡාමි, (නුතස්තෙන්
නොනැගිට) ඤාණානුබ්‍රවයට යෙමි; මං, මා; ධානා, මේපලකින්;
මාඅවාචසී, (කිසිවෙක්) පහනොකරයි.

ස ත් ත ස හි ත .

152. යං තෙ තං නපසගති සෙතං ලොකො සදෙවකො,
තං තෙ පඤ්ඤාය ගඨිජාමි ආමං පත්තංව අසමනා.
153. ඉච්ඡන්තො සාසපෙ ගබ්භෙ වඩ්ඛමාමි ඉතො විතො,
ඉච්ඡන්තො ලොකධාතූංහි අත්තභාවෙන ඡාදයෙ.
154. එතෙ සබ්බෙ ගභෙඤාන චුණ්ණිතුං අච්ඡරාය හි,
අත්ති ථාමබ්බං මයං පාණ්ණායො න වට්ඨති.
155. ඉමස්ස ගණ්ඨපපාදස්ස ආයුධෙන බලෙන කිං,
මයං හි තෙන පාණෙන සලලාපො' පි න යුජ්ජති.
156. පලලංකං මම භාවාය කිම ඤෙඤාති ධ සකකිනා,
කම්පනා මද්දියා දුතා සකකි භොති අයං මහි.
157. ඉති වතා දහකිණං බාහුං පඨවියා අවනාමසී,
තද්දා කම්පිත් පඨවී මහාසොයො අජායථ.

152. සදෙවකො, දෙවියන්සහිතවූ; ලොකො, ලෝවැසිතෙමි; තෙ, තාසතුටු; එතං, මේ; යංසෙතං, යම්සේනාවක්; නපසගති, නොමසීද; හෙවත් අනිභවනයකරලීමට අපොහොසත්ද; (අහං, මම;) අසමනා, පාණ්ණයකින්; ආමං පත්තං ඉව, අමුමැටි බදුනක් බිඳින්නකුමෙන්; තෙ, තාගේ; තං, ඒසෙනාවකරා; පඤ්ඤාය, (මාගේ) ප්‍රඥබලයෙන්; ගඨිජාමි, (මේ අස්තෙහිම හිඳ) පැමිණෙමි.

153. (අනතුරුව බුදුන්ගේඉදුබලය දක්වන්නෝ 'ඉච්ඡන්තො' යනාදිය කියත්;) ඉච්ඡන්තො, කැමැතිවන්නේනම්; සාසපෙගබ්භෙ, සම්පබ්බයක්තුල; ඉතොවිතො, ඔබ්බෙනාම; වඩ්ඛමාමි, සත්වන් කරමි; ඉච්ඡන්තො, කැමැතිවන්නේනම්; ලොකධාතූංහි, දශසහ ශ්‍රීලොකධාතුව; අත්තභාවෙන, (ව්‍යාමමානවූ) ආත්මභාවයෙන්; ඡාදයෙ, වසාලමි.

154. එතෙ සබ්බෙ, මේ සියලුමරසෙන්; ගභෙඤාන, අල්වා ගෙණ; අච්ඡරායති, අසුරාසනකින්ම; චුණ්ණිතුං, සුණුකරත්ව; මයං, මට; ථාමබ්බං, දැඩිවූගර්භයකිස; අත්ති, ඇත්තේය; (එසේ නමුදු) පාණ්ණායො, අනුන්දිවිතැසීම; නවට්ඨති, නොවට්ඨයි.

155. ඉමස්ස, මේ; ගණ්ඨපපාදස්ස, ගැඬවිලාපිණිස; ආයුධෙන, අවියකින් හෝ; බලෙන, කායබලයකින්හෝ; කිං, ප්‍රයොජන කිමිද? තෙනපාණෙන, ඒතැඬවිල්පණුවා සමග; සලලාපොඅපි, බස්දෙඩ්මත්; මයං, මට; නයුජ්ජති, අයුතුමැයි.

156. පලලංකං, මේ අපරාජිතපය්‍යිකය; මමභාවාය, මා සතුබවට; මද්දියාදුතා, මද්දිදෙවියදීමෙන්; කම්පනා, සැලකාමු; අයං, මේ; මහි, අප්‍රාණිකපාවිච්ඡය; සකකිභොති, සාක්ෂිවන්නිය; (එහෙයින්) ඉධ, මෙහිලා; ඤෙඤාන සකකිනා, සෙසු ස ප්‍රාණින්ගේ සාක්ෂියකින්; කිං, කවරප්‍රයොජනද? (ප්‍රයොජනනැත්තේමැයි.)

157. ඉති, මෙසේ; වතා, වදුරා; දහකිණං' බාහුං, දක්ෂිණ ශ්‍රිභස්තය; පඨවියා, පොළොවට; අවනාමසී, නැමුණේක; තද්දා, එවේලෙහි; පඨවී, මිනිසත්තොමෝ; පකම්පිත්, (කුඹල්සකක් මෙන්) සැලිය; මහාසොයො, මහත්වූරාවද, අජායථ, පහළවී.

ජීනාලංකාරය.

158. පඨවිකොසෙන ආකාසො ගජජී තතතාසනී ඵලී,
තසමිං මජ්ඣගතො මාරො සපරිසො භයතජ්ජනො.
159. මහාවාතසමුද්ධුතභසමං' ව විකිරියථ,
මහාකොසො අජායිත්ථ සිඬ්ඛන්සං ජයො ඉති.
160. තං තාදිසං දෙවවරං යසස්සිං.
මනුසසභුතො හි කථං ජිනෙය්‍ය,
තසමා හි සො' නන්තජිනො' ති වුතො
අනන්තාඤ්ඤෙය්‍යසු පවත්තපඤ්ඤො.
161. තසමා හි සො පඤ්චපතිට්ඨිතෙන
නමස්සනීයො අසිපාරගෙන,
පයොජන ඤාඤා හි අත්ථි කිඤ්චි
සිසවපි ඡෙත්වාන' භිජුජනීයො.

ඉති සාමුප්පතානඤ්ඤානනිදනෙ ජීනාලංකාරෙ
මාරවිජයදීපනිභාථා නිට්ඨිතා

158. පඨවිකොසෙන, පෘථිවිතාදයෙන්; ආකාසො, අභස්කුස; ගජජී, (රත්වූ කබලෙක බහාලූ විරූයක්සේ) ගජජනාකෙළේය; තතතාසනී, (ගිනිඇවිලගත් අඟුරුරූයක්සේ) දිලියෙනවිදුලිද; ඵලී, ගැසිය; තසමිං, එහි; මජ්ඣගතො, අභස්පොළෝදෙකඅතරසිටි; මාරො, වශවතීතිමාරයා; සපරිසො, පිරිස්සහිතව; භයතජ්ජනො, (තවගට රක්ෂාසථානයක් පිළිසරණක් නොලදින්) බියෙන් තැති ගත්තේ:—

159. මහාවාත, ප්‍රවණ්ඩවාතයකින්; සමුද්ධුත, ඔසවාගත්; භසමං ඉව, හලුමෙන්; විකිරියථ, විසිරෙනුලැබිය; සිඬ්ඛන්සං, සිදු ගත්තව; ජයොඉති, ජයඅත්වියයි; මහාකොසො, මහත්ඔල්වර ගඩෙක්; අජායිත්ථ, වුයේය.

160. තාදිසං, උක්තප්‍රකාරවූ; යසස්සිං, යසපිරිවරඇත්තාවූ; දෙවවරං, දෙවියන්ට ශ්‍රේණිවූ; තං, ඒමරදෙවිපුත්; මනුසසභුතො, මනුෂ්‍යව උපන්නෙක්; කථංහි, කෙසේනම්; ජිනෙය්‍ය, පරදවන් නේද? (නොපරදවන්නෙමැති) තසමාහි, එහෙයින්වනාහි; සො, ඒමහාපුරුෂනෙම; අනන්තාඤ්ඤෙය්‍යසු, අප්‍රමාණඤ්ඤයවස්තුවිෂයෙ හිලා; පවත්තපඤ්ඤො, පැවතිප්‍රඤ්ඤාහි; අනන්තජිනොඉති, අ නන්තජිනයයි; වුතො, කියනලද්දේයි.

161. තසමා, එහෙයින්; අසිපාරගෙන, කඩුසරමෙහිකෙල පැමිණියහුවිසින්; සො, හේයඒවඤ්ඤානෙම; පඤ්චපතිට්ඨිතෙන, පසගපිහිටුවීමෙන්; නමස්සනීයොහි, වෑන්දයුත්තේමය; අසසහි, ඒ සඒඤ්ඤාත්වවනාහි; කිඤ්චිපයොජනඤ්ච, මදප්‍රයොජනයක්වත්; අත්ථි, ඇත්තම්; සිසංඅපි, හිසපවා; ඡෙත්වාන, සිදු; අභිජුජනීයො, (එයින්ද) ගහපත්ව පිදියුත්තේයි.

සාමුප්පත, හුදිජනයන්ට; ආනඤ්ඤාන, සන්තොෂගෙණදීමට; නිදනෙ, කාරණාවූ; ජීනාලංකාරෙ, ජීනාලංකාරනම්ප්‍රකරණ යෙහි; මාරවිජයදීපනිභාථා, මාරවිජයප්‍රකාශිතභාථාවෝ; ඉති, මෙතෙකින්; නිට්ඨිතා, නිමිශාග.

ස න් න ස හි ත .

162. පුරතො ගව්‍යති වෘක්‍ෂ රජතවකකං' ව අමබරෙ,
සහසාරංසි සුරියො පච්ඡිතෙන්' පගව්‍යති.
163. මජ්ඣෙ බොධිද්‍රව්‍යව්‍යතනා පලලභික අපරාජිතෙ,
පලලභිකන නිසිදිත්‍වා ධම්මං සමමසනෙ මුනි.
164. සකෙකා තසමිං බණ්ණ සඛිං ධම්මෙනා' ව' භිධ්‍යාවති,
බ්‍රහ්මා තියොජනං ඡතනං ධාරෙති මුනිමුද්ධති.
165. මණිතාලවණං භුසිතො සුයාමො වාලවිජනිං,
නානාමහලහණධාති ගහිතා සෙසදෙවතා.
166. එවං දසසහස්සිමති සකකාමුග්ගාදි දෙවතා,
සඛිංදීති ධම්මෙනා' ව වකකවාලමිති පුරසුං.

162. වෘක්‍ෂ, නිසසුරුතෙම; රජතවකකංඉප, රිදිමුවාසකක්
මෙන්; අමබරෙ, අගස්ති; පුරතො, පෙරදිගින්; ගව්‍යති, උදාව;
සහසාරංසි, දහස්ගණන්රැස්ඇති; සුරියො, සුයෑතෙම; පච්ඡිත
න, පැළඳිගින්; අපගව්‍යති, බසිසි.

163. මජ්ඣෙ, මේඅතර; මුනි, සමමසනවගන්සේ; බොධි
ද්‍රව්‍යව්‍යතනා, බොධිදැමසෙන්වැසුනාවූ; අපරාජිතෙ, කෙලෙස්සතු
රන්විසින්තොපරදවනලද; පලලභික, පයෑකියෙති; පලලභික
න, පලක්බැඳීමෙන්; නිසිදිත්‍වා, වැඩහිද; ධම්මං, නවලොවුතුරා
දහම; සමමසනෙ, සමමසීනසකරයි.

164. තසමිං බණ්ණ, එකෙණෙහි; සකෙකා, ශක්‍රතෙම; සඛිං,
විජසුතතරනම් සක; ධම්මෙනා එව, පිඹින්නම; භිධ්‍යාවති, ඉදි
රියවදිවෙයි; බ්‍රහ්මා, සහමනීනම් මහාබ්‍රහ්මතෙම; තියොජනං,
භුන්යොදුන්රැස්වූ; ඡතනං, ධවලවජ්‍යය; මුනිමුද්ධති, බුදුන්හිසව,
ධාරෙති, දරයි.

165. භුසිතො, සනඬුසිතනම් දෙවිපින්; මණිතාලවණං,
මිණිමුවාතල්වැටක්ද; සුයාමො, සුයාමනම් දෙවිපින්; වාලවිජනිං,
වල්විදුනාවක්ද; සෙසදෙවතා, සෙසුදෙවියෝ; නානාමහලහණධා
ති, (සුජාතීවූ) නොසෙක්මහලහණධාන්ද; ගහිතා, (බුදුපුද
පිණිස) ගන්නාහුයි.

166. එවං, මෙසේ; දසසහස්සිමති, දසදහස්සක්සක්වලෙහි; සකකා
මුග්ගාදිදෙවතා, ශක්‍රබ්‍රහ්මාදිදෙවියෝ; සඛිංදීති, සක්ආදීන්; ධ
ම්මෙනාඑව, පිඹින්නම; වකකවාලමිති, මේමගුල්සක්වලෙහි;
පුරසුං, රැස්වුහ.

ඒ. කාල ධර්මය.

167. මඩුලානි ගහෙනාන නිට්ඨනානි කාචි දෙවතා,
ධජමාලා ගහෙනාන තථා පුණ්ණසවාදයො.
168. තත්ත නව්වනානි ගායනානි සෙලෙනානි වාදයනානි ච,
දෙවා සත්භග්ගසිමිති තුට්ඨගට්ඨා පමොදිතා.
169. ධම්මාමතරසස්සාදං ලභිස්සාම' ස්ස සන්තිකෙ,
නග්ගාමතරසස්සාදං පාරිභීරස්සව පසසිතුං.
170. ජරාමරණකන්හාරා සොකොපායාස සලලතො,
මොවෙති කාමපාසමා දෙසෙන්නො අමතං පදං.
171. ඉති තුට්ඨති දෙවෙති පුජ්ගන්නො නරාසභො,
කිස්සි පුජං අවින්නොන්නො වින්නොන්නො ධම්මමුත්තමං.
172. සබ්බස්සාධිතො සන්නො සිඬ්ධිස්සො අපරාජිතො,
චක්කවාලසිලාසානිපාකාමර' තිමනොරමෙ.

167. කාචිදෙවතා, ඇතැම්දෙවියෝ; මඩුලානි, මඩුලු
වසතුන්ද; කාචිදෙවතා, කිසිදෙවිකෙනෙක්; ධජමාලා, ධජමා
ලාවන්ද; ගහෙනාන, රැගෙන; නිට්ඨනානි, සිටිත්; තථා, එසේම;
කාචිදෙවතා, සමහරදෙවියෝ; පුණ්ණසවාදයො, පුන්කලසාදිය;
ගහෙනාන, ගෙන; නිට්ඨනානි, සිටිත්.

168-169-170. දසසභසිමිති, දසදහස්සත්සත්වල; දෙවා, දෙ
වියෝ; අස්සසන්තිකෙ, මේ කරග්‍රෙෂ්ඨයාගේ හමුවෙහි; ධම්මාමතර
සස්සාදං, සදහම්අමාරසවිදීමද; නග්ගාමතරසස්සාදං, නුවන්පිළිබ
ඳඅමාරසවිදීමට; පාරිභීරස්සව, පෙළහරද; පසසිතුං, දක්නට; ල
භිස්සාම, ලබන්නෙමු; (භවං, නිද්‍රකානෙනි!) අමතං පදං, නිවීම
ණපදය; දෙසෙන්නො, ප්‍රකාශකරමින්; ජරාමරණ, ජරාමරණ
නැමැති; කන්හාරා, දුගීවාගීයෙන්ද; සොකොපායාස, යොකලපා
යාසනැමැති; සලලතො, හුලිත්ද; කාම, පස්කම්නැමැති; පාසමා,
මලසුඬුවෙන්ද; මොව ඉති, (අප) මුදවයි; තත්ත, ඒබෝමැඬදී;
තුට්ඨගට්ඨා, තුටුපහටුව; පමොදිතා, ප්‍රමුදිතව; නව්වනානි, නවති;
ගායනානි, ගීතියති; සෙලෙනානි, (මුවෙන්) ලස්සෙලුම්හඬකෙරෙහි;
වාදයනානිව, වාදයදකෙරෙත්.

171. ඉති, මෙසේ; තුට්ඨති, සතුටුව; දෙවෙති, දෙවියන්
විසින්; පුජ්ගන්නො, පුදනුලබන්නාවූ; නරාසභො, නරොත්තම
යෙම; කිස්සිපුජං, මදපුජාවකුද; අවින්නොන්නො, නොසිතමින්;
උත්තමංධම්මං, ග්‍රෙෂ්ඨධම්ම; වින්නොන්නො, නුවනින් සලකන්නේ.

172. සබ්බස්ස, (සමුදාධිසමධිගමයට ගෙනුටු) සියලුඅපි;
සාධිතොසන්නො, නොඅඩුව සිදුකරණලද්දේම; සිඬ්ධිස්සො, -(එහෙ
සින්ම) සිඬ්ධිසංවිච්ඡාරණාත්මනා; අපරාජිතො, කෙලෙස්සතු
රන්දිනුයේ; චක්කවාලසිලා, චක්‍රවාටපඵලනැමැති; සානිපාකාමර,
ජවනිකාවකින් වටකිරීමැති; අතිමනොරමෙ, ඉතාසිත්කලුටු.

සත්තසතිත.

173. තාරාමණිවිතාකාස විතානෙ වඤ්ඤිපකෙ,
තාතාරතනවිජ්ජානෙ මාලාගකාදි පුජිතෙ.
174. දෙවෙහි ඡණ්ඨෙහි සුථෙ මඛලගිනියා,
චක්කවාලසුපාසාදෙ බොධිමණ්ඩ මහාතලෙ.
175. බොධිරුක්ඛමණිවජ්ජනෙ පලලභික අපරාජිතෙ,
නිසිනෙනා පඨමෙ යාමෙ පුරිමංජාතිං අනුසාරි.
176. නාමරූපාන මුප්පනති සුද්ධිංගො ගොති තෙනි' ධි,
සක්කායදිට්ඨි තෙන' සුභ පභිණ්ණ ගොති සබ්බසො.
177. තතො හි දුතියෙ යාමෙ යථාකමුච්ඡතෙ සරී,
සුද්ධිංගො ගොති තෙන' සුභ කම්මකෙලසෙහි සමභවං.

173. තාරා, තරුවාලනාමැති; මණිවිත, මැණික්මඛිකනලද; ආකාස, අභස්තාමැති; විතානෙ, වියනක්ඇති; වඤ්ඤ, වඤ්ඤමණිල නාමැති; ඤිපකෙ, ප්‍රදීපයක්ඇති; තාතාරතන, තන්රුවනින්; පජ්ජානෙ, උදුල්වූ; මාලාගකාදි, මල්සුවඳආදියෙන්; පුජිතෙ, පුදනලද්දවූ.

174. දෙවෙහි, දෙවියන්විසින්; ඡණ්ඨෙහි, සැණබෙරවලින් ද; මඛලගිනියා, මඛලගහායනාවලින්ද; සුථෙ, සොභාකරණ ලද; චක්කවාලසුපාසාදෙ, චක්‍රවාටනාමැති මනාප්‍රාසාදඇති; බොධිමණ්ඩ, මහාතලෙ, බොධිමණ්ඩනාමැතිමහාතලඇති.

175. බොධිරුක්ඛ, බොධිදූමනාමැති; මණිවජ්ජනෙ, මණි සැත්ඇති; අපරාජිතෙ, (කෙලෙස්සතුරන්විසින්) නොපරදවනලද; පලලභික, පයඝිකයෙහි; නිසිනෙනා, වැඩහුන්සේක්; පඨමෙ යාමෙ, පෙරයමිහි; පුරිමං ජාතිං, පූජ්‍යවනිවාසානුසාරිය; අනුසාරි, සිහිකළසේක.

176. ඉධ, මෙහිදී; තෙන, උන්වහන්සේ විසින්; නාමරූපානං, නාමරූපදෙදෙනාගේ; උප්පනති, ඉපැත්ම; සුද්ධිංගොති, මනාවදක්නාලද්දීවේ; නෙන, ඒගෙතුටෙන්; අසුභ, උන්වහන්සේගේ; සක්කායදිට්ඨි, (විංශතිප්‍රභේදවූ) සත්කායදූෂිතොමෝ; සබ්බසො, සමුච්ඡායෙන්; පභිණ්ණොති, පහවූයේවෙයි.

177. තතොහි, ඉක්බිත්තෙන්වනාහි; දුතියෙයාමෙ, මැදුම් යමිහි; යථාකමුච්ඡතෙ, කමානුරූපපරිද්දෙන් උපදනාසමයන්; සරී, සිහිකෙළේය; තෙන, ඒගෙතුටින්; අසුභ, උන්වහන්සේවිසින්; කම්මකෙලසෙහි, කම්කෙලසදෙහින්; සමභවං, ඉපැත්ම; සුද්ධිංගොති, මනාවදක්නාලද්දේවෙයි.

ජී නා ල ඛිතා ර ය .

178. කඛිඛාචිතරණී නාම ඤාණං තං සමුපාගතං,
තෙන' සෙසා පභිසිත්ථ කඛිඛා සොළසධා සිතා.
179. තතො සො තතිසෙ යාමෙ වාදසමින අසසසතො,
සො පටිච්චසමුප්පාදෙ ඤාණ මොකාරසී මුනි.
180. අවිජ්ජාදාසනුලොමෙන ජරාදිපටිලොමතො,
සමමසනො යථාභූත ඤාණදස්සන මාගමී.
181. කප්පකොට්ඨසතෙනා' පි අප්පමෙය්‍යාසු ජාතිසු.
ලොභං අසෙසදුතෙන විනාසෙතො පුනපුතං.

178. සමුපාගතං, (උක්කප්පකාරයෙන්) ප්‍රතිලාභස්කරණලද හෝ එළඹිසිටි; තංඤාණං, ඒඤාය; කඛිඛාචිතරණීනාම, කාචි කඛාචිතරණීනම් (චේ) තෙන, ඒතෙතුවෙන්; සොළසධාසිතා, ("අහොසිං නුඛො අහං අතීතවධානං" යනාදීන්) සොළොස්ආකාරයකින්සිටියාවු; අසෙසාකඛිඛා, සියලුසැක; පභිසිත්ථ, පහවනුලැබිය.

179. තතො, ඊටඅනතුරුව, සොමුනි, එයාකෘත්‍යමුනිතෙම; තතිසෙ යාමෙ, පශ්චිමයාමයෙහි; වාදසමින, අවිද්‍යාදිඅවිසවදෙදු සක්ආති; පටිච්චසමුප්පාදෙ ප්‍රතිත්තසමුත්පාදවක්‍රයෙහි; අසසසතො, තීරවගෙමවශයෙන්; ඤාණං, ඤාය; මොකාරසී, (අනුලොම ප්‍රතිලොමවශයෙන්) බැස්විය.

180. අවිජ්ජාදි, අවිද්‍යා-සංස්කාර යනාදිවශයෙන්; අනුලොමෙන, අනුලොමවශයෙන්ද; ජරාදි, ජරා-මරණ යනාදිවශයෙන්; පටිලොමතො, ප්‍රතිලොමවශයෙන්ද; සමමසනො, සමමථිතයකරන්නේ; යථාභූතඤාණදස්සනං, යථාභූතයෙන්දතසුභූ ඤාදඨිතයයි කියනලද ආයතීවාගීය; ආගමී, අවබෝධකලසේක.

181. (තමුන් පෙර සිහිනෙන්වත් නුදුටු සාක්ෂාත්තොකලාවු සුක්ඛවතරවු පරමගමිතරවු ඤාදඨිතය ගුරුපදෙශරහිතව මුත් වහන්සේටම කුචරගෙයකින් සිදුවීද යන ව්‍යාදනාව සිත තබා එය විකාරකරන්නෝ "කප්පකොට්ඨසතෙන" යනාදිය කියත්,) කප්පකොට්ඨසතෙනාපි, කප්කෙලසියයකිකුදු; අප්පමෙය්‍යාසු, ප්‍රමාණකලනොහැකිවු; ජාතිසු, ජාතීන්හි; ගෙවත් කුලපලක්ඛණත් අධිකෘතාචෑති සාරාසඛිතයෙන්හි; අසෙසදුතෙන, (දිවිප්‍රවානොතනා) සියලුදේදීමෙන්; ගෙවත් දුනපාරුමිතාවෙන්; ලොභං, (ඒ ඒ වස්තු අරමුණුකොට උපදනා) ලොභය; පුනපුතං, නැවත නැවත; විනාසෙතො, විමෙශයෙන් නසුම්හි.

සත්තසතිත.

182. සීලෙන ඛනිමත්තාය කොධං දෙසං නිවාරයං,
පඤ්ඤාය මොහං ඡෙත්වාන මිච්ඡාදිට්ඨං තථෙව්ව.
183. ගරුපසෙවතා ධම්මච්චිකිච්ඡං විනොදයං,
මානුඤ්චමං විනොදෙනතා කුලෙ ජෙට්ඨාපවාසිකා.
184. නෙක්ඛිලේමන විනාසෙනතා කාමරාගං පුනපුනං,
සංවේන ව විසංවාදං කොසල්පං චිරියෙන ව.
185. එවං දුකාදිතා තං තං කිලෙසඛං විනොදයි,
සුවංසිතා මහාපඤ්ඤා කථං සනතිං න රුහති.
186. සුදුකකරං කර්මාන දුකාදිං පඤ්ඤං පුරෙ.
න කිඤ්චි හවසමපතතිං පඤ්ඤා සොධි මුත්තමං.

182. තථාච්ච, එසේම; සීලෙන, සීලපාරමිතාවෙන්; කොධං, (කිපීම් ලක්ෂණකොට ඇති) ක්‍රොධයද; ඛනිමත්තාය, කොන්ත-
-මෙහි යතපාරමිතාදෙකින්; දෙසඤ්ඤා, (දුෂ්ඨම් ලක්ෂණකොට
ඇති) වෙෂයද; නිවාරයං, වළකමින්; පඤ්ඤාය, ප්‍රඥපාරමිතාවෙන්;
මොහං, (මුද්‍රාවිම් ලක්ෂණකොට ඇති) මොහයද; මිච්ඡාදිට්ඨඤ්ඤා,
(චිරිත දැනිය ලක්ෂණකොට ඇති) මිච්ඡාදිට්ඨයද; ඡෙත්වාන, සිද.

183. ගරුපසෙවතා, (බුදු පසේවුදු ආදි මහාපාණවත්) ගරු
ජනාශ්‍රයෙන්; ධම්මච්චිකිච්ඡං, ධම්මෙහිලා පවත්නාසාකය; විනො
දයං, දුරලමින්; කුලෙ, කුලයෙහි; ජෙට්ඨාපවාසිකා, (වැඩිමහල්
ලත්වහා මව්පියාදි කුලවතුන්ට වැඩිම පිදිම ආදිවූ) ජෙට්ඨාප
වාසනායෙන්; මානුඤ්චමං, මානසයා උඤ්චතාවය; විනොදෙනතා,
පහකරමින්.

184. නෙක්ඛිලේමන, නෙක්ඛිලම්පාරමිතාවෙන්; කාමරාගං,
දුභානුරාගය; පුනපුනං, නැවත නැවත; විනාසෙනතා, වනය
මින්; සංවේන, සත්‍යපාරමිතාවෙන්; විසංවාදඤ්ඤා, මිච්ඡාවචනයන්
ද; චිරියෙන, විශ්වපාරමිතාවෙන්; කොසල්පං, කුසිතතාවයද; (වි
නාසෙනතා, වනයමින් යනු යොදනු.)

185. එවං, මෙසේ; දුකාදිතා; දුකසීලාදිපාරමිතාබලයෙන්;
තං තං කිලෙසඛං, ඒ ඒ කෙලෙසයින්; විනොදයි, පහකෙළේය;
සුවංසිතා, (උකතප්‍රකාරයෙන්) වඩනාලද; මහාපඤ්ඤා, මහත්
ප්‍රඥතොමෝ; සනතිං, නිවාරණය; කථං, කෙසේ; නරුහති, නො
නැඟේද? හෙවත් ප්‍රඥව නිවරණව නතුනොවේද?

186. පුරෙ, පුරිමයෙහි; සුදුකකරං, අතිදුකකරවූ; දුකාදිං,
දුකසීලාදිකුලධර්මයන්; කර්මාන, කොට; කිඤ්චිහවසමපතතිං,
මුදවුදහවසමපතක්; නපඤ්ඤං, නොපතමින්; උත්තමං, උතුමවූ;
ඉමාධිං, ඉමාක්කමොධිය; පඤ්ඤා, පැතුසේක,

ජී නා ල ඛිකා ර ය .

187. පණ්ඩිතමති පටිථාය කතං පුඤ්ඤඤච පඤ්ඤාං,
එකඤ්ඤා දුනි සමපතනං දෙනි බොධි මසංසයං.
188. හතො සො සබ්බසංඛාරො අනිච්චදුක්ඛනන්තො,
සමමයං අනුලොමෙන නිබ්බාණං සමුපාගමී.
189. සවාසනෙ කිලෙසෙ සො ක්කාපපෙතො' ඡුතරම්ච ව.
අරහත්තප්පත්තියා සුඤ්ඤා බුඤ්ඤා බොධිතලෙ අනු.
190. පතොතා විමුක්ඛො, වරසෙන ඡතනං
සො පිතිවෙගෙන උදානුදිරසී,
පෙත්තාන මාරො විජ්ජාරි සමඛා
නිබ්බුද්ධවෙතො කදිවාකරො අනු.

187. පණ්ඩිතමතිපටිථාය, පුඤ්ඤයේපටත්; කතං, කලාවු; පුඤ්ඤං, පින්ද; පඤ්ඤා, පඤ්ඤාව, පඤ්ඤාමිද; ඉදුනි, මේ පණ්ඩිතමතියෙහි දී; එකඤ්ඤා, එකඤ්ඤාව; සමපතනං, පැමිණීමේ; අසංසයං, නිසැකව; බොධිං, සමබෝධිය; දෙනි, දනයකරයි.

188. සො, ඒශාකෘත්විතෙම; හතො, එහෙයින්; හෙවත් දුකාදියෙන් ඒ ඒ කෙලශාභගයන් පහකළහෙයින්; සබ්බසංඛාරො, සියලුසංස්කාරයන්; අනිච්ච, (උදයව්‍යයසාරූපහෙයින්) අනිත්‍ය වශයෙන්ද; දුක්ඛ, (දුක්ඛදයකභාවයෙන්) දුක්වශයෙන්ද; අනන්තො, (අවසරවැන්නියෙන්) අනාභවවශයෙන්ද; අනුලොමෙන, අනුලොමවශයෙන්; සමමයං, සමමගීතයකරමින්; නිබ්බාණං, නිව්‍යාණය; සමුපාගමී, අවබෝධකළසේක.

189. සො, ඒශාකෘත්විතෙම; සවාසනෙ, වාසනාසහිතවු; කිලෙසෙ, සෙසුකලයෙන්; අඡුතරම්ච, සමුපාගතයකුදු (තොතො) ක්කාපපෙතො, (අභිනවාගීඤ්ජනසෙන්) දවමින්; අරහත්ත ප්පත්තියා, අභිත්ථලයට පැමිණීමෙන්; සුඤ්ඤා, පිරිසිදුසිත්ඇත්තේ; බොධිතලෙ, බෝවාඩදී; බුඤ්ඤා අනු, බුදුබුද්ධියේක.

190. සො, ඒසමසක්සලබ්ධතෙම; විමුක්ඛො, අභිත්ථලවිමුක්ඛයෙහි කියනලද; වරසෙන ඡතනං, උත්තමයෙවනච්ඡත්‍රය; පතොතා, ලදසේ; පිතිවෙගෙන, පිතිවෙගෙන්; උදානං, “අභෙකපානිසංසාරං” යනාදි ප්‍රිතිවාකය; උදිරසී, ප්‍රකාශකෙළේය; මාරො, පස් මරුන්; පෙත්තාන, පරදවා; විජ්ජාරිසමඛා, දිනුසතුරුසෙන් ඇත්තේ; නිබ්බුද්ධවෙතො, ත්‍රිවිධබුද්ධිසංක්‍රමයට; එකදිවාකරො, අභි නියසුයෙයින්; අනු, වි.

සත්තසතිත.

191. රාජධිරාජා පන මෙව මාසී
නිජතනධාරී වරධමමරාජා,
මහාසහසසිමති ව ලොකධාතුයා
සරෙන විඤ්ඤාපසිතුං සමන්තො.
192. "බුධාලොකාලොකෙ ලොකෙ
ජාතො සන්තො කොත්ථමන්තො,
බුධං බුධං ඔසා නිණ්ණං
සඤ්ඤා පඤ්ඤා කො නො වන්තො."
193. භජ්තං චජ්තං පවතං භවතං
ජහිතං ගහිතං සමලං අමලං,
සුගතං අගතං සුගතිං අගතිං
නමිතං අමිතං නමති සුමති.

ඉති සාමුප්පනානුදානානිදුතෙ ජිනාලඛනාථෙ
අභිසම්මොඛිදීපනී ගාථා නිට්ඨිතා.

191. එවං, මෙසේ; රාජාධිරාජා, (මනුෂ්‍ය-දෙව-බ්‍රහ්ම යන තුන්ලොව රජුන්ව) ශ්‍රේෂ්ඨරාජන්වූ; නිජතනධාරී, (මනුෂ්‍ය-දෙව-විමුක්ති යන) ත්‍රිවිධජත්‍රධාරීවූ; වරධමමරාජාආසී, උත්තමධර්මරාජ යෙක්වී; සො, ඒසම්මඤ්ඤාම; මහාසහසසිමති ලොකධාතුයා, මහා සහස්‍රලොකධාතුවෙහි; (වැසියන්ගෙන්) සරෙන, බ්‍රහ්මසාරනගා දෙශනාකිරීමෙන්; විඤ්ඤාපසිතුං, ධර්මවිමර්ශනකරවත්ව; සමන්තො ව ආසී, පොහොසත්ද ව.

192. බුධාලොක, වරණාදිපච්චිධබුධතෙජසින්; ආලොකෙ, දීපතිමත්වූ; ලොකෙ, ලෙවිහි; ජාතො, උපන්නාවූ; අනුමන්තො, උමතුනුවූ; කොසන්තො, කවරසකියෙක්ද; සඤ්ඤා, ශ්‍රද්ධාසම්ප්‍රසන්න වූ; පඤ්ඤා, ප්‍රඥාසම්පන්නාවූ; කොසන්තො, කවරසකියෙක්ද; ඔසා, (කාම-භව-දූෂට-අවිද්‍යා යන) චතුරොසයෙන්; නිණ්ණං, එ තරවූ; බුධං, සම්මේදන්තාවූ; බුධං, සම්මඤ්ඤාවරයා; නොවන්තො නොවදින්නේද? (වදින්නේමැයි.)

193. පවතං, විවේකසථානය; භජ්තං, සෙවියාවූ; භවතං, ගෘහ්‍යන්; චජ්තං, හැරියාවූ; සමලං, රාගාදිපාපමලය; ජහිතං, පහකළාවූ; අමලං, නිෂීලවූ සම්මොඛිය; ගහිතං, අවමොඛකළාවූ; සුගතං, නිෂීණයව; සුගතං, යහපත්වෙතියාවූ; අගතිං, ඡන්ද්‍රාදි අග නියකව; අගතං, නොගියාවූ; නමිතං, (දිව්‍යබ්‍රහ්මාදීන් විසින්) නමස්කාරකරණලද; අමිතං, අප්‍රමාණගුණොපෙතවූ හෝ අසද්‍ය වූ සම්මඤ්ඤා; සුමති, ප්‍රඥාතෙම; නමති, නමස්කාරකරයි.

සාමුප්පන, හුදිජනගෙන්ව; ආනුදාන, සන්තොසගෙනදීමව; නිදුතෙ, කාරණාවූ; ජිනාලඛනාථෙ, ජිනාලඛනාරනම් ප්‍රකරණ යෙහි, අභිසම්මොඛිදීපනීගාථා, අභිසම්මොඛියප්‍රකාශිත ගාථාවෝ; ඉති, මෙතෙකින්; නිට්ඨිතා, නිමියාග.

ජීනාලඛකාරය.

194. සමමාසමොධියුණං හතසකලමලං සුඛතො වා නිසුඛං
අධ්‍යාලධං සුලඛං වතමිති සතතං වින්තයනොසා සුමොධිං,
සත්තාහං සත්තමෙවං විවිධඵලසුඛං විනිනාමෙසි කාලං
මුහුමනාරාධිතො සොඉසිපතනවතෙ උත්තාසි ධම්මවක්කං.

195. බ්‍රහ්මසාරං තං කරවිකභාණීං
යච්චන්තං සාධයිතුං සමන්තං,
සබ්බංපියං භූතභිතං වදන්තං
න පුජ්‍යෙ කො'ධි සමෙතනො හි.

**ඉති සාමුප්පනානඤ්ඤනගිදුතෙ ජීනාලඛකාරෙ
දෙසනාඤ්ඤදීපනී ගාථා නිට්ඨනා.**

194. හත, තසකලද; සකලමලං, සියලුපාපමලඇති; සුඛ
තොව, පිරිසිදුවශයෙනුදු; අනිසුඛං, ඉතාපිරිසිදුවූ; සමමාසමොධි
යුණං, සමීඥතාඥනය; අධ්‍යා, එකාන්තයෙන්; ලඛං, ලද්දේය;
වත, එකාන්තයෙන්; සුලඛං, (සමසක්සමොධියුණය) මනාඋලද්
දේයයි; සතතං, නිතොර; වින්තයනොසා, සිතමින්; සත්තසත්තා
හං, සත්සතිසක්මුලුල්ලෙහි; එවං, මෙසේ; විවිධඵලසුඛං, නො
යෙක්වැදැරුම්පලකවත්සුවයෙන්; කාලං, කල්; විනිනාමෙසි, ඉක්
මවුණේක; (පසුව) කො, ඒසමීඥතෙම; මුහුමන, සහමන්තමි මහා
බ්‍රහ්මයා විසින්; ආරාධිතො, අයදනාලද්දේ; ඉසිපතනවතො, සාමි
පතනාරාමයෙහිදී; ධම්මවක්කංවන්තසි, දම්සක්පැවැත්වුණේක.

195. බ්‍රහ්මසාරං, බ්‍රහ්මයාගේ හඬමෙන් මිහිරිහඬඇති; කරවි
කභාණීං, කොටුලත්වඬදුනාදඇති; යච්චන්තං, යථෙච්චිතයක්;
සාධයිතුං, සිදුකරදෙන්ව; සමන්තං, පොහොසත්වූ; භූතභිතං,
සතුයන්තිතවූ; පියං, දියවූ; සබ්බං, (ඵෙහලොකිකපාරලොකි
ක) සියලුඅභියත්; වදන්තං, ප්‍රකාශකරන්නාවූ; තං, ඒසමීඥයා;
ඉධි, මෙලෙවිහි; සමෙතනො, වෙනනාසලප්‍රසාදනවූ; කොහි, කව
රෙත්වනාහි; නපුජ්‍යෙ, නුපුදන්නේද? (පුදන්නේමැයි.)

සාමුප්පන, හුදිප්පනෙන්ව; ආනඤ්ඤන, සන්තොෂගෙණදීමට;
නිදුතෙ, කාරණාවූ; ජීනාලඛකාරෙ, ජීනාලඛකාරනම් ප්‍රකරණ
යෙහි; දෙසනාඤ්ඤදීපනීගාථා, දෙසනාඤ්ඤනප්‍රකාශකවූ ගාථා
වෝ; ඉති, මෙතෙකින්; නිට්ඨනා, නිමියාහුයි.

සත්තසතිත.

196. ඉඳි ව ආදෙසනානුසාසනී
තිපාටිහිතෙර හගවා වසී අහු,
කතාන අවේරසුපාටිහිතරං
දෙසෙසි ධම්මං අනුකම්පිතං පජං.

197. ඉඳි ව ආදෙසනානුසාසනී
තිපාටිහිතෙර හගවා වසී අහු,
තං තාදිසං ඉභිච්ඡාබ්බණං වරං
අකාසි යො තං සුගතං නමාමි.

ඉති සාධුජනානඤ්ඤානිදුතෙ ජිනාලබ්බාතෙ
තිපාටිහාරියදීපනී ගාථා නිට්ඨිතා.

196. ඉඳි, (“එකොටු හුළා බහුධා හොනි” යනාදීන් දක්වනලද) සාධිප්‍රාතිහායියද; ආදෙසනා, (“ජදිසමි නෙ මනො ඉක්මමි නෙ මනො” යනාදි මෙර මාගේ චිත්තා වාරදුනිම් ලක්ෂණවු) ආදෙසනාප්‍රාතිහායියද; අනුසාසනීව, (එමං විනතෙක එ මා එමං විනතෙක එ” යනාදි සමුඥවරයන්ගේ ධම්මදෙසනා කිරිමසම්බන්ධ) අනුසාසනීප්‍රාතිහායියද යන; තිපාටිහිතෙර, ප්‍රාති හායියිත්‍රයෙහි; හගවා, භාග්‍යවත්තෙම; වසී, පවප්‍රකාරවසියෙත් උපලක්ෂිතවුයේ; අහු, විය; අවේර, ආශවයීමත්වු; සුපාටිහිතරං, මනාප්‍රාතිහායියත්; කතාන, කොට; ඉමංපජං, මේප්‍රජාවට; අනු කම්ප, කරුණකොට; ධම්මං, ශ්‍රියධම්මය; දෙසෙසි, දෙසුයේක.

197. ඉභි, (උකතප්‍රකාර) සාධිප්‍රාතිහායියද; ආදෙසනා, ආදෙසනාප්‍රාතිහායියද; අනුසාසනීව, අනුසාසනීප්‍රාතිහායියද යන; තිපාටිහිතෙර, ත්‍රිවිධප්‍රාතිහායියෙහි; යො හගවා, යම්සමුඥයෙත්; වසී; පවප්‍රකාරවසියෙත් උපලක්ෂිතවුයේ; අහු, විය; තාදිසං, එ බඳුනු; වරං, උතුම්වු; තංඉභිච්ඡාබ්බණං, ඒසාධිච්ඡාමණය. අකාසි, කළයේත්ද. තංසුගතං, ඒසමුඥයා. නමාමි, (සකසා) වදිමි.

සාධුජන, හුදිජනයන්ට. ආනඤ්ඤා, සන්තොසගණදීමට. නිදුතෙ, කාරණවු. ජිනාලබ්බාතෙ, ජිනාලබ්බාරනම් ප්‍රකරණ යෙහි. තිපාටිහාරියදීපනීගාථා, ත්‍රිවිධප්‍රාතිහායියත් ප්‍රකාශක ගා ථාවෝ. ඉති, මෙතෙකින්. නිට්ඨිතා, නිමියාහුයි.

ජ්‍යෙෂ්ඨ උපාය.

198. එවං හි බුධිතත මුපාගතො සො
දෙසෙසි ධම්මං සනරාමරානං,
නානානසෙතා' හිසමෙසි සතෙන
තස්මා හි ඛ්‍යාතො තිභවෙසු නාමො.
199. අද්ධා ලද්ධා ධම්මා ලොකං
දිට්ඨා පතතා ඤාතා සම්මං,
තිණ්ණා රාගා දොසා මොහා
මොමෙසුං තෙ දෙවබ්බහමා.
200. මුනිරාජවරො නරරාජවරො
දිට්ඨි දෙවවරො සුචිබ්බහවරො,
සකපාපහරො පරපාපහරො
සකවුද්ධිකරො පරවුද්ධිකරො.

198. එවංහි, මෙසේම; හෙවත් මාවිසින් මෙහි දක්වනලද ආකාරයෙන්ම. බුධිතතං, බුදුබවට; උපාගතො, පැමිණියාවූ; සො, ඒසමාස්සමබ්බුධිතෙම; සනරාමරානං, දෙවිමිනිස්සහිත සන්තයන්ට; ධම්මං, ශ්‍රීසම්මය; දෙසෙසි, දෙසුසෙසක්ද; සතෙන, සන්තයන්ට; නානා නසෙත, නොගෙක් ක්‍රමයෙන්, හෙවත් එකනාදිසතරක්‍රමයෙන්; අහිසමෙසි, ධර්මාවබෝධය කළසේක්ද; තස්මාහි, එහෙයින්ම; නාමො, ලොකස්වාමිතෙම; තිභවෙසු, භවත්‍රයෙහි; ඛ්‍යාතො, (ගුණමහිමයෙන්) පතලේයි.

199. තෙදෙවබ්බහමා, ඒදෙවිමිනිස්සහිතසන්තයන්; අද්ධා, එකා නතයෙන්; ධම්මාලොකං, සිව්සස්දෙසුමිනාමැතිආලොකය; ලද්ධා, ලැබූ; සම්මං, මනුෂ්‍යත්වය; දිට්ඨා, (ඇසින්රැදක්නාසේ) දුටුවාහු; පතතා, (හස්තනලයට පමුණුවනලද්දක්සේ සිතා) පැමිණියාහු; ඤාතා, (ඥානසෙන්) අවබෝධකළාහු; රාගා, රාගයෙන්ද; දොසා, වෙසයෙන්ද; මොහා, මොහයෙන්ද; තිණ්ණා, එතරවූවාහු; මොමෙසුං, (මුනි රාජවරො යනාදීන් ගියගියතැන) බුදුගුණවර්ණිතකළහ.

200. මුනිරාජවරො, (අපගේ ශාස්තෘන්වහන්සේ) මුනිඥා තතමත්වනසේක; නරරාජවරො, නරෙඥාතතමත්වනසේක; දිට්ඨි, දෙවිලොව; දෙවවරො, දෙවොතතමත්වනසේක; සුචි, පවිත්‍ර වූ; බ්බහවරො, බ්‍රහ්මාතතමත්වනසේක; සකපාපහරො, සවකීය පාපයනුන්නසනසේක; පරපාපහරො, අන්‍යයන්ගේ පවුත් නස නසේක; සකවුද්ධිකරො, ආනාහිවෘතීන්කරණසේක; පරවුද්ධි කරො, පරාහිවෘතීන්කරණසේක.

ස න් න ස හි ත .

201. සනරාමරමුහමගණාභිරුතා
අරහාදිගුණා විමලා විසුලා,
නවධා වසුධා ගගනෙන ගගනා
සකලෙ නිදිවෙ නිහවෙ විසතා.
202. ගෙ පිසා නෙ හගවතො හි අවිනාහියාදි
සුඛාති' සුදුබතරබුඩ ගුණා හි සබ්බෙ,
සබ්බපතො නවවිධෙසු පදෙසු ඛින්නා
වකකාමි' දානි අරහාදිගුණා අහමි.

201. (දිව්‍යමුහමාදීන් විසින් හගවත්තූගේ ගුණකීර්තනය සතු නිවාරයෙන් කළපරිදි සැකවින්දක්වා දැන් නවඅරහාදිගුණකර්තනය පෘථක් පෘථක්ව කළබැව්දක්වන්නෝ “සනරාමරමුහමගණාහි” යනාදිය කියත්) සනරාමරමුහමගණා, මනුෂ්‍යයන් සහිතදිව්‍යමුහමසමූහයාවිසින්; අභිරුතා, කර්තෘකළාව; විමලා, නි මිලවූ; විසුලා, මහත්වූ; අරහාදිගුණා, අහිද්දිගුණයෝ; වසුධා, පොළෝතෙලෙහිද; ගෙවත් මිනිස්ලෙවිහිද; ගගන, අහස්හිද; ගෙවත් දෙවිලෝඛමලෝදෙන්හිද; ගගනා, ගුහාවූ වාහු; (නොයෙක් දෙනාගේ මුඛවලින් නිකර්තයනලද්දහු යනුහි) සකලෙ, දසදහ සක්සක්වලද; නිදිවෙ, දෙවිලොවද; නිහවෙ, හවසුගෙහිද; නවධා, නවාකාරයකින්; විසතා, (මුහුදුපිට බහාලූ තෙලක්සේ) පතලානුහි.

202. හි, (යාමා) යම්ගෙයකින්; අසාහගවතො, ඒවාග්‍ය වත්තූගේ; අවිනාහියාදි, අවිනේතයවූ; (ආදිපදයෙන් ගම්‍යවූ අවෙද්‍ය වූද; අතුල්‍යවූද අවාම්‍යවූද) යෙතෙ සබ්බෙ, යම් ඒකියලු; සුඛ, පිරිසිදුවූවන්අතුරෙන්; අනිසුඛතර, ඉතාමපිරිසිදුවූ; බුඩගුණා හි, බුඩගුණකෙනෙක්වනාහි; සබ්බපතො, සැකෙවින්; ගෙවත් දිව්‍ය මනුෂ්‍යයන්කෙරෙහි නොයෙක් ලෙසින් පතලකීර්තිගුණයන් හ කුලා ජාතිවශයෙන්; නවවිධෙසු පදෙසු, (‘අරහං සමාසමුද්‍යො’ යනාදි) නවවිධපදයන්හි; ඛින්නා, (බුදුහුවිසින්ම) බහනලද්දහුද; අහං අපි, මමද; ඉදානි, මේ ගුණකරණප්‍රසාදවෙහි, අරහාදිගුණ, (ඒ) අහිද්දිගුණයන්; වකකාමි, කියමි.

ජී නා ල ඝිකා ර ය .

203. සො ටි' ධ ජාතො අරහං නිරාසො
සමා තිසල්ලොධි සමනතචක්ඛු,
සමපනනච්ඡාචරණො' සතිණණො,
සමමාගතො සො සුගතො ගතොධි.

204. අවෙදි සො ලොක මිමං පරස්සු
අනුතතරො සාරපි දමමසනෙන,
සදෙවකානං වරසඤ්ච කිච්චං
අකාසි බුද්ධො භගවා විසුද්ධො.

203. සොච, (දුක්ඛපරිද්දෙන් සතුතිකරණලැබූ) ඒමහාපුරුෂ තෙමේද; ඉධ, මේමිනිස්ලෙවිනි; ජාතො, උපන්නේක්; නිරාසො, විතරාහිටු; අරහං, “අහිං” (විය) සො, ඒමහාපුරුෂතෙම; සමමා, යහපත්සේ; හෙවත් අවිරුඬිප්‍රතිපදාවෙන්ගොස්; අතිසල්ලොධි, චතුෂ්පත්තාවබෝධයකලාවු; සමනතචක්ඛු, සමකැස්ඇත්තේ; (විය) (මෙයින් බුදුහු “සමාස්සල්ලොධි” යයි දක්වනලදහ) සො, ඒමහා පුරුෂතෙම; සමපනන, සමාච්චු; විඡාචරණ, අසට්ඨිදුපසලොස් චරණධර්මයන් කරණකොටගෙන; භික්ඛණ්ණො, ඵතරකලාවු චතු රොසඇත්තේ; (විය) (මෙයින් භගවත්හු “විදුචරණසමපනන” ය යිකියනලදහ) සො, ඒමහාපුරුෂතෙම; සමමා, යහපත්සේ; ගතො, (දීපඝිකරාදිබුදුවරයන්මෙන් පිළිවෙත් නොවරදවා) ගියාවු; ග තොධි, (ගුණවශයෙන්හා විෂයවශයෙන්ද) ඉක්මගියමයඝීද්දැති; හෙවත් අප්‍රමාණ ගුණඇති; සුගතො, “සුගත්” (විය).

204. සො, ඒමහාපුරුෂතෙම; ඉමංලොකං, මේලොකයද; පරංලොකස්සු, සෙසුලොකයන්ද; නොහොත් ඉමංලොකං, සවස්සි යසකාමසන්තානායද; පරංලොකස්සු, මෙරමාගේ සකාමසන්තා නයන්ද; අවෙදි, දත්සේන; හෙවත් සියලුසත්ත්වයන්ගේ ආශයානුශය චරිතාබිමුක්තිඉඤ්ඤියපරපයඝීකියදත්සේන; (මෙයින් භගවත්හු “ලොකවිද්” යයි දක්වනලදහ) සො, ඒමහාපුරුෂතෙම; දමමසනෙන, දමනසකටයුතුටු උද්ඝටිතඤ්ඤියකියන්විෂයෙහි; අනු තතරො, අසදුගවු; සාරපි, සාච්චාගකයෙක්; (විය) (මෙයින් බුදුහු “සුරුෂදමසාරපි” යයි දක්වනලදහ) සො, ඒමහාපුරුෂතෙම; සදෙවකානං, දෙවියන්සතිතලෝකයාසමච්චු; වරසඤ්චකිච්චං, උතතමශාසානාකාරය; අකාසි, කළසේන; (මෙයින් භගවත්හු “සත්ථා දෙව මනුස්සානං” යයි දක්වනලදහ) සො, ඒමහාපුරුෂ තෙම; බුද්ධො, අවිදුනාමැතිනිද්‍රාවටපැමිණිප්‍රජාව අභිනමා භීඤ්ඤාවිදුමගේ කීපදවීමෙන් ප්‍රබෝධය කළහෙයින්

ස න් න ස හි ත :

205. ඉති විතතමනනනං කිතතිසමාර සාරං
සකලදසසහසසී ලොකධාතුමති නිව්චං,
උපවිතසුභගෙතුං පසසතා' නනතකාලං
තදිහ සුගතබොධිං සාධුකං විනතනියං.
206. තතකව්‍යාකරණඤ්ච ධම්මවිනයං සුඛා'සි යො පඤ්ඤවා
තෙනා' යං සුවිසාරභූතරචනා විඤ්ඤයතෙ කෙවලං,
ගෙතුඤ්ඤා පි ඵලෙන තෙනව ඵලං සමපසාමානො තතො
බොධිං සද්දහතෙ' ච තසා මහතා වායාමතො සංඝවං.

“බුඛ” (විය) යො, ඒමහාපුරුෂතෙම; හගවා, අපරිමිතකාලයෙක්
හි රැස්කළ භාග්‍යඥතියෙහි “භාග්‍යවන්” (විය) විසුබො, (මේ
කීනවපදයකින් විගුභිය කියනලද හෙයින් ඒමහාපුරුෂතෙම) විශේ
ෂයෙන් පිරිසිදුවිය.

205. ඉති, මෙසේ; සකලදසසහසසීලොකධාතුමති, සියලුදස
දහසක්ලෝද්‍යුති; නිව්චං, සතතයෙන්; විතතං, පතළාවූ; අනනතං,
අපයඝිනනවූ; කිතතිසමාරසාරං, උනතමකීර්තිසමාරයද; අනනත
කාලං, බොහෝකලක්; උපවිත, (දුනඤ්ඤාදිපාරමිතාබලයෙන්)
රැස්කළාවූ; සුභගෙතුං, සුකෘතකම්මයන්ගේ හෙතුද; හෙවත් රැස්
කළාවූ කුශලකම්මයන්ගේ මූලද; ඉහ, මේ ගුණයෙහිලා; පසසතා,
බලන්තසුවිසින්; තං, ඒ; සුගතබොධි, සඵලඥාතාඥනය; සාධුකං
මනාකොට; විනතනියං, සිතියයුතුයි.

206. යො, යමෙක්; තතත. (ප්‍රමාණ ප්‍රමෙයාදි භොගිපද
පීයන් ප්‍රකාශිත) තකීශාසත්‍රයද; ව්‍යාකරණඤ්ච, (අභිවන්තරිද්දෙ
න් ශබ්දප්‍රතිපාදනය උගන්වන) ව්‍යාකරණයද; ධම්මවිනයං, සු
ත්‍රාභිධම්මයන්හා විනයප්‍රඥපතිද; සුඛා, (අභිප්‍රතිබෝධයවනසේ) අ
සා; පඤ්ඤවාආසි, ප්‍රඥසම්ප්‍රසන්නතයෙක්විද; තෙන, ඔහුවිසින්; අ
යං, මේ; සුවි, (තකීව්‍යාකරණනායාලඛකාරාදි ක්‍රමසමන්විතව
අභිප්‍රතිතියමනාසේවනහෙයින්) පිරිසිදුවූ; සාරභූත, (ඵල්ගුපදථි
පරිහාරයෙන් දුක්වූහෙයින්) සාරවූ; නොහොත් ලෝකිකලො
කොත්තරගුණානිශ්ශාධිතෙකසාධනභාවයෙන්) ශ්‍රේෂ්ඨවූ; රච
නා, රචනානොමෝ; කෙවලං, හුදෙක්; විඤ්ඤයතෙ, දනු ලැබේ;
තතො, අනතුරුව; ඵලෙන, බුධිභාවසංකිතාතඵලයකරණකොට
ගෙණ; ගෙතුඤ්ඤා අපි, දුනඤ්ඤාදිහෙතුද; තෙනව, ඵ්දුනඤ්ඤාදි
ගෙතුකරණකොටගෙණද; ඵලඤ්ඤා, බුධිභාවසංකිතාතඵලයද; සමප
සාමානො, හුවනින් සලකා බලන්නේ; මහතා, දැඩිවූ; වායාමතො,
උතසාහසයන්; සමභවං, සිදුවූ; තසා, ඒහගවත්හුගේ; බොධිං,
සමබෝධිය; සද්දහතිඵල, අදහාමැයි.

ජීනාලංකාරය.

207. යො සද්දගන්තො පන තස්ස බොධි,
වුත්තානුසාරෙන යථානුවෙදී,
කථෙති විනොතිව යො මුහුත්තං
ඕහාය පාපානි උපෙති සන්තිං.

208. “සඤ්ඤානං තෙ විනොත්තං තෙ
වජ්ජයං තෙ පුජෙයං තෙ,
බුධාලොකා ලොකෙ ලොකෙ
ජාතෙන තං පඤ්ඤෙන.”

ඉති සාමුප්පත්තානුද්දනාදිනිදනෙ ජීනාලංකාරෙ
නවගුණදිපති ගාථා නිවසිතා.

209. තස්මා හි ජාතොවරකමි තස්ස
ආයතනකෙ මහලවකකවාලෙ,
ගුණෙති වජ්ජති මනොරමෙති
පුජෙමි තං පුජිතපුජිතං පුරා.

207. යො, යමෙක්; තස්ස, ඒවාග්‍යවත්තූගේ; බොධිං,
සමෝධාය වුත්තානුසාරෙන, යටදැක්වුනියාගෙන්; සද්දගන්තො,
අදහන්නේ; යථානුවෙදී, තමාකාරයෙන්දන්නාසුලුයේ; මුහුත්තං,
මොහොතක්කල්; කථෙති, කියාද; විනොතිව, සිතාද; යො,
හෙතෙම; පාපානි, පව්; ඕහාය, හැරපියා; සන්තිං, නිවනට; උ
පෙති, පැමිණෙයි.

208. බුධාලොක, වරණදිපවිධිබුධතෙජසින්; ආලොකෙ,
ප්‍රභාමත්වු; ලොකෙ, ලෙව්හි; ජාතෙන, උපන්නාවු; එතං, මේ
සමෝධාය; පඤ්ඤෙන, පනත්තනුවිසින්; තෙ, ඒ බුධගුණයෝ;
සමෙය්‍යං, ඇදහියයුත්තාග; තෙ, ඒ බුධගුණයෝ; විනොත්තං,
සිතියයුත්තාග; තෙ, ඒ බුධගුණයෝ; වජ්ජයං, වැන්දයුත්තාග;
තෙ, ඒ බුධගුණයෝ; පුජෙයං, පිදියයුත්තාග.

සාමුප්පත්ත, හුදිජතයන්ට; ආනුද්දන, සන්තොසගෙණදීමට;
නිදන, කාරණාවු; ජීනාලංකාරෙ ජීනාලංකාරනම් ප්‍රකරණ
යෙහි; නවගුණදිපතිගාථා, අභිද්ධනවිධිබුධගුණ ප්‍රකාශක ගාථා
වෝ; ඉති, මෙතෙකින්; නිවසිතා, නිමියාහුයි.

209. (මෙසේ හඟවත්තූගේ) ගුණවර්ණනාකොට දන් උන්
මහත්සේව කළයුතුප්පජාවිධි දක්වන්නෝ. “තස්මාහි” යනාදිය
කියත්; හි, (යස්මා) යම්හෙයකින්; (මෝසත්හට සියලු සත්වල
ජාතොවරකයක්මෙන් විද) තස්මා, එහෙයින්; තස්ස, උන්මහත්

ස න් න ස හි ත .

210. සො' හං අඤ්ජනෙ නසමිං චක්කවාලෙ සුඵ්ඵලිනෙ,
ඵලජෙ ජලජෙවා' පි සුගතෙව අගතිකෙ.
211. මනුසොසු අනෙකඤ්ඤානාසනවාපිසු,
පටනෙ හිට්ඨනාසමිං නසමිං සත්තමහාසරෙ.
212. පරිත්තදීපෙ විසභසො මහාදීපෙ සුපුප්ඵනෙ,
සත්තපරිභංගිකෙලෙසු සිතෙරූපබ්බතුත්තමෙ.
213. කුමුදපඤ්ඤාදිති නාගානං හටනෙසු හි,
පාටලාදිති පුප්ඵානි අසුරානං හි ආලයෙ.
214. දෙවෙසු දිබ්බපුප්ඵානි කොවිලාරාදිකානිතු,
ඵවමාදි අනෙකඤ්ඤානාසනෙ ධරණීතලෙ.

සේව; ආයතනකෙ, අයත්චු; ජාතොවරකවහි, ජන්මහාගයක්චු;
මහිගලචක්කවාලෙ, මගුල්සක්ඵලෙහි; භුතෙහි, හටගත්තාචු; මනො
රමෙහි, සිත්අලවත්තාචු; වඤ්ඤා, පුජාහිවසනුවලින්; පුරා, පුජි
යෙහි, පුජනපුජනං, පුජාහිසත්ථිසිත් පුදනුලැබූ; තං, ඒවුදුහු;
පුජෙමි, පුදමි.

210. සො අහං, (සියලුපුජාහිවසනුවලින් වුදුහු පුදනු කැමැති
වූ) ඒමම; අඤ්ජන, මෙකල්හි වනාහි; ඵනසමිං චක්කවාලෙ, මේ
මගුල්සක්ඵලෙහි; සුඵ්ඵලිනෙ, මනාවපිපියාවූ; ඵලජෙ, සොඩ්ගට
ගත්තාචුද; ජලජෙව, දියෙහිහටගත්තාචුද; සුගතෙව, සුවදවත්
වූද; අගතිකෙ, සුවදනැත්තාචුද.

211. මනුසොසු, මිනිස්ලොව; අනෙකඤ්ඤා, නොයෙක්තැන්
හි; නලාක, විල්හිද; උය්‍යාන, උයන්හිද; වාපිසු, වැව්හිද; හිම
විත්තාසමිං පටනෙ, හිමාලයවනයෙහිද; නසමිං, ඒහිමාලයවන
යෙහි; සත්තමහාසරෙ, මහවිල්සතෙහිද.

212. විසභසොපරිත්තදීපෙ, දෙදහසක්කොදෙව්හිද; මහාදී
පෙ, සතරමහවිපයෙහිද; සත්තපරිභංගිකෙලෙසු, සත්කුඵපව්හිද;
සිතෙරූපබ්බතුත්තමෙ, මහාමෙරූපභීතයෙහිද; සුපුප්ඵනෙ, මනාව
හිකසිතවූ (පුෂ්පයන්ද).

213. නාගානංහටනෙසු, නාලොව; කුමුදපඤ්ඤාදිති, කඩු
පුල්ආදිචු; පුප්ඵානි, පුෂ්පයන්ද; අසුරානංහිආලයෙ, අසුරභවන
යෙහි; පාටලාදිති, පළොල්ආදිමල්ද.

214. දෙවෙසු, දෙව්ලෙව්හි; කොවිලාරාදිති, පරසතුආදිචු;
දිබ්බපුප්ඵානි, දිව්‍යකුසුමයන්ද; ඵවමාදි, මේආදිචු; අනෙකඤ්ඤා,
නොයෙක්තැන; පුප්ඵනෙ, පිපියාවූ (පුෂ්පයන්ද.)

ඒ නා ල ඛිකා 6 ය.

215. චම්පකා සලලා නිපා නාගපුනනාගකෙනකා,
වසසිකා මලලිකා සාලා කොවිලාරාව පාවලි.
216. ඉඤ්චරා අසොකාව කණිකාරවකුලානි ව
පද්මා පුණ්ඩරිකා ව සොගනිකුමුද්දපපලා.
217. එතෙ' වඤ්ඤව රුක්ඛාව වලලියො වා'පි පුප්ඵතා,
සුගකා සුබසම්පසා නානාවණ්ණනිභා සුභා.
218. * විචිත්‍රනිලානෙකානි පිතලොතිතකානි ව,
කාලාසෙනාව මඤ්ඤං තෙනකවණ්ණා සුපුප්ඵතා.
219. සොගතෙ පබ්බතෙනෙ' ණි සරෙහි වතරාජ්ඣ,
සඤ්ජානාති ගඛිතාති හිමවා රතනාකරො.
220. පතතකිඤ්ඤකරණ්ණි ඔකිණ්ණං ගොති තංවතං,
භමරා පුප්ඵගකෙති සමන්තා අභිනාදිතා.

215. ධරණීතලෙ, පොළෝතෙලෙහි; චම්පකා, සපුය; සලලා,
හොරය; නිපා, බක්මිය; නාග, නාය; පුනනාග, දෙමිය; කෙන
කා, වැටකේය; වසසිකා, දැසමන්ය; මලලිකා, බොලිද්දය; සාලා,
සල්ය; කොවිලාරාව, කොබෝලිලය; පාවලි, පළොල්ය.

216. ඉඤ්චරා, ඇසලය; අසොකාව, හොපලය; කණිකාර,
කිණිකිරිය; වකුලානිව, මුහුනමල්ය; පද්මා, පිසුමිය; පුණ්ඩරිකා
ව, හෙලපිසුමිය; සොගනි, හෙල්මැලිය; කුමුද, ඕලිය; උපපලා,
උසුල්ය.

217. එතෙව, මේවාක්ෂයෝද; අඤ්ඤව, අනිකුද; සුපුප්ඵ
තා, මනාවිකසිතවූ; සුගකා, සුවදවන්වූ; සුබසම්පසා, සුව
පහස්ඇති; නානාවණ්ණනිභා, නොයෙක්පැහැයවගන්ඇති; සුභා,
ශොභනවූ; රුක්ඛාව, වාක්ෂයෝද; වලලියොව, ලතාවෝද.

218. විචිත්‍ර, විසිතුරුවණිණවූ; නිල, නිල්පැහැවූද; අනෙ
කානි, නොයෙක්; පිත, රත්වන්වූද; ලොතිතකානිව, රත්පැහැ
වූද; කාලා, කලුපැහැවූද; සෙනාව, සුදුපැහැවූද; මඤ්ඤං,
මදටවන්වූද; අනෙකවණ්ණා, නොයෙක්වණිණවූද; සුපිප්ඵතා,
මනාවිසිඳිතවූ; වාක්ෂකෙනෙක් ගෝ ලතාකෙනෙක් (ඇත්තාහුද.)

219. එණ, මේපොළෝතෙලෙහි; රතනාකරො, රුවන්
ආකරවූ; හිමවා, හිමාලයතෙම; පබ්බතෙහි, පථිතවලින්ද; සරෙ
හි, විල්වලින්ද; වතරාජ්ඣ, වතරොදින්ද; සඤ්ජානාති, වැ
හෙන්නාවූ; ගඛිතාති, ගඛිතාවලින්ද; සොගතෙ, හොහි.

220. තංවතං, ඒභිමාලයවනය; පතතකිඤ්ඤකරණ්ණි,
කුසුමපත්‍රයෙන්හා මල්රෙණුවලින්ද; ඔකිණ්ණංගොති, ගැවසුනේ
වෙසි; භමරා, බමරා; පුප්ඵගකෙති, මල්සුවදකරණකොටගෙණ;
සමන්තා, හාත්පසැ; අභිනාදිතා, මොනවටනාදකරන්නාහ.

* 'විචිත්‍ර' යනු 'ජද්දිගිතත්‍රණි' යන සූත්‍රයෙහි ත්‍රණිපත්‍රයෙන්සිබස්,

සත්තසතිත.

221. අපේ ණ සකුණා සනති විජා මඤ්ජුසාරා සුභා,
කුජනන මුපකුජනති උතුසමුපුපජිතෙ දුමෙ.
222. නිජ්ඣරානං හි පාතෙන පබ්බතා අභිනාදිතා,
පඤ්චාසිකාති තුරියාති දිබ්බාති විස සුයතෙ.
223. තඤ්ඤානි භාගනා සෙලෙනා වාදයනා ව,
අවජරා විස දෙවෙසු කිනනරා සමලඛිකතා.
224. සුවණ්ණපබ්බතා තසමිං ජලනනගිසිඛුපමා,
තසමිං හි කිං නිසාකිච්චං පදීපෙන කරියතෙ.
225. මුත්තාජාලා'ව දිස්සනති නිජ්ඣරානං හි පාතකා,
පජ්ජලනා'ව තිට්ඨනති මණි වෙළුරියාදයො.

221. අප, ඉක්කිත්තෙන්; එළු, මේවනයෙහි; මඤ්ජුසාරා, මනෝ
හරනාදඇති; සකුණා, පක්ෂිහුද; සුභා, යොහනවු; ගෙවත් ප්‍රියදර්ශී
නියවු; විජා, සියොත්හුද; සනති, වෙන්; (තෙ, ඔව්හු;) උතු
සමුපුපජිතෙ, සතුසමයෙහි මොනවටපිටියාවු; දුමෙ, වායුයන්ති;
(හිද) කුජනනමුපකුජනති, රැවිපිළි රැවිදෙන්.

222. නිජ්ඣරානංහි, ගඟානිර්කිරයන්ගේවනාහි; පාතෙන,
වැසීමෙන්; පබ්බතා, පව්වනයෝ; අභිනාදිතා, මනානාදඇත්තාහු;
දිබ්බාති, දිව්‍යමයවු; පඤ්චාසිකාතිතුරියාතිවිස, පඤ්චාසිකතුයසී
නාදයන්වෙන්; සුයතෙ, ඇසෙනු ලැබෙන්.

223. තඤ්ඤා, එහි; දෙවෙසු, දෙව්ලොව; අවජරා, දිව
සරුත්තෙන්; සමලඛිකතා, සැරසුනාවු; කිනනරා, කිඳුරගනෝ;
තව්වනා, තවත්; භාගනා, හිකියන්; සෙලෙනා, (මුවෙන්) උස්
ගෙලුම්ගඩකෙරෙන්; වාදයනාව, වාදනයදකෙරෙන්.

224. තසමිං, එහි; සුවණ්ණපබ්බතා, සවණිවණිපව්වනයෝ;
අග්ගිසිඛුපමා, ගිනිසිඵමෙන්; ජලනා, දිලෙන්; තසමිංහි, එහි
වනාහි; පදීපෙන, පහත්වලින්; නිසාකිච්චං, රාත්‍රිකාලය සමකිකවු
කාතය; කිං? කුමට; කරියති, කරණුලැබේද? (නොකුණු
ලැබේමැයි.)

225. නිජ්ඣරානං පාතකාහි, ගඟලැලිවැසීමවනාහි; මුත්තා
ජාලාඉව, මුතුදුල්මෙන්; දිස්සනති, පැහැන්; වෙළුරියාදයො,
වෙළුරියාදිවු; මණි, මාණික්‍යයෝ; පජ්ජලනාඵව, ප්‍රකෂිපෙන්
බබලන්තාහුම; තිට්ඨනති, පවතින්.

ජිනාලංකාරය.

226. කාලානුසාරී තගරං කප්පරං හරිවැදනං,
සකුණානං හි සද්දෙන මයුරානං හි කෙකයා.
227. හමරානං හි නිනාදා කුඤ්චනාදෙන හත්තිනා,
විජමහිතෙන වාලානං කිනනරානං හි ගිහියා.
228. පබ්බතානං හි ඔහාසා මණිනං ජොනියා' පිච,
විවිත්තභවිතානෙහි දුමානං පුප්ඵප්පියා,
එවං සබ්බභිග්ගසම්පන්නාං කිං සියා නන්දනං වනං.
229. එවං සුසම්පුලලවනමහි යං යං
තහිං තහිං පුප්ඵිකපුප්ඵිකං සුභං,
මාලං සුසුඛඤ්ච මනුඤ්ඤගකං
පුජෙමි තං පුජිතපුජිතං පුරා.

226. කාලානුසාරී, කල්වැල්ය; තගරං, තුවරලාය; කප්පරං, කපුරය; හරිවැදනං, රත්සදුනය; (යනමෙයින්ද) සකුණානංහි, සියොතුන්ගේවනාහි; සද්දෙන, රාවයෙන්ද; මයුරානංහි, මොණ රුත්ගේවනාහි; කෙකයා, කෙකාබවතියෙන්ද.

227. හමරානංහි, බමරුන්ගේවනාහි; නිනාදා, නාදයෙන්ද; හත්තිනං, ඇතුන්ගේ; කුඤ්චනාදෙන, කුඤ්චනාදයෙන්ද; වාලානං, වණ්ඩමාගයන්ගේ; විජමහිතෙන, වැජඹීමෙන්ද; කිනනරානංහි, කිඳුරන්ගේවනාහි; ගිහියා, ගායනාවෙන්ද.

228. පබ්බතානංහි, පථිතයන්ගේවනාහි; ඔහාසා, ආලෝකයෙන්ද; මණිනං, මාණික්‍යයන්ගේ; ජොනියාපි, කානනියෙන්ද; විවිත්ත, විසිතුරුවූ; අඛභවිතානෙහි, මෙඝවිතානයෙන්ද; දුමානං, වායායන්ගේ; පුප්ඵප්පියා, කුසුමසමූහයෙන්; හෙවත් මල්සමූද්‍ය වලින්ද; තංවනං, ඒවනය; ඔකිණ්ණං, ගැවසිගත්තේ; හොති, වේද; කිං? කිම? නන්දනංවනං, (සක්දෙවිඳුගේ) නදන්වනය; එවං, මේආකාරයෙන්; සබ්බභිග්ගසම්පන්නාං, සම්මාඛගයෙන් සුඤ්ඤායෙන්; සියා, වන්නේද; (නොවන්නේමැයි.)

229. එවං, මෙසේ; තහිංතහිං, තන්හි තන්හි; හෙවත් දෙවි ලෝ නාලෝ හිවවත්ආදී ස්ථානයන්හිවූ; සුසම්පුලලවනමහි, මනාව විකසිතවූවෙනෙහි; පුප්ඵිකපුප්ඵිකං, පිපුනු පිපුනු; සුභං, ශෝභනවූ; සුසුඛං, අතිපරිසුඛවූ; මනුඤ්ඤගකංව, සිත්කලසුවැඳිවූද; යංයංමාලං, යම්යම්මලක්වේද; (තෙත තෙත, ඒ ඒ මලින්;) පුරා, පෙර; පුජිත පුජිතං, පුජාහිගත්විසින්පුදනලද; තං, ඒබුද්ධ; පුජෙමි, පුදමි.

සත්තසතිත.

230. නාගලොකෙ මනුසො ච දෙවෙ බ්‍රහ්ම ච යං සියා,
සාමුද්දං භූමිගතං ආකාශධස්ස ච යං ධනං.
231. රජතං ජාතරූපස්ස චුත්තා වෙදුරියා මණි,
මසාරගලං ඵලිකං ලොහිතඛකං පචාලකං.
232. යො යො අනන්තකපෙසසු පුරෙත්වා දසපාරම්,
බ්‍රහ්මා බොධෙසි සන්තානං තස්ස පුරෙමි තං ධනං.
233. බොමකොසෙසන්තප්පාසසාණහඛාති කමලා,
දුකුලාති ච දිබ්බාති දුස්සාති විවිධාති තෙ.
234. අනන්තවත්තදුනෙන නිරොත්තප්පාදිසංවරං,
යස්ස සිඬං සියා තස්ස දුස්සාති පුජයාම'හං.
235. පවනෙ ජාතරූකකානං නානාඵලරසුත්තමා,
අමිං කපිත්ථා පනසා මොවමොවාදිතප්පකා.

230. නාගලොකෙ, නාලෙච්ඡිද; මනුසොසුව, මිනිස්ලෙච්ඡිද; දෙවෙ, දෙව්ලෙච්ඡිද; බ්‍රහ්මෙව, බ්‍රහ්මලෙච්ඡිද; සාමුද්දං, සාමුද්‍රයෙහිපවත්තාවුද; භූමිගතං, භූමිසථවුද; ආකාශධස්ස, ආකාශසථවුද.

231. රජතං, රිදීය; ජාතරූපං, රත්ත; චුත්තා, චුත්ත; වෙදුරියා, වෙදුරියා; මණි, මැණික්; මසාරගලං, මැසිරිගල්ය; ඵලිකං, පලිභූය; ලොහිතඛකං, පිසුම්රාමිණිය; පචාලකං, පබ්‍රය; (යන) යං යං ධනං, යම්යම්වස්තු වෙත්; සියා, වන්නේද.

232. යො යො බ්‍රහ්මා, යම්ඵ්තථාගතයෙත්; අනන්තකපෙසසු, අපරිමිතකල්පයන්ති; දසපාරම්, දසපෙරුම්; පුරෙත්වා, පුරා, සන්තානං, සන්තානව; බොධෙසි, වතුසන්තාවබොධයකරවුණේද; තස්ස, ඵ්තථාගතයන්ට; තං ධනං, ඵ්සියලුධනය; පුරෙමි, පුදමි.

233. බොම, කොමුපිළිය; කොසෙසන්, තිහිරිපිළිය; කප්පාස, කපුපිළිය; සාණ, හණපිළිය; හඛාති, මුසුපිළිය; හෙවත්මොවාදිපස්, හුසිත්තපිළිය; කමලා, පලස්ය; දුකුලාති, දුසුල්පිළිය; විවිධාති, තත්වාදාරුමිවු; දිබ්බාතිදුස්සාති, දිවසථය; (යන යම් යම් වස්තුකෙනෙත් වෙද්ද.)

234. අනන්තවත්තදුනෙන, නොසෙත්වස්තුදුනෙත්; යස්ස, යමත්තුණේ; නිරොත්තප්පාදිසංවරං, තිරිඹතප්පාදිත්තේ සංවරණය; සිඬං, සිදුවුණේ; සියා, වන්නේද; අහං, මම; තස්ස, උත්තමත්තේට; දුස්සාති, (පුරොක්ත) වස්තුයන්; පුජයාමි, පුදමි.

235. පවනෙ, මහවෙනෙහි; ජාතරූකකානං, හටගත්වාක්සයන්තේ; නානාඵලරසුත්තමා, අනෙකවිඛල්ලරසයන් උතුම්වු; අමිං, අමය; කපිත්ථා, ගිවුලය; පනසා, කොස්ය; මොව, ඇව කෙසෙල්ය; මොවාදි, මස්කෙසෙල්යතාදිවු; අනප්පකා, අනෙකඵල කෙනෙත් (වෙද්ද.)

ජීවන ලක්ෂණ රස.

236. තසම්. ගතං. රසං. ඔජං. බුද්ධිසංවර්ධනං පුජය,
වසුම් සිරසා නිවමං විපසයනෙනාන වෙනසා.
237. පුජෙමි පඨමං තසා පණ්ඩිතං අවිනාශිං,
වක්කවාලමි සබ්බෙති විජ්ජමානෙති වජ්ජිති,
238. දසනනං පාරමිතනානු පුරිතට්ඨාන මුත්තමං,
තතො සාලවනෙ රමෙම ජාතට්ඨානං වර්මකං.
239. ඡබ්බස්සානි පටානෙන කතං දුක්ඛාරකාරිකං,
අපරාජිතපලලිකං බුද්ධං බුද්ධගුණෙ තථා.
240. බුද්ධසම්මුඛස්සානස්ස අට්ඨාරසභවෙණිකං,
පුජෙමි දසබලස්සානං චතුර්වේසාරජ්ජමුත්තමං.
241. ආසයානුසයෙ සුඤ්ඤං ඉන්ද්‍රියානං පරොපරං,
යමකං පාවිතිරස්සානං සබ්බස්සානමපිව.

236. තසම්, ඒඵලයන්ති; ගතං, සුවදද; රසං, රසයද; ඔජං, ඔජස්ද; බුද්ධිසංවර්ධනං, ශ්‍රේණිවුබුද්ධන්ව; විපසයනෙනාන වෙනසා, පහන්වුසිතින්; පුජය, පුදා; නිවමං, නිතොර; සිරසා, මහාකයෙන්; වසුම්, වදිම්.

237. පඨමං, පළමුකොට; තසා, ඒතථාගතයන්තේ; අවිනාශිං, අවිනාශයවු; පණ්ඩිතං, ප්‍රණීඨිතං; වක්කවාලමි, සක්වලෙති; විජ්ජමානෙති, පවත්නාවු; සබ්බෙති වජ්ජිති, සියලුපුජාභිවසතු වලින්; පුජෙමි, පුදමි.

238. තතො, ඉක්බිත්තෙන්; උත්තමං, ශ්‍රේණිවු; දසනනං පාරමිතං, දසපාරමිතාවන්; පුරිතට්ඨානනානු, පිරුසථානයන්වද; තතො, අනතුරුව; රමෙම, සිත්කලවු; සාලවනෙ, සල්වෙනෙති; වර්මකං, පෂ්චිමභවිකවු; ජාතට්ඨානං, ජන්මභූමියවද.

239. තථා, එසේම; ඡබ්බස්සානි, සාවුරුද්දක්; පටානෙන, ප්‍රධානවීර්ගයෙන්; දුක්ඛාරකාරිකං, දුෂ්කරත්‍රියා; කතං, කලාවුසථානයවද; අපරාජිතපලලිකං, අපරාජිතපයවීර්ගයවද; බුද්ධං, බුද්ධන්වද; බුද්ධගුණෙ, බුද්ධගුණයන්වද.

240. බුද්ධසම්මුඛස්සානස්ස, තුදස්සම්මුද්දනාණවද; අට්ඨාරසභවෙණිකං, අට්ඨොස්සභවෙණිකධම්මයන්වද; දසබලස්සානං, දසබලස්සානයවද; උත්තමං, උතුම්මු; චතුර්වේසාරජ්ජං, චතුර්වේසාරජ්ජයනවද; පුජෙමි, පුදමි.

241. ආසයානුසයෙ, සුඤ්ඤං, ආසයානුසයෙයනවද; ඉන්ද්‍රියානං පරොපරං, ඉන්ද්‍රියපරපයවීර්ගයනවද; යමකං, පාවිතිරස්සානං, යමකප්‍රාග්ධායවීර්ගයනවද; අපි, යලින්; සබ්බස්සානං, සබ්බස්සානමපිව, සම්මුඛස්සානමපිව.

සත්තසතිත.

242. මහාකරුණාසමාපත්ති ඤාණං අනාවරණ මිති,
ඡ අසාධාරණතෙ' නෙ නත්තාන පුජයාම' හං.
243. තතො ව සත්තසත්තාගෙ ධම්මං සම්මසිතං නමෙ,
බ්‍රහ්මනා යාපිතං ධානං ධම්මං දෙසසිතුං වරං.
244. ඉසිපතනවති මිහදුගෙ ධම්මවක්ඛාපාවත්තනං,
තතො වෙලුවනාරාමෙ වසිතං ධානං ඤාමි පුජයෙ.
245. තතො ජෙතවනං රම්මං විරවුඤ්චං මහෙසිනා,
අසාධාරණ මඤ්ඤං සමකං පාටිභාරියං.
246. පාරිච්ඡත්තකමුලමති අභිධම්මං ඤාමි දෙසනං,
සංකස්සනගරවාමෙ දෙවොරොගණකම්පි ව.
247. තථාච භිව්චන්තාසම් මහාසමය දෙසනං,
වුත්තානෙ' තානි ධානානි නත්තාන පුජයාම' හං.

242. මහාකරුණාසමාපත්තිඤාණං, මහාකරුණාසමාපත්තිඤාණයද; අනාවරණං, අනාවරණඤාණයද; ඡ අසාධාරණානි, ඡඤාධාරණඤාණයද යන: එතෙ, මෙකීඤාණයන්; අහං, මම; නත්තාන, වැද; පුජයාමි, පුදමි.

243. තතොව, ඉක්ඛිත්තෙන්ද; සත්තසත්තාගෙ, සත්සතිගෙ හිදි; ධම්මං සම්මසිතං, ධම්මං මඤ්ඤයකළතැනට; හෙවත් මෙනෙහි කරණුලැබූ තැනටද; බ්‍රහ්මනා, සහමපන්නම් මහාබ්‍රහ්මයා විසින්; වරං, උතුම්වූ; ධම්මං, ධම්මය; දෙසසිතුං, දෙසනු පිණිස; යාපිතං ධානං, අයැදිතැනටද; නමෙ, වදිමි.

244. තතො, ඉක්ඛිති; ඉසිපතනවති, සෘෂිපතනයෙහි; මිහදුගෙ, මාගදුගෙහිදි; ධම්මවක්ඛාපාවත්තනං, දම්සක්පැවැත්වූතැනටද; වෙලුවනාරාමෙ, වෙලුවනාරාමයෙහි; වසිතං ධානං ඤාමි, වැඩ විසුනැනටද; පුජයෙ, පුදමි.

245. තතො, ඉක්ඛිති; මහෙසිනා, සථිඤායන්විසින්; විරවුඤ්චං, බොහෝකල්විසූ; රම්මං, සිත්ඇලවියයුතු වූ; ජෙතවනං, ජෙතවනාරාමයද; අඤ්ඤං, සෙස්සන්ට; අසාධාරණං, සාධාරණනූවූ; සමකං පාටිභාරියං, සමාමගපළභරපැවැත්වූතැනද.

246. පාරිච්ඡත්තකමුලමති, පරසතුරැක්මුලැ; අභිධම්මං, අභිධම්මය; දෙසනං අපි, දෙසනාකළතැනද; සංකස්සනගරවාමෙ, සකස්පුරදොර; දෙවොරොගණකං අපි, දෙවොරොගණයද.

247. තථාච ව, එසේම; භිව්චන්තාසම්, භිමාලයවනයෙහි; මහාසමයදෙසනං, මහාසමයසූත්‍රය දෙසුනැනදැයි; වුත්තානි, කියනලද; එතානි ධානානි, මෙතැන්; නත්තාන, වැද; අහං, මම; පුජයාමි, පුදමි.

ඒ කා ල ධර්ම ර ස .

248. චතුරාසීතිසහසෙසිති ධම්මකඛකෙකිති සසිගහං.
පිටකත්තයං යථාචුත්තචිධිනා පුජයාම' හං,
249. මාරස්ස අත්තනො ආයුසඛ්ඛාරොස්සජනනනිමෙ,
කුසිනාරාය මල්ලානං යමකසාලාන' මන්තරෙ.
250. පණ්ඩිතමහි පට්ඨාය කතකිච්චං අසෙසනො,
නිට්ඨාපෙත්වාන සො සත්ථා පරිනිබ්බාසි අනාසවො.
251. එවං නිබ්බායමානස්ස කතකිච්චස්ස තාදිනො,
විරාගතා මහාකරුණා න නිබ්බාසිත්ථ කිසුම්' පි.
252. යවායං ධම්මො ච විනයො ච දෙසිතො සාධුක්ඛං මයා,
මම' ච්චයෙන වො සත්ථා ධාතුයො ච සරීරජා.

248. චතුරාසීතිසහසෙසිති, අසුසාරදහසක්පමණවූ; ධම්මකඛකෙකිති, දහම්කඳුවලින්; සසිගහං, සසිගහවූ; පිටකත්තයං, පිටකත්තයට; යථාචුත්තචිධිනා, යටකිවිධියෙන්; අහං, මම; පුජයාමි, පුදමි.

249. අත්තිමෙ, අවසානයෙහි; කුසිනාරාය, කුසිනාරාවෙහි; මල්ලානං, මල්ලරජුන්ගේ; යමකසාලාකමන්තරෙ, සුගමශාල වාසයන්අතරෙහි; මාරස්ස, මාරයාගට; අත්තනො, තමන්වහන්සේගේ; ආයුසඛ්ඛාරොස්සජනං අපි, ආයුසංසකාරගැරිතැනටද; පුජයාමි, පුදමි.

250. පණ්ඩිතමහිපට්ඨාය, ප්‍රණ්ඩිතයේපටන්; කතකිච්චං, කළකෘත්‍යයන්; අසෙසනො, නිරවශේෂයෙන්; නිට්ඨාපෙත්වාන, නිමකොට; සො සත්ථා, ඒ ශාස්තෘතෙම; අනාසවො, ආශ්‍රවරහිතවූයේ; පරිනිබ්බාසි, පිරිනිවිද.

251. එවං, මෙසේ; නිබ්බායමානස්ස, (නිරූපධිශේෂනිවීමේ ධාතුපෙන්) පරිනිවීමේකරන්නාවූ; කතකිච්චස්ස, කළකෘත්‍ය ඇති; තාදිනො, (ඉටොනිමයෙහි) එකසාරූපවූ; (ශාස්තෘන්වහන්සේගේ) විරාගතා, විරකාලාභවෘත්තවූ; මහාකරුණා, මහත්වූකරුණාතොමෝ; කිසුම්පි, මදකුදු; න නිබ්බාසිත්ථ, නොපිරිනිවිය.

252. යවායං, යම්මෙ; ධම්මොච, ධම්මයෙක්ද; විනයොච, විනයෙක්ද; මයා, මාවිසින්; දෙසිතො, දෙශනාකරණලද්දේද; (ඒමෙධම්මයානසයද) සරීරජා, (මාගේ) ශාරීරිකවූ; ධාතුයොමි, ධාතුහුද; මමච්චයෙන, මාපිරිනිවීමෙන්පසු; වො, තොපට; සත්ථා, ශාස්තෘවන්හේයයිද.

ගත්තසතිත.

253. අපරාජිතපලලඝ්කං බොධිරුක්ඛස්ස උත්තමං,
මම' වමසෙන වො සන්ධා' තානුජානි මහාමුනි.
254. මම ටසානෙ ඨපෙත්තාන ධාතුං බොධිස්ස ජුජ්ඣං,
අනුජානාමි භූමනාකං සාධනන්ධං සිවස්සරසං.
255. තසමා හි තස්ස සද්ධමං උග්ගණ්හිත්වා යථාතථං,
යවායං දෙසෙසි සමුඛ්ඛො නන්තාන ජුජ්ජාම' හං.
256. තසමා සාසපමත්තමපි ජිනධාතු මසෙසිය,
විඤ්ඤාණං චක්ඛවාලමහි නන්තාන ජුජ්ජාම' හං.
257. පරමපරාගතානමපි ජයමහාබොධිරුක්ඛතො,
සබ්බෙසං බොධිරුක්ඛානං නන්තාන ජුජ්ජාම' හං.

253. උත්තමං, ශ්‍රේෂ්ඨවූ; අපරාජිතපලලඝ්කං, අපරාජිත පයඝ්ඛිකයද; බොධිරුක්ඛංව, අභවන්තබොධිදාමයද; මමවමසෙන, මාගේඅවමසෙන්; වො, තොපට; සන්ධාඉති, ශාස්තෘචන්දේශයි; (හො) මහාමුනි, (යම්) සඵලදාරාජයෙක්; අනුජානි, අනුදන්තේක්ද.

254-255. හි (යසමා) යම්ගෙයකින්; යොඅයංසමුඛ්ඛො, යම් මේ සම්මුද්ධවරයෙක්; ධාතුං, ධාතුන්ද; බොධිංව, බොධිදාමයද; මමටසානෙ, මාගේසථානගෙහි; හෙවත් මාමෙන්ගරුතන්හි; ඨ පෙත්තාන, තබාගෙණ; සිවස්සරසං, නිවන්මග; සාධනන්ධං, සිද්ධිමාර්ගයයි; ජුජ්ඣං, ජුදන්තව; භූමනාකං, තොපට; අනුජානාමි, අනුදනිමියයි; දෙසෙසි, දෙසුනේක්ද; තසමා, එගෙයින්; අහං, මම; තස්ස, උන්වගන්තේගේ; සද්ධමං, ශ්‍රීසධම්මය; යථාතථං, තත්ව පරිද්දෙන්; උග්ගණ්හිත්වා, ඉගෙන; නන්තාන, අභිවාදනයකොට; ජුජ්ජාමි, ජුදමි.

256. තසමා, එගෙයින්; හෙවත් ශාරීරිකධාතුන් වදිනුපුදනු පිණිස (අනුදන්තේයින්) චක්ඛවාලමහි, සක්වලෙහි; විඤ්ඤාණං, විසුළාවූ; සාසපමත්තං අපි, අබ්බවක්පමණවූද; ජිනධාතුං, සඵල ධාතුවක්; අසෙසිය, ඉතිරිනොකොට; අහං, මම; ජුජ්ජෙ, ජුදමි.

257. ජයමහාබොධිරුක්ඛතො, ජයශ්‍රීමහාබොධිදාමයෙන්; පරමපරාගතානං අපි, පරපුරෙන්පැවැත්තාවූද; සබ්බෙසං, සියලු; බොධිරුක්ඛානං, බොධිවාක්‍ෂයන්ට; අහං, මම; නන්තාන, වැද; ජුජ්ජාමි, (පිදිසසුතුසියලුවසතුන්) ජුදමි.

ජීනාලඛිකාරය.

258. යං යං පරිභුඤ්ජි හගවා පනතවිර මාදිකං,
සබ්බං තං පරිභොගධාතුං නත්තාන පුජයාම' හං.
259. යජ්ඣ කජ්ඣි සසිතො ආසිතො වඩ්ඤ්ථි, පි වා,
පාදලඤ්ජනකං කත්වා සිතො නත්තාන පුජයෙ.
260. න සඤ්ජානනහි සෙ බුද්ධං ඵවරුපොති ඤාතවෙ,
කතං ඤා පටිමං සබ්බං නත්තාන පුජයාම' හං.
261. ඵවං බුද්ධඤ්ඤා ධම්මඤ්ඤා සඛ්ඤ්ඤාපි අනුත්තරං,
වක්ඛවාලංගි සබ්බෙති වජ්ඣති පුජයාම' හං.

ඉති සාධුජනානඤ්ජනනිදනෙ ජීනාලඛිකාරෙ
බුද්ධපුජාවිධාන දීපනිශාථා නිට්ඨිතා.

258. හගවා, ගාග්‍යවත්තෙම; පනතවිරමාදිකං, පාසිවුරුආදීවු; යංයං, යමක් යමක්; පරිභුඤ්ජි, පරිභොගකලසේක්ද; අහං, මම; තංසබ්බං, ඒසියලු; පරිභොගධාතුං, පාරිභොගිකධාතුන්; නත්තාන, වැද; පුජයාමි, පුදමි.

259. යජ්ඣකජ්ඣි, යම්කිසිතැනෙක්හි; සසිතො, (හගවත්තෙම) ගොත්තේද; ආසිතො, (යම්කිසිතැනෙක්හි) වැඩහුන්නේද; අපි, සලින්; වඩ්ඤ්ථිවා, (යම්කිසිතැනෙක්හි) සත්මන්ගෝකෙළේද; පාදලඤ්ජනකංකත්වා, ශ්‍රීපාදලාඤ්ජනය පිහිටුවා; සිතො, (යම්කිසිතැනෙක්හි) වැඩසිටිසේක්ද; (ඒසථානයන්) නත්තාන, වැද; පුජයෙ, පුදමි.

260. සෙ, යම්කෙනෙක්; බුද්ධං, බුදුන්; න සඤ්ජානනහි, නොගනුනද්ද; (තෙසං, ඔවුන්ට) ඵවරුපො ඉති, (බුදුහු) මෙබන්දෝයයි; ඤාතවෙ, දැනගනුපිණිස; කතං, කළාවු; සබ්බංපටිමංඤා, සෑමප්‍රතිමාවන්වනාහි; අහං, මම; නත්තාන, වැද; පුජයාමි, පුදමි.

261. ඵවං, මේඋකතප්‍රකාරයෙන්; අනුත්තරං, නිරුත්තරවු; බුද්ධඤ්ඤා, බුදුන්ද; ධම්මඤ්ඤා, ධර්මයද; අපි, සලින්; සඛ්ඤ්ඤා, සඛ්ඤයාද; වක්ඛවාලංගි, වක්‍රවාටයෙහි; සබ්බෙතිවජ්ඣති, සියලුපුජාවිධඤ්ඤාවලින්; අහං, මම; පුජයාමි, පුදමි.

සාධුජන, හුදිජනයන්ට; ආනඤ්ජනා, සන්නාමගෙණදීමට; නිදනෙ, කාරණාවු; ජීනාලඛිකාරෙ, ජීනාලඛිකාරනම් ප්‍රකරණයෙහි; බුද්ධපුජාවිධානදීපනිශාථා, බුද්ධපුජාවිධිය ප්‍රකාශකවූ ගාථා වෝ; ඉති, මෙතෙකින්; නිට්ඨිතා, නිමිශාහ.

ස ත් ත ස ත් ත .

262. අසම්භව පුබ්බෙ 'පිච අත්තභාවෙ
සබ්බෙති පුඤ්ඤාති වසා කතෙති,
පුජාපිඨානෙති ච සඤ්ඤාමෙති
භවෙ භවෙ මෙ පනි මෙ භවෙය්‍යං.
263. සද්ධාතිරොත්තාපසබ්බසුත්තතං
පරක්කමො වෙච සති සමාධි,
නිබ්බධිභාති චජ්ජුපමා හි
පඤ්ඤා ච මෙ සිජ්ඣතු යාවබොධිං.
264. රාගඤ්ඤා දෙසඤ්ඤා පහාය මොහං
දිට්ඨිඤ්ඤා මානං විචිකිච්ඡිතඤ්ඤා,
මචෙජ්ජර ඉස්සාමලවිප්පතිනො
අනුඤ්ඤා චා' වපලො භවෙය්‍යං.

262. අසම්භව, මේ අත්බවිහිද; අපි, සලිදු; පුබ්බෙච අත්ත
භාවෙ, පෙරඅත්බවිහිද; වසා, (එතද්ග්‍රන්ථකර්තෘභූත බ්‍රිඩරසෂිතා
වාය්‍යීච්ඡි) මාවිසින්; කතෙති, කරණලද්දවු; සබ්බෙති පුඤ්ඤාති,
සියලු පින්කරණකොටගෙණද; පුජාපිඨානෙතිච, සියලු පුජාපිඨි
කරණකොටගෙණද; සඤ්ඤාමෙතිච, ඉන්ද්‍රියසංයමකරණකොටගෙණ
ද; භවෙභවෙ, ජාතියක් ජාතියක් පාසා; ඉවෙපන, මේ (මතු
දක්වනුලබන ශ්‍රධාතිරොත්තාපසාදි) ගුණයෝවනාහි; මෙ, මට;
භවෙය්‍යං, වෙන්වා.

263. සද්ධා, ශ්‍රධාවද; තිරොත්තාපසං, තිරිඟ්ගප්ද; බ්‍රහ්මසු
ත්තතං, බ්‍රහ්මානුච්චද; පරක්කමොච, පරානුමයද; සති, සමාචිය
ද; සමාධි, විතොකාග්‍රතාවද; නිබ්බධිභාති, නිවේදනයසෙවිනාවු; චජ්
ජුපමාහි, චජ්ජසද්ධාමවු; පඤ්ඤාච, ප්‍රඤ්ඤාවද; යාවබොධිං, බුද්ධිම
දක්වා; මෙ, මට; සිජ්ඣතු, සිද්ධිවේවා.

264. රාගංච, රාගයද; දෙසංච, වෙසයද; මොහංච, මොහ
යද; දිට්ඨිංච, මිථ්‍යාග්‍රහණයද; මානං, මානයද; විචිකිච්ඡිතංච,
සැකසිත්ඇතිබවද; පහාය, හැර; මචෙජ්ජර, මසුරුමලය; ඉස්සා,
(මෙරමාගේසමපත් නොඉවසිම් ලක්ෂණවු) ජ්‍යෙෂ්ඨත්වය; මල, පාප
මලය; (යනමෙසින්) විප්පතිනො, තොරවුවෙක්ද; අනුඤ්ඤාව,
උබගුනුවුවෙක්ද; අවපලො, සුවිනිතයෙක්ද; භවෙය්‍යං, වන්නෙමිවා.

ඒ කා ල ඛිකා ර ය .

265. හවෙය්'හං කෙන වි නප්පසයොගා
හොගො ච දීනෙති හවෙ අනුතො,
හොගො ච කායොච මමෙ ස ලද්ධො
පරුපකාරාය හවෙය් යුතං.
266. ධම්මෙන මාතෘපිතරො හරෙය්
වඩාපවාසී ච බහුපකාරී,
ඤ්ඤා මිත්තොසු සප්පතනෙසු
වුද්ධිං කරෙය් හිත මතතනොච.
267. මෙතෙතය්නාථං උපසඛිකමිත්වා
තස්ස' තතභාවං අභිපුජයිත්වා,
ලද්ධාන වෙය්‍යාකරණං අනුතං
බුද්ධො අයං හෙසස්සති නාගතෙසු.

265. අහං, මම; කෙනවි, කිසිවකුචිසිනුත්; නප්පසයොගා, නොමැඩියහැක්කේ; හවෙය්‍යං, වන්නෙමිවා; දීනෙති, දිළිඳුජනයන් හෙතුකොටගෙණ; අනුතො, නොඅඩුව; හෙවත් සමුදායිණිවු; හොගොච, හොගසමපත්ද; හවෙ, වේවා (දිළිඳුන්ට දීමෙන් අඩුනො වන්නාවූසමපත් ලැබේවා යනුයි) මම, මාවිසින්; ලද්ධො, ලද්දවු; ඵ සොහොගොච, මේසමපත්ද; හෙවත් දිළිඳුන්ට හා යාවකයන්ට දීමෙන් අඩුනොවන්නාවූ මේසමපත්ද; කායොච, ශරීරයද; යුතං, ඵ කාන්තයෙන්; පරුපකාරාය, පරනට උපකාරපිණිය; හවෙය්‍ය; වේවා.

266. ධම්මෙන, දූහැමින්; මාතෘපිතරො, මව්පියන්; හරෙ ය්‍යං, පොෂ්‍යයකරන්නෙමිවා; වඩාපවාසීච, වාඩාපවායනයකරන් නෙක්ද; (වෙමිවා) සප්පතනෙසු, දරුවන්සහිතවු; ඤ්ඤා, නැයත් කෙරෙහිද; මිත්තොසු, සුහුදුන්කෙරෙහිද; බහුපකාරීච, බොහෝ උපකාරඇත්තෙක්ද; (වෙමිවා) අත්තනොච, තමහටද; (වග්‍රහණයෙන් "පරෙසං" යනුද සංකෘතීනයි, පරෙසං, අන්හටද;) හිතං, හිතවු; වුද්ධිං, වාසියක්; කරෙය්‍යං, කරන්නෙමිවා.

267. මෙතෙතය්නාථං, මෙමත්‍රෙයසඵ්ඤ්‍යන්කරා; උපසඛික මිත්වා, ඵලම; තස්ස, උන්වහන්සේට, අත්තභාවං, ආත්මභාවය; අභිපුජයිත්වා, යහපත්වපුද; අයං, මේතෙමේ; අනාගතෙසු, ඵෂ්‍යත් කාලයෙහි; බුද්ධොහෙසස්සති, බුදුවන්නේයයි; අනුතං, නොඅඩුව; හෙවත් සමුදායිණිව; වෙය්‍යාකරණං, විවරණ; ලද්ධාන, (දෙව් මිනිසුන් සහිත මහාභික්ෂු සංඝයාමධ්‍යයෙහිදී) ලැබ.

ස න් න ස හි ත .

268. ලොකෙසු කෙනා' පි අනුපලිනො
දනෙ රනො සිලගුණෙසු සණ්ඨිතො,
නෙකකම්මහාසී වරඤ්ඤාලාසී
භවෙය්‍ය' හං ථාමබ්බපපනොනා.
269. සීසඤ්ච මංසං මම හත්ථපාදෙ
සඤ්ඡිඤ්ඤානො' පි කරෙය්‍ය ඛනහිං,
සචෙව සීතො කාතු මධ්විතො ච
මෙතනාසු පෙකකාය සුතො භවෙය්‍යං.
270. මහාපරිව්වාග මකති පඤ්ච
සමොධිමග්ගං අවිරොධයනොනා,
ජෙකා කිලෙසෙ ජිතපඤ්චමාරො
බුද්ධො භවිස්සාමි අනාගතෙසු.

ඉති සාමුප්පනානඤ්ඤානදිනො ජිනාලඛකාර
පඤ්ඤාදිපනිගාථා නිව්ඨිනා.

268. අහං, මම; ලොකෙසු, සත්ත්වයන් අතුරෙන්; නොහොත්
තුන්ලෙව්හි; කෙනාපි, කිසිවකුසමහද; අනුපලිනො, ඇලුම්
නැත්තෙක්ද; දනෙරනො, දීමෙහි තත්පරවුවෙක්ද; සිලගුණෙසු,
සිලගුණයන්හි; සණ්ඨිතො, මනාවපිහිටියෙක්ද; නෙකකම්මහාසී,
නෙකකම්මය සෙව්නෙක්ද; වරඤ්ඤාලාසී, උතතමඤ්ඤාලාසියෙක්ද;
ථාමබ්බපපනොනා-ථාම, කායශක්තිය; බල, ඤාණශක්තිය යන
මෙහිත්; උපපනොනා, සුකතවුවෙක්ද; භවෙය්‍යං, වන්නෙමිවා.

269. මම, මාගේ; සීසංච, හිසද; මංසං, මස්ද; හත්ථපාදෙ,
අත්පාද; සඤ්ඡිඤ්ඤානොපි, සිද්ධිකල්පිති; ඛනහිං, කෂාන්තිය;
කරෙය්‍යං, කරන්නෙමිවා; සචෙව, සත්‍යයෙහිද; කාතුං, (සිතුවමක්
සිදු) කරණුපිණිස; අධ්විතොච, අධිෂ්ඨානයෙහිද; සීතො, සිටියෙක්;
(වන්නෙමිවා) මෙතනාය, මෙමනියෙක්ද; උපෙකකාය, උපෙකෂා
වෙක්ද; සුතො, සමන්විතවුවෙක්ද; භවෙය්‍යං, වන්නෙමිවා.

270. පට්මහාපරිව්වාගං, පස්මහපිදීම; හෙවත් පඤ්චමහාපරි
ත්‍යාගය. අකනා, කොට; ("අවජ්ජං" යනාදියෙහිමෙන් මෙහිදු
අකාරය තද්භාවයෙහි වැටෙයි) සමොධිමග්ගං, සමොධිමාගීය,
අවිරොධයනොනා, නොවරදමින්; කිලෙසෙ, අකලකෙලයෙන්;
ජෙකා, සිදු; ජිතපට්මාරො, දිනුපස්මරැන්ඇත්තේ; අනාගතෙසු,
අනාගතයෙහි; බුද්ධො භවිස්සාමි, බුදුවන්නෙමිවා.

සාමුප්පන, හුදිජනයන්ට; ආනඤ්ඤාන, සනොමග්ගෙහිදීමට;
නිදනො, කාරණාව; ජිනාලඛකාර, ජිනාලඛකාරකම් ප්‍රකරණ
යෙහි; පඤ්ඤාදිපනිගාථා, ප්‍රාචීනාප්‍රකාශකවූ ගාථාවෝ; ඉති, මේ
තෙකින්; නිව්ඨිනා, නිමියාහුයි.

ජීනාලඛකාරය.

271. එවංහි බුද්ධභූතස්ස කතකිව්වස්ස තාදිනො,
පරිනිබ්බුතස්ස මල්ලානං සමකසාලානමනනාතර.
272. සත්තාරසසතෙ වජස්ස ගතෙ ලඛිකාතලෙ තදා,
රොහණේ සුච්චංසමනි ජාතො පඤ්ච කිංකරිමා.
273. බුද්ධිරක්ඛිතනාමො සො භික්ඛුනං ගණවාචකො,
අභිධම්මනතෙ වාසුචෙගො' ව මනියා ගතො.
274. ඤාණාසිකා' තිතිකෙකින ජිනමාරබ්බං ජිනං,
ජීනාලඛකාරනාමෙන අලඛකාරෙන' ලඛකරී.
275. අප්පමාණගුණේ තස්ස මුනිනො' නුස්සරතො සුඛං,
ජීනාලඛකාරනාමං තං පතිගණනාථ සාධවො!

271. එවංහි, මෙසේ; බුද්ධභූතස්ස, බුදුවූ; කතකිව්වස්ස, කළකිසඇති; තාදිනො, තාදිවූ; මල්ලානං, මල්ලරජුන්ගේ; සමකසාලානමනනාතර, සුගමසාලාභ්‍යන්තරයෙහිදී; පරිනිබ්බුතස්ස, (නිරුපධිශෙෂනිවෘත්තධාතුවෙන්) පිරිනිව්යාවූ; (සමසක්සම්බුධියන් සමකිකවූ)

272. වජස්ස, හවිරුදු; සත්තාරසසතෙ, සත්තලොස්සියයක්; ගතෙත් (එක්දහස් සත්සියයක්.) ගතෙ, ඉක්මියාවූ; තදා, ඒකාලයෙහි; ලඛිකාතලෙ, ලක්දිව්වෙනෙලෙහි; රොහණේ, රුහුණු ජනපදයෙහි; සුච්චංසමනි, පිරිසිදුවංශ යෙක්හි; ජාතො, උපන් නාවූ; පඤ්චකිංකරිමා, ප්‍රකටකිංකරිඇත්තාවූ.

273. භික්ඛුනං, භික්ෂූන්ගේ; ගණවාචකො, ගණවාචිවූ; අභිධම්මනතෙ, අභිධම්මනාමැති ආකාශයෙහි; වාසුචෙගොඉව, පවත් වෙගයක්සේ; මනියාගතො, නුවනින් පැතිරගියාවූ; බුද්ධිරක්ඛිතනාමො, බුද්ධිරක්ඛිතනාමිවූ; සො, ඒආවායඝීපාදතෙම.

274. අතිතිකෙකින, ඉතාතිසුණුවූ; ඤාණාසිකා, අභිනවාගීඥන නාමැතිබලියෙක්; ජින, දිනනලද; මාරබ්බං, මරණෙන්ඇති; ජිනං, සමඥයා; ජීනාලඛකාරනාමෙන, ජීනාලඛකාරනාමි ප්‍රකාරණ නාමැති; අලඛකාරෙන, මණ්ඩනයෙන්; අලඛකරී, සැරසිය.

275. සාධවො! හුදිජනයෙහි! තස්සමුනිනො, ඒසමඥයන් ගේ; අප්පමාණගුණේ, ප්‍රමාණාතික්‍රාන්තගුණයන්; සුඛං, සැප සේ; අනුස්සරතො, සිහිපත්කරන්නාවූ; (බුද්ධිරක්ඛිතනාමායඝීවූ මාගේ) ජීනාලඛකාරනාමං, (බුදුන්ගේ අප්පමාණ ගුණයන් රචනාකරණලද) ජීනාලඛකාරනාමිවූ; තං, ඒමණ්ඩනය; පතිගණනාථ, (ශ්‍රවණොද්ග්‍රහණධාරණපරිප්‍රශ්නවිනිශ්චයනාදිවිධියෙන්) ප්‍රතිග්‍රහණය කරවි.

සත්තසතිත.

276. ලඛාභිසෙකො වරපණ්ණිතෙති
ලඛනානලෙ වොලියනමරධෙය්,
වචන්තො සුට්ඨව තකකිකෙති
* අසඬානියො පන යෙන කෙනවි.
277. විසඨභාණවරමණ්ණිත ගති පිණෙඩා
මණෙඤ්ඤා සාසනකරණඤ්ඤානො යතියො,
යො බුබුරුකකිත මහාවරියාසගෙන
සමපිණ්ණිතො විවිධස්සිතිසිරිමරත.
278. බලං අනභගස්ස නුදං නිරන්තරං
නිරන්තරං ධම්ම මනුස්සරන්තා,
බලං අනභගස්ස නුදං නිරන්තරං
නිරන්තරං විතතමලං ජහාථ.

ඉති ජිනාලඛනාරොහිට්ඨිනො.

276. ලඛනානලෙ, ලක්දිවිතෙලෙහිද; වොලියනමරධෙය්-
වොලිය, සොලිරට්ටඅයත්; ගෙවත් දන්තීණ ඉන්දියාවේ කාණ්ඩි
පුරයටඅයත්වූ; නමරධෙය්, තාමුරාභ්‍රමයෙහිද; ගෙවත් තිණවල්ලි
යෙහිද; වරපණ්ණිතෙති, උත්තමපඬිතයන්ගෙන්; ලඛාභිසෙකො,
ලැබුඅභිසෙකඇති; තකකිකෙතිව, තාර්කිකයන්විසිනුදු; සුට්ඨි,
ගහපතාඬි; වචන්තො, ව්‍යවස්ථාකරණලද්දවූ; යෙනකෙනවිපන,
ගම්කිසිවකුවිසින්වතාහි; අසඬානියො, නොහිණියගැක්කාවූ.

277. විවිධ, අනෙකප්‍රකාරවූ; කිත්තිසිරිමරත, කිත්තිශ්‍රියක්
උසුලන්නාවූ; බුබුරුකකිත, බුබුරුස්මිතනමුවූ; මහාවරියාසගෙන,
පුජ්‍යාචාර්යෝත්තමයන්විසින්; සමපිණ්ණිතො, සමපිණ්ණිතයකරණ
ලද; යො, යම්; විසඨභාණවර, අවිසිඛණවරකින්; මණ්ණිත,
සරසනලද; ගතිපිණෙඩා, ග්‍රන්ථපිණ්ඩයක්; (වේද) යො, ඒ ග්‍රන්ථ
පිණ්ඩය; ගෙවත් ජිනාලඛනාරයතෙම; සාසනකරණඤ්ඤානො,
සමබුධියාසන නැමැති කරබුවට පැමිණියේ; යති, භික්ෂූන්;
මණෙඤ්ඤා, සරසනසේක්වා.

278. නිරන්තරං, සතතයෙන්; අනභගස්ස, පසුවබාණයාගේ;
බලං, සාමම්ප්‍රසාද; නුදං, පහකරන්නාවූ; නිරන්තරං, නිතර; ගෙවත්
අතරක්නැතිමස්; ධම්මං, ශ්‍රීසම්මය; අනුස්සරන්තා, පිහිකරන්නාවූ;
(තොපි) අනභගස්ස, කාමදෙවයාගේ; බලං, ශක්තිය; නිරන්තරං,
අනවරතයෙන්; නුදං, ගැරපියමින්; නිරන්තරං, නිතොර; විතත
මලං, සිතෙහි ගවගන්නාවූ රාගාදි කාලුෂ්‍යයන්; ජහාථ, හරිවි.

ජිනාලඛනාරො, ජිනාලඛනාරනම් ප්‍රකරණය; ඉති,
මෙතෙකින්; නිට්ඨිතො, නිමිසේය.

ශ්‍රී ස ම ස්තු.

“අසඬානියො” සමහර

ERRATA.

ශෝධන පත්‍රය.

පිටුව.	පෙළේ.	අගුඩ.	ගුඩ.
3	21	ශෙලක	ශෙලාක.
"	28	සදන්	සදන්.
"	29	සුදනි	සුදනි.
4	19	පනා	පනා.
5	1	සිලෙන	සිලෙන.
"	22	ආචාර	ආචාර.
7	1	අනාකුලං	අනාකුලං.
8	18	ඉඩි	ඉඩි.
11	25	{ නෙ, ඒබ්බිගුණයෝ. වන්දනා, වැන්ද යුක්තය.	
"	26	සන්නාමයෙන්	සන්නාමයෙන්
18	26	දලනංගනා	දලනංගනා
21	34	මෙයේ	මෙයේ
24	34	අකාසගං	අකාසගං
25	16	නිට්ඨා	නිට්ඨා
"	24	වෙව	වෙව
"	30	සසුනා	සසුනා
"	32	ලපිසු	ලපිසු
26	12	ගජ්ජංසු	ගජ්ජංසු
29	29	පිරිවරණලද්දවු	පිරිවරණලද්දේවි
30	31	අනුසය	අනුසය
33	17	{ (වතුරොසයෙන්). පිරිණාවු. නො හොත් හරිනවු	{ (වතුරොසයෙන්) ගණයක ලද්දවු. හෙවත් හවොත් පනායට ගණයක් නාවු
34	31	නොදනිත්	නොදනිත්
36	26	ශ්‍රියාදාන	ශ්‍රියාදාන
37	27	නොමනුමා	නොමනුමා
39	7	නදනතුපරි	නදනතුපරි
"	26	කොවිලෝ	සක්වාවෝ
43	27	පරිවාරන්සුද්	පරිවාරන්සුද්
46	19	දෙව්පරංඉව	දෙව්පරංඉව
50	10	ආරොපිත	ආරොපිත
"	28	ආරොපණය	ආරොපණය

II.

පිටි.	පෙළ.	අගුඩ.	ගුඩ.
”	11	මහ	මහා
51	17	ප්‍රභානාය	ප්‍රභානාය
”	20	ගාථාපදයෙන්	ගාථාපදයෙන්
53	24	ගුණවිශේෂයක්	ගුණවිශේෂයක්
55	11	නිවරණ	නිරණ
56	32	අකිසස, මොහයෙ	නමඅදෙ, අදුරුදුරුකරන්නාවූ. රවි, ලඟිරුමෙන්. අකිසස, මොහයෙන්අකිවූ සියලු ලෝකයාගේ. නමඅදෙ, අදුරුනසන්නාවූ-යයි සලකනු.
”	33	නමඅදෙ, අදුරුදුරුකරන්නාවූ, රවි, ලඟිරුමෙන්ද.	
58	6	මජ්ඣිමාය	මජ්ඣිමාය
60	32	නාගේලය	නාගේලය
63	37	සාක්ෂයකින්	සාක්ෂයකින්
64	24	මහත්ඔල්වර	මහත්ඔල්වර
65	32	පිඬින්ම	පිඬින්ම
67	5	අපරාජිතෙ	අපරාජිතෙ
68	14	එශාකාමුනිතෙම	එශාකාමුනිතෙම
71	19	මහාසහස්‍රි	මහාසහස්‍රි
”	20	විඤ්ඤපෙතුං	විඤ්ඤපෙතුං
75	11	සතරාමරබ්‍රහ්මණ්‍යානි	සතරාමරබ්‍රහ්මණ්‍යානි
”	12	සතරාමරබ්‍රහ්මණ්‍යානි	සතරාමරබ්‍රහ්මණ්‍යානි
76	9	දුක්චුපරිද්දෙන්	යච්ඡාදුක්චුපරිද්දෙන්
77	18	මුලද	බලද
79	26	සතරමහවිප	සතරමහවිප
80	28	සුපිපථිකා	සුපිපථිකා
”	38	ත්‍රණපත්‍රයෙන්	ත්‍රණපත්‍රයෙන්
85	14	අනාවරණ, අනාවරණඤ්ඤායද. ඡඅසාධාරණානි, ඡඅසාධාරණඤ්ඤායදයන. එතෙ මෙකිඤ්ඤායන්.	අනාවරණංගුති, අනාවරණඤ්ඤායදයන. එතෙ, මෙ, ඡඅසාධාරණානි, ඡඅසාධාරණඤ්ඤායන්ද- කියාසලකනු.
”	15	රණානි, ඡඅසාධාරණඤ්ඤායදයන. එතෙ මෙකිඤ්ඤායන්.	
”	19	බ්‍රහ්මනා	බ්‍රහ්මනා
88	18	සිතො	සිතො
”	21	බුදුන්	බුදුන්
”	22	බුදුහු	බුදුහු

